

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 547 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΜΑΡΤΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

Na μπει τέλος στο δουλεμπόριο

ΣΕΛΙΔΑ 11

■ Ecofin – Επιτήρηση – Κυβέρνηση
**Σάρωμα από
τον Ιούλιο**

ΣΕΛΙΔΑ 20

■ ΣΚΑΝΔΑΛΟΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ
**Ο Αρσένιος, η
κυβέρνηση και
το δεκανίκι της**

**Εσπασε η ομερτά,
συνεχίζονται τα ψέματα**

ΣΕΛΙΔΕΣ 4, 15

**Η ταξική συνεργασία
καλά κρατεί**

ΣΕΛΙΔΑ 10

■ Κυνική δήλωση του υπουργού
Γεωργίας

**Η προστασία
καταστρέφει τα δάση!**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Για να μη μας
καταπλακώσουν τα
ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΑ**

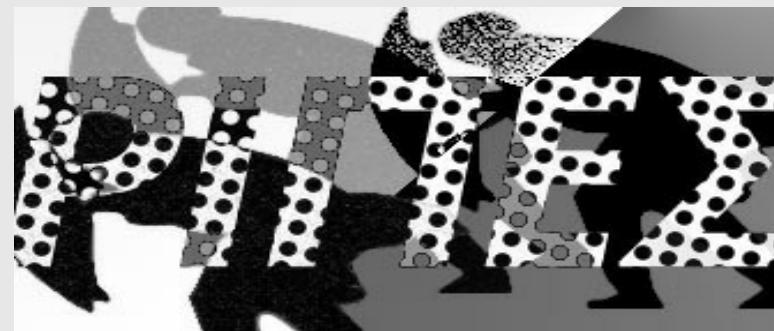
ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

14/3: Ημέρα μπριζόλας, ημέρα πεολειχίας 14/3/1883: Θάνατος Karl Marx 14/3/1917: Πρώτη κοινή συνεδρίαση στο βιέτ 14/3/1938: Εκτέλεση Νικολάου Μπουχάριν 14/3/1978: Εναρξη στρατιωτικής κατοχής νοτίου Λιβάνου 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών KNE και Αντι-EΦΕΕ (Πειραιάς-Θεσσαλονίκη) 14/3/1992: Η Πράβντα αναστέλλει την έκδοση της 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση σε υποκατάστημα της Citybank (Ψυχικό-ΕΑ) 14/3/1957: Απογονιζεται από Αγγλους ο μαθητής Ευαγόρας Παλλικαρίδης (Κύπρος) 15/3: Ημέρα καταναλωτή, ημέρα κατά αστυνομικής βίας 15/3/1944: Καθέρωση εθνικού ύμνου Ρωσίας 15/3/2006: Θάνατος Γεώργιου Ράλλη 15/3/1971: Καταδίκη τριών μελών Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού (στρατοδικείο Αθηνών) 15/3/1979: Παράδοση καταζητούμενου συμμετέχοντος στην Οργάνωση Εθνικής Αποκαταστάσεως, πρώτη διοικητή των χουντικών «Αλκίμων» Λογγίνου Παξινόπουλου 15/3/1995: Επίθεση με ρουκέτα εναντίον εγκαταστάσεων Mega (17N) 16/3/1978: Απαγωγή Aldo Moro (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 16/3/1968: Σφραγή 567 άμαχων βιετναμέζων από αμερικανούς (Μάι Λάι) 16/3/1853: Καταδίκη Μακρυγιάννη σε θάνατο 16/3/1988: Το Ιράκ ρίχνει χρηματικά στην κουρδική πόλη Halabja (5.000 νεκροί) 16/3/1968: Έκρηκη βόμβας στο Σύνταγμα 16/3/1973: Κατάληψη πανεπιστημιακής λέσχης Πάτρας από 500 φοιτητές, εισβολή αστυνομίας, δεκάδες συλλήψεις 16/3/1979: Τραυματισμός-σύλληψη επικηρυγμένου ακροδεξιού βομβιστή Πρωτοπαπά 16/3/1965: Μαύροι και λευκοί διαδηλωτές κακοποιούνται από έφιππη αστυνομία (Montgomery-HPIA) 17/3: Ιρλανδία: Εθνική γιορτή (αγίου Πατρικού) 17/3/1972: Ο Ευρικό Μπερλίνγκουερ εκλέγεται ΓΓ του KK Ιταλίας 17/3/1979: Τραυματισμός-σύλληψη επικηρυγμένου ακροδεξιού βομβιστή Παναγόπουλου 18/3: Ημέρα κινητοποίησεων κατά της κατοχής του Ιράκ, Αίγκη: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1871: Ανακήρυξη Παρισινής Κομμούνας 18/3/1922: Εξετής φυλάκιση στον Mahatma Gandhi για πολιτική ασυντακού κατά Αγγλων 18/3/1962: Κήρυξη «ανενδοτού αγώνων από Γεώργιο Παπανδρέου (Ηράκλειο) 18/3/1986: Δύο βόμβες στην Ελληνοαμερικανική Ένωση (ΕΑ) 18/3/1999: Αστυνομικά αποσπάσματα εκτελούν τον 20χρονο Αλβανό Λάντι Πέπτα (Καστοριά) 19/3/1983: Εκτέλεση εκδότη «Βραδινής» Τζώρτζη Αθανασιάδη 19/3/1979: Απόπειρα εμπρημού τεσσάρων λεωφορείων εταιρίας Mazda (Αχαρνών-ΕΛΑ) 20/3: Ημέρα γης, ημέρα αποχής από κρέας, ημέρα αστρολογίας, ημέρα θεάτρου για παιδιά-νέους, ημέρα γαλλοφωνίας, Ιράν: Ημέρα εθνικοποίησης πετρελαίου, Τύνησια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 20/3/1947: Δολοφονία βουλευτή ΚΚΕ Γιάννη Ζεύγου (Θεσσαλονίκη) 20/3/1973: Δεύτερη κατάληψη Νομικής Αθήνας (πρωτοβουλία άκρας αριστεράς), εισβολή αστυνομίας κατόπιν αιτήματος της συγκλήτου, δεκάδες τραυματίες, εκατό συλλήψεις 20/3/1933: Δημιουργία πρώτου στρατόπεδου συγκέντρωσης (Ντοχάσι) 20/3/1972: Βόμβα κοντά σε προβλήτα σου στόλου, διανομή αντιαμερικανικών προκρητικών (Φάληρο) 20/3/1981: Δύο βόμβες σε αυτοκίνητο διπλωματικού της ΕΣΣΔ.

● Πολυεθνική εταιρία αποκαλεί την Cosco «Πριζοσπάστης» ●●● Γιατί, ρε παιδιά, ντρεπόσαστε να πείτε ότι είναι κινέζικη; ●●● Πολύ ωραία και η πατέντα που ξαναπαρουσίασαν στη Βουλή οι αγορητές του Περισσού ●●● Δεν μας ενδιαφέρει η εδνικότητα του αγοραστή, εμείς είμαστε ενάντια στο ξεπούλημα των λιμανιών ●●● Για να είμαστε συνεπείς με την πατέντα, τέρμα πια τα «Φονιάδες των λαών Αμερικάνοι» και οι πορείες στην πρεσβεία ●●● Θα φωνάζουμε μόνο «Φονιάδες των λαών ιμπεριαλιστές» και διά κάποιους να τον περιβάλλουν ●●● Παρακαλούμε τις σοβαρές στήλες της Κόντρας να μη μας κλέβουν το ψωμί ●●● Τι διαφέρουμε εμείς τώρα για το μυστικό δείπνο του Γιωργάκη με τους καπιταλιστές; ●●● Πως όπως ο Χριστός μοιρασε τον άρτον και τον οίνον, έτσι και ο Γιωργάκης μοιρασε τις δουλειές; ●●● «Δεν αρκεί για την κυβέρνηση η προσωπική σφραγίδα του Καραμανλή. Χρειάζεται να δυναμώσει και η αξιοποίηση των στελεχών της», δήλωσε ο Λουλής ●●● Σωστά. Αν βάλεις το Μαραντόνα στον Εθνι-

κό Φιλιππιάδος δε μπορεί να πάρει το πρωτότημα Α' Εδνικής με 10 ξυλοκόπους να τον περιβάλλουν ●●● Εμάς όμως, γιατί αυτή η δήλωση μας φαίνεται σαν ιδεολογική προετοιμασία για την επερχόμενη ήπτα; ●●● Τι να σου κάνει και ο Μαραντόνα-Καραμανλής, όταν οι άλλοι δεν ξέρουν μπάλα; ●●● Ως γνωστόν, τις νίκες τις έπαιρνε μόνος του ο Καραμανλής, ενώ για τις ήπτες φταίνε πάντα οι άλλοι ●●● Σαν τον Κόκκαλη και τον Ολυμπιακό ένα πράμα ●●● Είναι στημένοι όσοι κοροϊδεύουν το Γιώργο που είπε τη φράση «ξέχοντες προσωπικότητες» ●●● Αυτό και μια ντουζίνα παρόμοια λάθη μπορεί να τα

βρει κανείς σε όλες τις εφημερίδες και να τ' ακούσει σε όλες τις τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές ●●● Στο κάπως κάτω, ο Γιώργος δυσκολεύεται στα νέα Ελληνικά, μην έχουμε και απαιτήσεις να εκφέρει σωστά τα δάνεια από τα αρχαία ●●● Οπως αντιλαμβάνεστε, ο δαιμόνιος Πάγκαλος έδωσε τη χαριστική βολή στην πολιτική υστεροφυμία του Σημίτη ●●● Κοτζάμ πρώην πρωθυπουργός, που επί μια πενταετία γλείφει κατουρημένες ποδιές, μπας και πάρει πόστο σε ένα από τα κυιφορούμενα θεσμικά πόστα της ΕΕ, απόλος επικεφαλής ενός κομματικού ευρωψηφοδέλτιου ●●● Επιπέδου Μαίρης

Ματσούκα, δηλαδή ●●● Ούτε καν Δήμητρας ●●● Σας το είχαμε πει, ότι ο Δένδιας είναι ταλεντάκι ●●● Τι είπε προχδές ο τεράστιος; Οι υπάρχει Γάλλος ονόματι Πασκάλ Πλαγέ που έχει αποδράσει τρεις φορές με ελικόπτερο ●●● Άρα, κακώς γίνεται ντόρος για τη δεύτερη απόδραση Παλαιοκώστα Ρίζαι ●●● Πρέπει να συλληφθούν και ν' αποδράσουν άλλες δυο φορές, πάντα με ελικόπτερο, για να πρέπει να παραιτηθεί ο Δένδιας ●●● Πώς φαίνεται ότι ο Αρσένιος, πριν φάει την πετριά της καλογερικής και το ρίζει στις μπιζιές, ήταν Κύπρης, δηλαδή αριστορές; ●●● Στην προς Μπασιάκο επιστολή, στην οποία του λειπει ότι όλα έχουν συμφωνηθεί σε ψηλό κυβερνητικό επίπεδο, γράφει ότι η Μονή Βατοπέδιου έχασε την κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας σε αντιδημοκρατικές εποχές μετά το 1925 ●●● Δηλαδή, ο δικτατορίες αδίκησαν τους καλόγερους και η δημοκρατία πρέπει να αποκαταστήσει την αδικία ●●● Μωρέ καλά το 'λεγε ο μπαρμπα-Κώστας ο Βάρναλης για τα πισιά του μουλαριού και τα μπροστινά του καλόγερου ●

◆ Σε όλο τον κόσμο τραπεζικοί, ασφαλιστικοί και βιομηχανικοί κολοσσοί παρακαλούν τα κράτη να τους αγοράσουν. Πώς γίνεται αυτή την εποχή να πουλιέται μια επιχείρηση, που χρόνια τώρα μας την παρουσιάζουν σαν «χρεοκοπημένη» σαν «φύρω»; Στην Ολυμπιακή αναφερόμαστε, όπως καταλάβατε. Η απάντηση στο ερώτημα είναι πως η Ολυμπιακή ουδέποτε υπήρξε «φύρω» και εξακολουθεί να είναι «φιλέτο».

◆ Ο Πάγκαλος που σήμερα δηλώνει ότι «ο κ. Σημίτης έχει όλα τα προσόντα και για να εκφράσει τα συμφέροντα της χώρας σε ευρωπαϊκό επίπεδο και για να παίξει έναν σημαντικότατο ρόλο στις σημερινές συνθήκες σε επίπεδο Ευρώπης» είναι ο ίδιος Πάγκαλος που δήλωνε πρόσφατα (πως περνάει ο καιρός!), ότι «τη δεύτερη τετραετία Σημίτη η διαφθορά ήταν πλέον ορατή διά γυμνού οφθαλμού» και ότι την ίδια περίοδο η κυβέρνηση Σημίτη και του ζήτησε να συναντηθούν.

◆ Λοιπόν, έχουμε και λέμε: ο καυγάς για την πρώτη θέση του ευρωφηροδέλτιου του ΣΥΡΙΖΑ τέλειωσε. Ο ΣΥΝ αποφάσισε με δημοψήφισμα: Χουντής. Ο Παπαδημούλης πάρει τρίτος και μάλλον αποκλείεται να εκλεγεί. Ποιος θα είναι ο δεύτερος; Τώρα αρχίζει όχι το ματς, αλλά το τουρνουά. Έχουμε κάποιες πλη-

ροφορίες, αλλά δεν σας τις λέμε, για να μη μας πείτε κουτσομπόληδες. Το τουρνουά, πάντως, αναμένεται συναρπατικό.

◆ Οταν επέστρεψε από την Ουάσιγκτον η Μπακογιάννη, έδωσε μια συνέντευξη στην «Καθημερινή» για να διαφρύμισε τη συνάντησή της με την Κλίντον. Και τι δεν είπε: ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζεται από την κυβέρνηση Ομπάμα «ως στρατηγικός εταίρος», ότι η Κλίντον έδειξε «ουσιαστική κατανόηση» στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα από την Τουρκία, ότι διαπίστωσε «νέο πνεύμα, ειλικρινή βούληση και επιθυμία για

συνεργασία» κ.λπ. Υστερά, ήρθε το κοινό ανακοινωθέν Χίλαρι Κλίντον – Αλί Μπαμπατζάν και το σχετικό χωρίο του για το Κυπριακό και η κόρη του Μητσοτάκη έπαθε αφρωνία. ◆ Μοναχός κατηγορείται ότι επί σειρά ετών βίαζε ανήλικους δόκιμους μονοχούς και κάποιοι στα ΜΜΕ μιλήσαν για «εξωφρενική ιστορία». Σι-

γά την ειδηση. Δεν ξέρετε τη λαϊκή παροιμία για τον ηγούμενο και τον... προηγούμενο; ◆ Μάνος, Μπουτάρης, Κοντογιαννόπουλος και κάμπτοσοι άλλοι ξεπερνούν αστέρες της αστικής πολιτικής ετοιμάζουν σχήμα για να κατέβουν στις ευρωεκλογές. Τα κουρελια τραγουδούν ακόμη, θα έλεγε κάποιος. Ψάξτε και πιο πίσω, συνιστούμε εμείς. Κάποια καπιταλιστικά συγκροτήματα μπαίνουν σφήνα στα δυο μεγάλα κόμματα, για να τα ελέγξ

■ Τρέχουν τώρα να εξευμενίσουν τους Αμερικανούς

Για να «φτάσει» στη Μέση Ανατολή πρέπει να περάσεις (και) από την Τουρκία. Η διοίκηση Ομπάμα διαπίστωσε έγκαιρα τον αναβαθμισμένο ρόλο της Τουρκίας στην περιοχή, αποτέλεσμα μιας δυναμικής εξωτερικής πολιτικής της κυβέρνησης Ερντογάν, και σπεύδει να αναβαθμίσει τις σχέσεις της με την Αγκυρα, η οποία δείχνει μ' αυτό τον τρόπο στην ΕΕ ότι δεν την έχει και τόση ανάγκη.

Η επίσκεψη της Χλαρι Κλίντον στην Αγκυρα ήταν ένα ηχηρό χαστούκι για Ελλάδα και Κύπρο. Μπορεί ο Αντώναρος να πήρε εντολή να υποβαθμίσει την αναγγελία της επίσκεψης Ομπάμα στην Αγκυρα, χωρίς να περάσει και από την Αθήνα, όμως στις συνομιλίες τους με δημοσιογράφους κυβερνητική στελέχη δεν έκρυψαν τον απόλυτο αιφνιδιασμό τους, αφού στο πρόσφατο ταξίδι-προσκύνημα στην Ουάσιγκτον η Κλίντον δεν ανέφερε τίποτα σχετικό στη Μιτακογάνων. Και γιατί να ανακρέει; Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ γνωρίζει ότι τώρα η ελληνική κυβέρνηση θ' αρχίσει έναν αγώνα δρόμου προκειμένου να πετύχει μια έστω και ολιγότερη περατζάδα του Ομπάμα από την Αθήνα και για να το πετύχει θα καταβάλλει κάθε τίμημα, ειδικά σε παραγγελίες νέων οπλικών συστημάτων.

Στην Κύπρο ο αιφνιδιασμός ήρθε από το κοινό ανακοινωθέν Κλίντον-Μπαμπατζάν, στο οποίο σημειώνεται ότι οι δυο πλευρές συμφώνησαν «να στηριχτεί η επίλυση του Κυπριακού με μία αποδεκτή και από τα δύο μέρη λύση υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και να αρθεί ο αποκλεισμός που εφαρμόζεται σε βάρος των Τουρκοκυπρίων». Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της Κύπρου ΣΤ. Στεφάνου περιορίστηκε σε μια αμήχανη και αόριστη δηλώση, στην οποία ανέφερε ότι η κυβέρνηση Χριστόφια «μελετά» το ανακοινωθέν Κλίντον-Μπαμπατζάν «γιατί ο τρόπος με τον οποίο ποποθετείται το ζήτημα χρειάζεται να μελετηθεί». Σημείωσε επίσης, ότι «η κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα οι Τουρκοκυπρίοι, που κάποιοι ονομάζουν απομόνωση, είναι απόρροια της κατοχής και της παραβίασης του διεθνούς δικαίου στην Κύπρο από την Τουρκία».

Αυτά, όμως, είναι λόγια για εσωτερική κατανάλωση. Η Λευκωσία διαπίστωσε ότι η συνεχής υποχωρητικότητά της στις διακοινοτικές συνομιλίες Χριστόφια-Ταλάτ δεν είναι καθόλου εύκολο να οδηγήσει σε μια ήπια παραλλαγή του σχεδίου Ανάν (που αποτελεί το διακαή πόθο του «αναναϊκού» Χριστόφια), διότι η οποία συμφωνία πρέπει να περάσει υποχρεωτικά από την Αγκυρα, η οποία δεν έχει καμιά πρεμούρα να βοηθήσει το Χριστόφια «να μείνει στην Ιστορία» και αισθάνεται πλέον, με την αναβάθμιση του ρόλου της στη Μέση Ανατολή, αρκετά ισχυρή για να στηλώσει τα πόδια.

Στην Ελλάδα αγνόησαν τελείως τη σχετική με το Κυπριακό αναφορά στο κοινό ανακοινωθέν Κλίντον-Μπαμπατζάν, μη τυχόν και δυσαρεστήσουν τους Αμερικανούς. Οταν ο Ερντογάν δεν δίστασε να στήσει ολόκληρο σύνοδο στο Νταβός, αποκαλώντας τον Πέρες και το Ισραήλ δολοφόνους γυναικών και παιδιών και αποχωρώντας μεγαλοπρεπώς από το Φόρουμ, στην Αθήνα συμπεριφέρονταν σαν πειθήγια σκυλάκια μπροστά στους Σιωνιστές που μακέλευαν τη Γάζα και τους Αμερικανούς και Ευρωπαίους που τους έκαναν πλάτες, τινάζοντας στον αέρα τις παραδοσιακές σχέσεις φιλίας του ελληνικού με τον παλαιοιστινιακό και τους αραβικούς λαούς. Γιατί να δώσουν οι Αμερικανοί σημασία σε μια χώρα που δεν έχει να τους «πουλήσει» τίποτα και συμπεριφέρεται σαν Μπανανία; Αντίθετα, η Τουρκία έχει να τους «πουλήσει» πολλά. Τη χρειάζονται για τις επαφές με το Παλαιοιστινιακό Ισλαμικό Ρεύμα, τη χρειάζονται για τις επιτειχίσεις τους στο Ιράκ, τη χρειάζονται για την επαναπροσέγγιση ΗΠΑ-Ιράν.

Ο Καραμανλής είχε βάλει λυτούς και δεμένους για να πετύχει μια πρόσκληση για την Ουάσιγκτον πριν τις ευρωεκλογές, ώστε να δώσει ένα σύνοπτον των καμερών με τον Ομπάμα. Ακόμα και τριτοκλασάτους αμερικανούς πολιτικούς υποδέχτηκε με κόκκινο χαλί στο Μαξίμου, για να τους ακούσει να τον διορθώνουν και να αυτοπαρουσιάζονται ως «επίσημοι φίλοι του Ομπάμα!» Τώρα, πληροφορείται ότι ο Ομπάμα έρχεται στη γειτονιά μας και παραβιάζοντας το άτυπο πρωτόκολλο που είχαν διαμορφώσει όλοι οι προηγούμενοι αμερικανοί πρόεδροι, θα επισκεφτεί μόνο την Αγκυρα. Οπως καταλαβαίνετε, το μόνο που ενδιαφέρει πλέον τον Καραμανλή είναι να μη πληγεί το προφίλ του. Διότι το ΠΑΣΟΚ θα τον κατηγορήσει και πάλι για ανικανότητα και υποβάθμιση της διεθνούς θέσης της χώρας. Τι θα κάνει; Θα προσπαθήσει να «πουλήσει» στους Αμερικανούς ό, τι διαθέτει: νέες παραγγελίες οπλικών συστημάτων (τα αεροπλάνα τους ενδιαφέρουν πρωτίστως) και ελικόπτερα «Σινούκ» στο Αφγανιστάν. Αν κάνει πίσω και στις συμφωνίες με τους Ρώσους, τότε θα μιλάμε για πλήρη κατάρρευση της δειλής καραμανλικής «ουτ πολιτικό».

Σε καιρούς οικονομικής κρίσης, που η ανεργία και η λιτότητα θερίζουν τον εργατόκοσμο, η κυβέρνηση ετοιμάζεται να ξόδεψει δισεκατομμύρια ευρώ για πανάκριβα οπλικά συστήματα.

Δεξιόστροφες μετατοπίσεις ενόψει ευρωεκλογών

Ερωτα με Καρατζαφέρη Και ΛΑΟΣ ο Καραμανλής, έρωτα με Σημίτη ο Γιωργάκης. Θ' ακολουθήσει ενδεχομένως ο Γιάννος και μάλλον τέρμα. Διότι ο Τσουκάτοι πρέπει να μείνουν στο ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου. Θα μας πείτε, ότι ο Τσουκάτος είναι ένας και όχι πολλοί. Λάθος. Ενας είναι προς το παρόν. Καιρό τώρα ψιθυρίζεται ότι το σκάλισμα της υπόθεσης Siemens θα βγάλει κι άλλους. Συνεργάτες του Σημίτη και αυτοί. Είναι το κρυφό όπλο της ΝΔ ενόψει ευρωεκλογών. Ομως, με τα «πουλάκια» του βατοπεδίου να καναδάλουν να «κελαΐδούν» στο εισαγγελικό γραφείο και να μιλούν για συμφωνίες «σε υψηλό κυβερνητικό επίπεδο», διάχειρός Αρσένιο, είναι ένα ζήτημα αν ο Καραμανλής θα δοκιμάσει να τροφοδοτήσει τη σκανδαλολογία ή θα ακολουθήσει τη σοφή συμβουλή, σύμφωνα με την οποία «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί».

Μας έκανε εντύπωση, πάντως, που το ΠΑΣΟΚ δεν απέχτηκε από τα καινούργια που ήρθαν στο φως σχετικά με το Βατοπέδιο, για να ξεκινήσει ένα νέο γύρο σκανδα-

λογίας. Ούτε τα ΜΜΕ. Αν και πρέπει να περάσουν μερικές μέρες για να βγάλουμε σήγουρα συμπεράσματα, «ψυρίζόμαστε» συναλλαγή και συμψηφισμό Siemens-Βατοπέδιο. Ισως έτσι να εξηγείται και η βιασύνη του Παπανδρέου να ενσημαντιστεί τον Σημίτη, πριν ξεκαθαρίσει τη διαγωνιστική ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Αν ο Καραμανλής προσεγγίζει τον Καρατζαφέρη για καβάτζα (διότι φοβάται πως οι 151 δεν είναι και τόσο σήγουροι), ο Παπανδρέου προσεγγίζει τον Σημίτη, γιατί οι αναλυτές των δημοσκοπήσεων και οι επικοινωνιόλογοι του είπαν ότι στο «μεσαίο χώρο» ακόμα υστερεί έναντι του Καραμανλή, που εξοκολουθεί να είναι ο «καταληλότερος».

Στην ίδια τακτική εντάσσεται και ο μυστικός δείπνος του Γιωργάκη με εκπροσώπους 12 επιχειρηματικών ομίλων απ' όλο το φάσμα της οικονομίας, στη βίλα του Καραμανλή της Eurobank. Κάποιοι Πασόκοι εξέφρασαν, ανεπίσημα, ενόχληση για τη διαρροή της ειδήσης, όμως δεν είμαστε καθόλου σήγουροι ότι δεν έκαναν οι ίδιοι τη διαρροή. Άλλωστε, με τόσους συνδαιτημόνες, χώρια το πάσης φύσεως υπηρετικό πρωταρχικό πηγή ελπίδας για το μέλλον, κα-

θώς —με άλλα λόγια— ένα τεράστιο κοινωνικό κενό αφήνει χώρο για την αστική πολιτική, δημιουργείται μια κρίση μάζα «μεσαίου χώρου», για το κέρδισμα της οποίας θα διαγωνιστούν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Αν ο Καραμανλής προσεγγίζει τον Καρατζαφέρη για καβάτζα (διότι φοβάται πως οι ιδιοί του τύποι θα είναι οι ιδιοί της οικονομίας, οι οποίοι θα είναι οι επόμενος πρωθυπουργός και θελούν να γνωριστούν μαζί του και να πληροφορηθούν τις απόψεις του) —«Επιχειρηματίας, γνωστός για τα γαλάζια αισθήματά του, είπε στον Παπανδρέου: Δεν μας ενδιαφέρει αν θα ασκήσετε αριστερή ή δεξιά πολιτική, ομαδίστια είχε να κάνετε κάτι γιατί τώρα δεν έχουμε πολιτική». Είναι φανερό ότι ο Γιωργάκης προσπαθεί να κερδίσει πόντους στην «καταληλότητα» κι αυτούς μπορεί να του τους δώσει η αφρόκρεμα των καπιταλιστών. Θα πρέπει, όμως, να προσεγγίσει και τους «νταβατζήδες» που ελέγχουν τα ΜΜΕ, οι οποίοι θελούν να τελειώσουν τις δουλειές που έχουν ανοίξει με το Σουφλιά. Οι άνθρωποι του εκεί έχουν επικεντρώσει τις προσπάθειές τους.

Νέοι μπελάδες σε ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ

Ο δυνηρή έκπληξη επεφύλαξαν για την πλειοψηφία του ΣΥΝ τα αποτελέσματα του εσωκομματικού δημοψηφίσματος για την επιλογή των υποψήφιων ευρωβουλευτών. Βγήκε μεν πρώτος ο Χουντής, όμως με πολύ μικρή διαφορά από τον Παπαδημούλη, γεγονός που δείχνει ότι η κομματική βάση δεν υπήρχε απόλυτα πειθαρχία στις «γραμμές» των φραξιών.

Την επαύριο κιόλας της δημοσιοποίησης του αποτελέσματος, οι «ανανεωτές» πέρασαν στην αντεπίθεση, ζητώντας να σπάσει τη συμφωνία με τους συμμάχους του ΣΥΡΙΖΑ και να καταλάβει ο Παπαδημούλης τη δεύτερη θέση που θεωρείται σήγουρη. Την ίδια μέρα, με ανακοίνωσή του το ΔΗΚΚΙ ζητά «δικαιωματικά» τη δεύτερη θέση, την οπ

■ Η μόνη κρατικοδιαιτητική είναι αυτή των καπιταλιστών

Κερδίζουν και στην κρίση

Επειδή κρίση υπάρχει, αλλά η ερμηνεία που δίνεται και η προπαγάνδα που χτίζεται πάνω σ' αυτή δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, χρήσιμο είναι να έχουμε υπόψη μας ορισμένα δεδομένα. Οταν οι καπιταλιστές διάφορων κλάδων φωνάζουν ότι «δεν βγαίνουν» δεν σημαίνει ότι δεν έχουν κέρδη. Απλά, δεν εξασφαλίζουν το μέγιστο κέρδος, που αποτελεί το οξυγόνο για την καπιταλιστική παραγωγή. Οταν δεν εξασφαλίζουν το μέγιστο κέρδος, αναζητούν τρόπους να φύγουν από μια επένδυση, παίρνοντας μαζί τους όσο το δυνατόν περισσότερα κεφάλαια, τα οποία θα τοποθετήσουν κάπου άλλου που θα έχουν σίγουρο το μέγιστο κέρδος ή ένα ποσοστό κοντά σ' αυτό. Γι' αυτό και συχνά έχουμε το φαινόμενο των υπερχρεωμένων επιχειρήσεων που ανήκουν σε ζάμπλουτους καπιταλιστές.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τις ελληνικές τράπεζες. Αντιμετωπίζουν, λέει, προβλήματα. Ομως, από τα δικά τους στοιχεία βγαίνει ότι πέντε όμιλοι συγκέντρωσαν μέσα στο 2008 κέρδη σχεδόν 2,5 δισ. ευρώ, στα οποία δεν συμπεριλαμβάνονται, βέβαια, οι μισθοί και τα bonus των στελεχών τους, των περιβόητων golden boys. Ιδού αναλυτικότερα τα κέρδη: Eurobank 625 εκατ. ευρώ, Alphabank 512 εκατ. ευρώ, Marfin Popular Bank 395 εκατ. ευρώ, Κύπρου 512 εκατ. ευρώ, Πειραιώς 315 εκατ. ευρώ. Οταν δημοσιοποιήσουν στοιχεία και οι πρωταθλητές του κλάδου, με πρώτη την Εθνική, η συνολική μάζα των κερδών θα υπερδιπλασιαστεί. Πρέπει, επίσης, να έχουμε υπόψη μας ότι τα προγματικά κέρδη είναι πολύ μεγαλύτερα, διότι στα αποτελέσματα του 2008 οι τράπεζες ενσωματώνουν τεράστια ποσά για επισφράλη δάνεια του 2009. Εκτιμούν, δηλαδή, το μέγεθος των δανείων που δεν θα εξυπηρετηθούν, λόγω της κρίσης που πλήγτει νοικοκυριά και μικρούς επιχειρηματίες, και έχουν ήδη ενσωματώσει στη χρήση του 2008 τις μελλοντικές απώλειες.

Γιατί, λοιπόν, έτρεξε το ελληνικό δημόσιο να προσφέρει στους τραπεζίτες το «τρια-
ξονικό» πακέτο των 28 δισ. ευρώ; Για να δια-
τηρήσουν ψηλά την κερδοφορία τους. Για να
μην υποχρεωθούν οι μεγαλομέτοχοί τους να
«βάλουν το χέρι στην τσέπη» και να προχω-
ρήσουν σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαί-
ου. Όλα τα προηγούμενα χρόνια αυτοί έχουν
συσσωρεύσει τεράστια κέρδη. Ενια τμήμα απ'
αυτά όφειλαν να το καταθέσουν τώρα στις
τράπεζές τους, αυξάνοντας το μετοχικό τους
κεφάλαιο, ώστε να αντιμετωπίσουν τις επι-
σφάλειες της κρίσης. Αντ' αυτού, καταφέύ-
γουν στο κράτος και απομυζούν το δημόσιο
κορβιανά, που σχηματίζεται από τη φορο-
λογία που πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Κατά τα άλλα, κάνουν συνεχείς όρκους πίστης στην «ελεύθερη αγορά» και τον «ανταγωνισμό», καταριούνται τον «κρατισμό» και του φορτώνουν όλα τα δεινά και δεν διστάζουν να εκτοξεύσουν την κατηγορία του «κρατικού διαιτητού» ενάντια για παράδειγμα στους φτωχούς αγρότες, που ζητούν εγγυήσεις για τα προϊόντα τους και στήριξη των τιμών για να μπορέσουν να παραμείνουν στην αγροτική παραγωγή.

■ Από το πακέτο των 28 δισ. η στήριξη των τραπεζών στη ΝΑ Ευρώπη

Απλούστατα, μας δουλεύουν

Ξανασυναντήθηκαν την περιοδού της ΤΤΕ Γ. Προβόπουλος και οι σύμβουλοί του με το προεδρείο της Ενωσης Ελληνικών Τραπεζών. Βασικό θέμα στην απόφευκτη συνάντηση ήταν η στήριξη των υποκαταστημάτων και των θυγατρικών των ελληνικών τραπεζών στα Βαλκάνια. Μετά τη σύσκεψη, ο Προβόπουλος φρόντισε να διαφρεύνει προς τα παταπαγαλάκια του, ότι η ενίσχυση της παρουσίας των ελληνικών τραπεζών στη Νοτιοανατολική Ευρώπη δεν θα προέλθει από το πακέτο των 28 δισ. ευρώ των κρατικών ενισχύσεων, αλλά από άλλες πηγές, όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και άλλα ταμεία της ΕΕ.

Οι τύποι απλούστατα μας δουλεύουν, με τις ευλογίες της κυβέρνησης (και του ΠΑΣΟΚ) φυσικά. Καταρχάς, άλλες πηγές

χρηματοδότησης προς το παρόν δεν υπάρχουν, αφού τα μεγάλα αρπαχτικά της Ευρωάνωσης ακόμα δεν τα έχουν βρει μεταξύ τους, όπως αποδείχτηκε και στην έκτακτη σύνοδο κορυφής της 1ης Μάρτη. Επομένως, η μόνη μέχρι στιγμής υπαρκτή πηγή είναι το ελληνικό πακέτο των 28 δισ. Δεύτερο, κανένας δεν μπορεί να ελέγχει μια τράπεζα που μεταφέρει κεφάλαια προς μια θυγατρική της και πολύ περισσότερο προς ένα υποκατάστημά της στην αλλοδαπή. Οπως χαρακτηριστικά δήλωσε προημερών ο πρόεδρος της Alphabank Γιάννης Κωστόπουλος, «το χρήμα δεν έχει χρώμα», γι' αυτό και κανένας δεν μπορεί να βρει την προέλευσή του, αν ο κάτοχός του δεν την αποκαλύψει. Μια τράπεζα μπορεί να μεταφέρει κεφάλαια στη θυγατρική

της, εφόσον αυτό δεν απαγορεύεται και όπως ξέρουμε, όχι μόνο δεν έχει τεθεί τέτοιος όρος, αλλά οι πάντες (τραπεζίτες, βιομήχανοι, ΤΤΕ, κυβέρνηση, ΠΑΣΟΚ) έχουν συμφωνήσει πως δεν πρέπει να εγκαταληφθούν οι μπιζίνες των ελληνικών τραπεζών στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

οποία έσπεισε καταδρωμένη να καταθέσει την τροπολογία που επιτρέπει στους μετόχους των τραπεζών που συμμετέχουν στο πακέτο των 28 δισ. να παίρνουν για τα μερίσματά τους μόνο μετοχές και όχι ζεστό χρήμα. Η κυβέρνηση τρομοκρατήθηκε μπροστά στις αποκαλύψεις που σύγουρα θα γίνονταν από τον Βγενόπουλο, τον τραπεζίτη που δεν μπορεί να συμμετάσχει στο πακέτο των 28 δισ. και που βρίσκεται σε ανοιχτή κόντρα με όλους τραπεζίτες (είναι χαρακτηριστικό ότι η Alphabank και η Εθνική πήγαν να τον «ριξέν» ακόμα και στο παραπέντε της αγοράς της Ολυμπιοκής, ευνοώντας την Aegean, και χρειάστηκε κυβερνητική παρέμβαση για να αλλάξει γνώμη η Εθνική, ενώ η Alphabank παραιτήθηκε από σύμβουλος της κυβέρνησης).

Ο Αρσένιος, η κυβέρνηση και το δεκανίκι της

Κανονικά, από την περασμένη Δευτέρα το σκάνδαλο του Βατοπέδιου θα έπρεπε να βρίσκεται και πάλι στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας. Στην εισαγγελέα Σωτηροπούλου, η οποία διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση, εμφανίστηκε με την ίδιτη ταυτότητα του υπόπτου ένας από τους βασικούς διεκπεραιωτές του σκανδάλου, η προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του υπουργείου Γεωργίας Στ. Μαντέλη, η οποία πραγματοποιώντας στροφή 180 μοιρών από την έως τώρα στάση της, κορυφαίος σταθμός της οποίας ήταν η εμφάνισή της στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής, «έδωσε» ψυχρά τους πολιτικούς της προϊσταμένους, τους οποίους έως τώρα κάλυπτε, ισχυριζόμενη ότι αυτή ήταν ένα απλό εκτελεστικό όργανο, που ενεργούσε πάντοτε κατόπιν γραπτών ή προφορικών εντολών τους.

Με την «περίπτωση Μαντέλη» ασχολούμαστε αναλυτικά σε άλλο άρθρο αυτό του φύλλου. Εδώ θα μας απασχολήσει η κεντρική αποκάλυψη της, η οποία δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, δεν μπορεί να αποκληθεί αισθαίρετος υπερασπιστικός ισχυρισμός. Κατέθεσε η Μαντέλη έγγραφο το οποίο της απέστειλε το Γραφείο του υπουργού Γεωργίας Ε. Μπασιάκου στις 18.10.2004, στο οποίο ήταν συνημμένη επιστολή που είχε στείλει στον υπουργό ο περιβόλητος Αρσένιος μερικές μέρες πριν (2.10.04).

Με ιταμόταν ύφος ο καλόγερος έγραψε στο Μπασιάκο: «Επειδή η διαδικασία ανταλλογής έχει γίνει αποδεκτή σε υψηλό κυβερνητικό επίπεδο, αυτό ταυτόχρονα ουσιαστάται και την προωμέτω-

σή της». Του Θύμιζε, δηλαδή, ότι ο ίδιος, ως νέος υπουργός (είχε διαδεχτεί τον παραιτηθέντα Τσιτουρίδη μόλις πριν μια βδομάδα) δεν έχει παρά να δώσει εντολή να προχωρήσουν οι παράνομες ανταλλαγές, γιατί δεν του πέφτει λόγος, αφού η συμφωνία έχει γίνει «σε υψηλό κυβερνητικό επίπεδο», δηλαδή με τον πρωθυπουργό. Με τη σειρά του ο Μπασιάκος διαβίβασε την επιστολή Αρσένιου στη Μαντέλη, φανατική δεξιά και έμπιστη του, για να προωθήσει τις σχετικές διαδικασίες, αφού άλλες Διευθύνσεις του υπουργείου ήταν βέβαιο ότι δεν θα έδειχναν την ίδια προθυμία να παρανομήσουν.

Για πρώτη φορά βγαίνει στο φως τέτοιο έγγραφο, που αποδεικνύει περίτρανα την εμπλοκή του Μεγάρου Μαξίμου στο σκάνδαλο. Εκεί έγινε η συμφωνία, ο Αρσένιος το θυμίζει στον Μπασιάκο και αυτός στην πιστή υφισταμένη του Μαντέλη. Θα περίμενε κανείς από την αντιπολίτευση να ξεσηκώσει τον κόσμο και να επαναφέρει την πρότασή της για σύσταση προανακριτικής επιτροπής. Αντί γι' αυτό... μούγκα στη στρούγκα.

Τι έκανε η εισαγγελέας; Φωνάξε τον Αρσένιο να δώσει εξηγήσεις. Και τι απάντησε εγγράφως και προσφορικώς ο Αρσένιος; Οτι «στο θέμα των ανταλλαγών δεν είχε υπάρξει από πλευράς μονής καμιά επαφή και σχέση με τον βουλευτή Επικρατείας Θ. Ρουσόπουλο και τον διευθυντή του πολιτικού γραφείου του πρωθυπουργού, Γ. Αγγέλου». Οτι οι μόνες επαφές του ήταν με τους Τσιτουρίδη, Μπασιάκο και Δούκα. Παμπόντηρος ο καλόγερος, προστάτεψε και το «ΤΥΕΛ ΙΩΤΙΚΟ ΤΈΧΝΟ» του Εφορείου

Θ. Ρουσόπουλο και τον Κ. Καραμανλή, αντιλαμβανόμενος ότι αυτό που ενδιαφέρει την κυβέρνηση είναι να μείνουν στο απυρόβλητο ο Καραμανλής και το περιβάλλον του.

Ποιο ήταν τότε αυτό το «ψηφλό κυβερνητικό επίπεδο», για το οποίο έκανε λόγο στην ιταμή προς Μπασιάκο επιστολή του; Και γιατί ο Μπασιάκος ψάρωσε και έδωσε αμέσως εντολή στη Μαντελή να πρωθήσει την υπόθεση όπως ζητούσαν οι καλόγεροι-μπίζνεσμαν; Της επισύναψε, μάλιστα, και την επιστολή Αρσένιου, για να καταλάβει πως η εντολή έρχεται «από ψηφλά» και να μην αρχίσει τις τοιριμόνιες, τις καθυστερήσεις και την

ναι το δεκανίκι της κυβέρνησης,
σας λέμε αμέσως ότι είναι (πάλι) ο
Περισσός. Ιδού τι έγραψε ο «Ριζο-
σπάστης» την Τετάρτη:

«Στο μεταξύ, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Μονής Βατοπέδιου Ηλ. Αναγνωστόπουλος, απαντώντας σε ερώτηση των δημοσιογράφων, τι σημαίνει η φράση ότι η υπόθεση των ανταλλαγών είχε γίνει “**αποδεκτή σε κυβερνητικό επίπεδο**”, την οποία αναφέρει ο Αρσένιος σε φαξ που είχε στείλει στη Διεύθυνση Πολιτικής Γης του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, είπε: “Η έννοια είναι ότι η ιδέα της ανταλλαγής είχε γίνει αποδεκτή από όλους τους αρμόδιους υπουργούς”».

Εχουμε και λέμε

Παραχάραξη: Ο Αρσένιος δεν έγραφε «σε κυβερνητικό επίπεδο», αλλά «σε υψηλό κυβερνητικό επίπεδο». Το πρώτο παραπέμπεται σε υπουργούς, το δεύτερο παραπέμπεται στον πρωθυπουργό.

Παραπληροφόρηση: Ο Αραένιος δεν έστειλε fax στη Διεύθυνση Πολιτικής Γης, αλλά στον υπουργό Μπασιάκο. Αν έστειλε στη Διεύθυνση, θα είχε νόημα να αναφέρει για συμφωνία «σε κυβερνητικό επίπεδο». Στον υπουργό, όμως, είχε νόημα να γράψει για συμφωνία «σε υψηλό κυβερνητικό επίπεδο», δηλαδή σε επίπεδο ανώτερο του υπουργού.

Ο «Ριζοσπάστης» διαστρεβλώνει, παραπληροφορεί και αποφέύγει οποιοδήποτε σχόλιο στο χοντροειδές ψεύδος του δικηγόρου των Βατοπεδίνων, ο οποίος από το δημοσίευμα φαίνεται ειλικρινέστατος και δικαιώνεται. Για πτοι λόγο το κάνει αυτό το επίσημο όργανο του Πειραιώ:

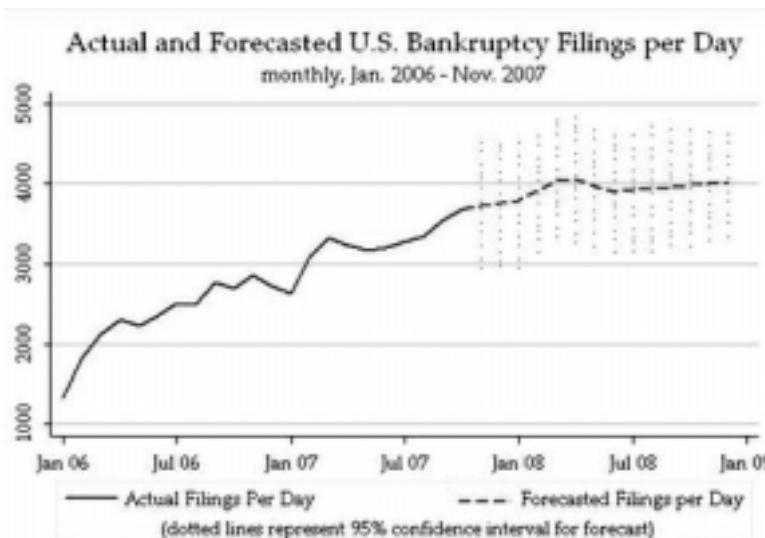
Πιο βαθιά στο βάλτο της κρίσης η αμερικανική οικονομία

Ηπρόσφατη έκθεση του αμερικανικού υπουργείου Εμπορίου για το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) του τελευταίου τριμήνου του 2008 ήταν πραγματικός κόλαφος για τους κρατούντες. Κι αυτό γιατί η πτώση του ΑΕΠ ήταν πάνω από μιάμιση φορά μεγαλύτερη από αυτή που προέβλεπε η αρχική έκθεση που δημοσιεύτηκε στις 30 του περασμένου Γενάρη^[1], ενώ ξεπέρασε και τις πιο απαισιόδοξες προβλέψεις των οικονομολόγων^[2]. Ο ρυθμός μείωσης του 3.8%, που αναφερόταν στην αρχική προκαταβολική έκθεση για το τέταρτο τρίμηνο του 2008, έγινε -6.2% στην προκαταρκτική έκθεση που δημοσιεύτηκε την προηγούμενη βδομάδα (27/2/09).

■ Αρνητικά ρεκόρ δεκαετιών

Τέοια πτώση του ΑΕΠ έχει να σημειωθεί από το πρώτο τρίμηνο του 1982 (τότε που το ΑΕΠ έπεσε κατά 6.4%). Ιδιαίτερα μεγάλη πτώση σημείωσαν οι «Ακαθάριστες Ιδιωτικές Εγχώριες Επενδύσεις», που από -5.8% και -11.5% που σημειώσαν στο πρώτο και δεύτερο τρίμηνο του 2008, πέρασαν σε μία μικρή αύξηση +0.4% στο τρίτο τρίμηνο, για να καταβαραθρωθούν στο -20.8% στο τέταρτο και τελευταίο τρίμηνο του 2008. Πρόγραμμα που σημαίνει ότι οι καπιταλιστές μειώνουν τις επενδύσεις τους, γιατί βλέπουν ότι η «αγορά στενεύει». Αυτό το «στένεμα» της αγοράς δεν οφελεται πουθενά άλλου παρά στην πτώση της κατανάλωσης, που σημειώνεται κυρίως στον τομέα των αυτοκινήτων που το Φλεβάρη του 2009 σημειώνει το μεγαλύτερο αρνητικό ρεκόρ των τελευταίων 40 χρόνων^[3].

Η κατάσταση, όμως, δεν είναι καλύτερη και στον τομέα του λιανικού εμπορίου. Οπως μας πληροφορεί

το BBC^[4], μερικά από τα μεγαλύτερα καταστήματα λιανικού εμπορίου στης ΗΠΑ σημείωσαν πτώση των κερδών τους από 41% έως 59% για το τρίμηνο που τελείωσε στα τέλη του Γενάρη. Με αυτή την κατάσταση θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι η μείωση των καταναλωτικών δαπανών θα είναι ακόμα μεγαλύτερη από το -4.3% που σημειώθηκε στο τελευταίο τρίμηνο του 2008, που αποτελεί το μεγαλύτερο αρνητικό ποσοστό από το δεύτερο τρίμηνο του 1980! Αν όμως στην κρίση του 1980 (που η μείωση του ΑΕΠ κράτησε μόνο δύο τρίμηνα) οι εξαγωγές αυξάνονταν (κατά 7.7% για το δεύτερο τρίμηνο) η σημείωναν μικρή μείωση (της τάξης του -0.8% για το τρίτο τρίμηνο), τώρα οι εξαγωγές έχουν κι αυτές καταποντιστεί στο -23.6% (σημειώνοντας αρνητικό ρεκόρ από το τέταρτο τρίμηνο του 1971).

Αυτό που σημειώναμε σε προηγούμενο φύλλο της «Κ», ότι «αν το επόμενο διάστημα αρχίσουν να πέφτουν οι εξαγωγές, τότε θα δούμε το ΑΕΠ να "παγώνει" κάτω του μηδενός και την αμερικανική οικονομία

να μπαίνει και επίσημα σε κρίση»^[5], έχει γίνει πλέον πραγματικότητα.

■ Οι χρεοκοπίες συνεχίζονται

Η πρόβλεψη ότι ο αριθμός των χρεοκοπιών θα ξεπεράσει το ένα εκατομμύριο μέσα στο 2008, που είχε γίνει από το Αμερικανικό Ινστιτούτο Χρεοκοπίων (American Bankruptcy Institute – ABI) τον περασμένο Σεπτέμβρη, είναι πλέον επίσης πραγματικότητα. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία που δημοσιεύτηκαν τον περασμένο Γενάρη^[6], οι χρεοκοπίες των νοικοκυριών αυξήθηκαν κατά 33% μέσα στο 2008. Τον Γενάρη και τον Φλεβάρη του 2009 οι χρεοκοπίες των αμερικανικών νοικοκυριών αυξήθηκαν κατά 34.4% και 29.2% αντίστοιχα^[7]. Σύμφωνα με τον διευθυντή του ABI, Σάμιουελ Γκερντάνο, οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν τα 1.4 εκατομμύρια, που σημειώθηκαν στην κρίση του 2001^[8].

Αν έτσι έχουν τα πρόγματα με τα αμερικανικά νοικοκυριά, η κατάσταση είναι χειρότερη για τις επιχειρήσεις. Στο τρίτο τρίμηνο του

2008, οι χρεοκοπίες αμερικανικών επιχειρήσεων αυξήθηκαν κατά 61%^[9]. Αν έτσι ήταν στο τρίτο τρίμηνο (που το ΑΕΠ σημείωνε μείωση 0.5%) καταλαβαίνετε σε τι ποσοστά θα έχουν ανέβει οι χρεοκοπίες των επιχειρήσεων τώρα που η πτώση του ΑΕΠ έχει υπερδεκαπλασιαστεί.

■ Πακτωλός ενισχύσεων στο κεφάλαιο

Προκειμένου να στηρίξει το κεφάλαιο, η αμερικανική κυβέρνηση έχει ανοίξει την... κάνοντας και ρέει άφθονο το «ζεστό χρήμα». Χαρακτηριστικό παράδειγμα η AIG (American International Group), που αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εταιρίες στον κόσμο^[9]. Τον περασμένο Σεπτέμβρη, η αμερικανική κυβέρνηση, προκειμένου να τη σώσει από τη χρεοκοπία, έδωσε 85 δισ. δολάρια, μια και η AIG είχε εκτεθεί στα κακόφημα "Credit Default Swaps" (CDS, «πιωτωτικές συμφωνίες ανταλλαγής»), δηλαδή παρέχει υπηρεσίες αντασφάλισης (έπαιρνε χρήματα ως ασφαλίστρα από δανειστές διαφόρων επιχειρήσεων και τους εγγυόταν να τους επιστρέψει όλο το ποσό που δάνεισαν σε περίπτωση που οι πιστωτές τους βαρούσαν μπτελά).

Ομως η AIG δεν σώθηκε. Η μείωση των κερδών που σημειώνεσε στο τέταρτο τρίμηνο του 2008 (61.7 δισ. δολάρια) καταγράφεται ως η μεγαλύτερη μείωση κερδών που έχει ποτέ αναφερθεί από αμερικανική εταιρία^[10]. Γ' αυτό και η αμερικανική κυβέρνηση έσπευσε να της δώσει κι άλλα λεφτά, με αποτέλεσμα η AIG να έχει λάβει μέχρι τώρα 162.5 δισ. δολάρια για να κρατηθεί «εν ζωή». Οταν πρόκειται για χρήματα στους καπιταλιστές ούτε λόγος να γίνεται!

Κώστας Βάρλας

Σημειώσεις – Παραπομπές

[1] Για κάθε τρίμηνο, το αμερικανικό υπουργείο Εμπορίου δημοσιεύει τρεις εκθέσεις. Η πρώτη έκθεση ονομάζεται "advance", δηλαδή προκαταβολική και στηρίζεται λιγότερο σε πραγματικά στοιχεία και περισσότερο σε εκτιμήσεις. Η δεύτερη, που δημοσιεύεται ένα μήνα μετά, είναι η "preliminary", δηλαδή προκαταρκτική. Ακολουθεί η "final", δηλαδή η τελική έκθεση.

[2] Σύμφωνα με τον Economist, στα τέλη του περασμένου Οκτώβρη (30/10/08), οι οικονομολόγοι της JP Morgan Chase υπολογίζουν ότι το αμερικανικό ΑΕΠ θα συρρικνωθεί σε ετήσιο βαθμό 4% στο τέταρτο τρίμηνο και θα πέσει ξανά κατά 2% τους πρώτους τρεις μήνες του 2009. Η συρρίκνωση κατά 6.2% (σε ετήσια βάση) που υπολογίστηκε στην πρόσφατη έκθεση για το αμερικανικό ΑΕΠ ξεπερνά κατά 50% την απαισιόδοξη πρόβλεψη των οικονομολόγων της JP Morgan Chase.

[3] Σύμφωνα με το αμερικανικό περιοδικό Business Week (2/3/09), η μείωση των πωλήσεων των αυτοκινητοβιομηχανιών κυμαίνεται το Φλεβάρη από 35% μέχρι 53%.

[4] BBC, 24/2/09.

[5] Κόντρα, αρ. φύλλου 526, 4/10/08.

[6] Σύμφωνα με το American Bankruptcy Institute (5/1/09), οι χρεοκοπίες των αμερικανικών νοικοκυριών έφτασαν τις 1.064.927. Σ' αυτό το νούμερο δεν περιλαμβάνονται οι χρεοκοπίες των επιχειρήσεων, για τις οποίες δεν έχουν δοθεί ακόμα στοιχεία στη δημοσιότητα ούτε για το τελευταίο τρίμηνο του 2008 ούτε για τους πρώτους μήνες του 2009.

[7] Στο ίδιο (American Bankruptcy Institute), σε δύο δημοσιεύματα στις 3/2/09 και 3/3/09.

[8] Στο ίδιο, 15/12/08.

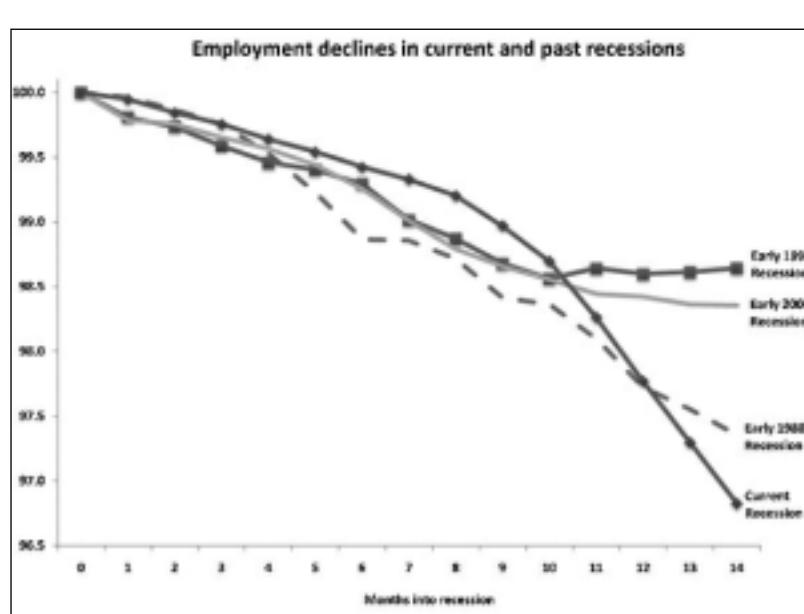
[9] Η AIG διαθέτει πάνω από 130 υποκαταστήματα σε όλο τον κόσμο και 116.000 εργαζόμενους.

[10] CNN Money 2/3/09.

Ρεκόρ 25ετίας σημειώνει η ανεργία στις ΗΠΑ

Το βάθεμα της κρίσης που μαστίζει τις ΗΠΑ αποτυπώνεται με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο στον τομέα της ανεργίας. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του αμερικανικού υπουργείου Εργασίας, που δημοσιεύτηκαν την προηγούμενη εβδομάδα (6/3/09), η ανεργία εκτινάχθηκε στο 8.1% το Φλεβάρη δηλαδή σε ποσοστό-ρεκόρ της τελευταίας 25ετίας, όπως σημειώνει το αμερικανικό μη κυβερνητικό ινστιτούτο Economic Policy Institute.

Η συνεχής αύξηση της ανεργίας επί 14 μήνες (από τον Δεκέμβρη του 2007 που ξεκίνησε η παρούσα κρίση) αποτυπώνεται στην απώλεια 4.4 εκατομμυρίων θέσεων εργασίας. Αν στους ανέργους περιληφθούν και οι εργαζόμενοι που εξαναγκάζονται να

δουλεύουν στη μερική απασχόληση (υποαπασχολούμενοι), τότε θα διαπιστώσουμε ότι ένας στους επτά αμερικανούς εργαζόμενους είτε είναι άνεργος είτε έχει υποαπασχολούμενος, ενώ από την αρχή της κρίσης (Δεκέμβρης 2007) οι υποαπασχολούμενοι εργαζόμενοι σχεδόν διπλασιάστηκαν (από 4.6 σε 8.6 εκατομμύρια)!

Το ίδιο ισχύει και για τη χρόνια ανεργία –πάνω από 6 μήνες– η οποία έχει φτάσει στο 23.1% των αν

Σε συνέντευξή του το περασμένο Σάββατο (7/3/09) στους «New York Times», ο Μπαράκ Ομπάμα δήλωσε κατηγορηματικά ότι ο ΗΠΑ δεν κερδίζουν τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και ότι πρέπει να ανοίξει η πόρτα για «μια διαδικασία συμφιλίωσης, κατά την οποία ο αμερικανικός στρατός θα προσεγγίσει μετριοπαθή στοιχεία των Ταλιμπάν, όπως έκανε με τις σουνιτικές πολιτοφυλακές στο Ιράκ».

Η πρόταση Ομπάμα, η οποία αποτελεί αναμφίβολα ένδειξη της αποτυχίας της αμερικανικής στρατηγικής στο Αφγανιστάν, μπορεί να χαρακτηρίστηκε από μεγάλο μέρος των δυτικών ΜΜΕ «νέα τολμηρή στροφή» στην αμερικανική πολιτική και να χειροκροτήθηκε από τον αφγανό πρόεδρο, ο οποίος βέβαια έχει κάνει πλύ πιο ριζοσπαστικές προτάσεις, όπως τη χορήγηση αμνηστείας στο Μουλά Ομάρ, ταυτόχρονα όμως, αφγανοί πολιτικοί παράγοντες και διάφοροι άλλοι αναλυτές διατυπώνουν σοβαρές ενστάσεις και εκφράζουν έντονο σκεπτικισμό κατά πάσο η στρατηγική αυτή μπορεί να εφαρμοστεί με επιτυχία στο Αφγανιστάν, όπου η κατάσταση έναι διαφορετική και πολύ πιο σύνθετη.

Ποιοι είναι όμως αυτοί οι «μετριοπαθείς Ταλιμπάν» στους οποίους αναφέρεται ο Ομπάμα και τους οποίους θα αναζητήσει ή μάλλον ήδη αναζητά ο αμερικανικός στρατός; Είναι φανερό από τις δηλώσεις του ότι δεν μιλάει για ένα διάλογο ούτε με το κίνημα των Ταλιμπάν συνολικά ούτε φυσικά με την ηγεσία του. Μιλάει για στοιχεία στις γραμμές των Ταλιμπάν, τα οποία είτε θα μπορέσουν να επιφέρουν αλλαγές στη στρατηγική του κινήματος είτε θα αποχωρήσουν και θα συγκροτήσουν μια οργάνωση των «μετριοπαθών Ταλιμπάν», η οποία θα συνεργαστεί με τους Αμερικανούς και την αφγανική κυβέρνηση.

Και οι δυο αυτές εκδοχές δεν έχουν πιθανότητες επιτυχίας. Γιατί ακόμη κι αν υπάρχουν «μετριοπαθή» στοιχεία στις γραμμές των Ταλιμπάν, όχι μόνο δεν μπορούν να επηρεάσουν τα πρόγματα σε ηγετικό επίπεδο, αλλά δεν θα τολμήσουν να προχωρήσουν σε ρήξη, γιατί κινδυνεύουν να χαρακτηριστούν προδότες και να υποστούν τις συνέπειες. Εκτός κι αν ο αμερικανικός στρατός επιχειρήσει να προσεγγίσει κάποιους από τους χιλιάδες ένοπλους και φύλαρχους που κυκλοφορούν στη χώρα και δεν έχουν στενή σχέση με τους Ταλιμπάν και συγκροτήσει μια στρατιωτική δύναμη εναντίον των «κακών Ταλιμπάν». Υπενθυμίζουμε ότι η τακτική αυτή δεν απέδωσε ούτε στο Πακιστάν, όπου η κυβέρνηση επιχειρήσε να συγκροτήσει πολιτοφυλακές από ντόπιους φύλαρχους για να τους στρέψει εναντίον των πακιστανών Ταλιμπάν, με αποτέλεσμα πολλοί από τους φύλαρχους αυτούς να εκτελεστούν από τους Ταλιμπάν ως προδότες και οι υπόλοιποι να εγκαταλείψουν το εγχείριμα.

Οσο για την περιβόητη λίστα, που περιλαμβάνει πρώην πρεσβευτές των Ταλιμπάν στο Πακιστάν και άλλες χώρες, πρώην στελέχη των Ταλιμπάν και κάποιους ακόμη που αναμείχθηκαν στη σαουδαραβική πρωτοβουλία για διάλογο, οι οποίοι θα μπορούσαν να παιξουν το ρόλο που θέλουν οι Αμερικάνοι, δεν προσφέρεται για αξιοποίηση. Γιατί, όπως επισημαίνουν

Η αναζήτηση «μετριοπαθών» Ταλιμπάν θα αποβεί άκαρπη

αναλυτές που γνωρίζουν καλά τα πράγματα της περιοχής, δεν υπάρχουν ισχυροί πολέμαρχοι πρόθυμοι να αντιπαρατεθούν στρατιωτικά με τους Ταλιμπάν, ούτε πολιτικοί ήγετες ή κληρικοί που να αναλάβουν να συγκροτήσουν μια οργάνωση «καλών Ταλιμπάν», ακόμη και με κίνητρο εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια.

Σε αντίθεση με το Ιράκ, όπου οι οργανώσεις της αντίστασης δεν είχαν ενιαίο ηγετικό πυρήνα και η αμερικανική τακτική του «διαίρει και βασιλεύει» πάτησε πάνω στις αντιθέσεις Σιττών και Σουνιτών, στο Αφγανιστάν τη βάση της αντίστασης αποτελούν οι Παστούν και η ηγεσία της, επικεφαλής της οποίας είναι ο Μουλάς Ομάρ, αποτελείται από ισχυρούς λαοφιλείς πολέμαρχους και κληρικούς με μεγάλη επιρροή. Ο ηγετικός αυτός πυρήνας και η στρατηγική που έχει χαράξει δεν είναι καθόλου εύκολο να αμφισβητηθούν, εκτός των άλλων, λόγω των επιτυχιών στα πολεμικά μέτωπα που έχει ανακοινώσει ο Ομπάμα και της κατακόρυφης αύξησης της επιρροής των Ταλιμπάν στη διάρκεια του 2008. Η ηγεσία των Ταλιμπάν ενι-

σχύθηκε ακόμη περισσότερο με τη συγκρότηση των περασμένο μήνα, μετά από έκκληση του Μουλά Ομάρ, της «Σούρας των Μουτζαχεντίν», μιας νέας συμμοχίας των πακιστανών Ταλιμπάν, με στόχο τη συγκέντρωση των δυνάμεών τους εναντίον των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, ενώφει της άφιξης των 17.000 επιπλέον αμερικάνων στρατιωτών που έχει ανακοινώσει ο Ομπάμα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αφγανοί πολιτικοί παράγοντες με δηλώ-

να συνεργαστούν με την κυβερνητική πλευρά. (Guardian, 8/3/09)

Ο Μουλάς Abdul Salam Zaeef, πρώτην υπουργός των Ταλιμπάν και διπλωμάτης, ο οποίος, αφού πέρασε κάποια χρόνια στο Γκουαντανάμο, διαχώρισε τη θέση του από τους Ταλιμπάν και συνεργάζεται με την αφγανική κυβέρνηση, δήλωσε: «Καταρχάς, ο Ομπάμα παραδέχτηκε ότι οι Αμερικανοί δεν μπορούν να κερδίσουν στο Αφγανιστάν και ότι ο πόλεμος δεν είναι η λύση. Αν, λοιπόν, δεν μπορούν να κερδίσουν, τι πρέπει να κάνουν; Αυτόματα πρέπει να αναζητήσουν μια εναλλακτική λύση, η οποία είναι ότι πρέπει να λύσουν τη σύγκρουση μέσω διαπραγματεύσεων με βάση τον αμφιβαλλόσεβασμό». Και συνέχισε προτείνοντας μερικά συγκεκριμένα μέτρα. «Πρώτα, οι ΗΠΑ πρέπει να κλείσουν τις φυλακές όπου οι Ταλιμπάν αντιμετωπίζονται με βαρβαρότητα, ιδιαίτερα τις εγκαταστάσεις στο Γκουαντανάμο και στην αεροπορική βάση Μπαγκράμ βόρεια της Καμπούλ. Πρέπει επίσης να διαγραφούν τα ονόματα του Μουλά Ομάρ και άλλων ηγετών των Ταλιμπάν από τις μαύρες λίστες των ΗΠΑ και του ΟΗΕ και να αποσυρθεί η χρηματική επικήρυξη τους. Αν οι Αμερικανοί σκέπτονται, όπως είπε και ο Ομπάμα, να διαχωρίσουν τους Ταλιμπάν σε σκληροπυρηνικούς και μετριοπαθείς, αυτό δεν θα γίνει αποδεκτό από κανένα, γιατί είναι σαν να λες σε δυο αδελφιάς ότι σαν να λες σε την έχεις μαζί του, ενώ θελεις να σκοτώσεις το άλλο».

Ο Haroun Mir, αφγανός πολιτικός αναλυτής και πρώην σύμβουλος του δολοφονημένου Μουτζαχεντίν πολέμαρχου Ahmad Shah Massoud, δήλωσε: «Ακόμη και οι ευκαιριακοί αντάρτες δεν θα πεισθούν να καταθέσουν τα όπλα, τη στημή που οι Ταλιμπάν οσμίζονται τη νίκη εναντίον της αφγανικής κυβέρνησης και των ξένων υποστηρικτών της. Η συμφιλίωση ήταν μια σπουδαία ιδέα το 2003 ή το 2004, όταν η κυβέρνηση είχε το πάνω χέρι, όμως τώρα όλα πηγαίνουν όπως θελουν οι Ταλιμπάν. Αυτοί βρίσκονται στις παρυφές της Καμπούλ και δεν έχουν κανένα κίνητρο

της έξιες δυνάμεις από τη χώρα τους. Δε γνωρίζω γιατί μιλούν για μετριοπαθείς Ταλιμπάν και τι σημαίνει αυτό».

Τέλος, ο εκπρόσωπος των Ταλιμπάν, Gari Mohammad Yousuf, με δήλωσή του στην πακιστανική εφημερίδα «The News» (10/3/09), χαρακτήρισε την πρόταση Ομπάμα δείγμα αδυναμίας και την υιοθέτηση μιας στρατηγικής παρόμοιας με το Ιράκ «παράλογη». «Δεν χρειάζεται –είπε– καμιά απάντηση από μας, γιατί είναι παράλογη. Οι Ταλιμπάν είναι ενωμένοι, έχουν ένα ηγέτη, μια πολιτική, ένα σκοπό, να πετάζουν τις ξένες δυνάμεις από τη χώρα τους. Δε γνωρίζω γιατί μιλούν για μετριοπαθείς Ταλιμπάν και τι σημαίνει αυτό».

Κατέρριψαν τη λεκατευθυνόμενο αεροσκάφος

Πακιστανοί Ταλιμπάν κατέρριψαν ένα τηλεκατευθυνόμενο αμερικανικό αεροσκάφος σε παραμεθόρια φυλετική περιοχή του δυτικού Πακιστάν, το περασμένο Σάββατο, 7 Μαρτίου, όπως ανακοίνωσε το Γαλλικό Πρακτορείο.

Σύμφωνα με μαρτυρίες κατοίκων και αξιωματικούς της τοπικής αστυνομίας, δύο τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη πετούσαν πάνω από ένα χωριό στο Νότιο Βαζιριστάν όταν το ένα απ' αυτά

κατά κανόνα στις φυλετικές παραμεθόριες περιοχές του δυτικού Πακιστάν. Από τον περασμένο Αύγουστο έχουν προγιατοποιηθεί περισσότερες από 20 τέτοιες επιθέσεις, με 200 τουλάχιστον νεκρούς. Οι επιθέσεις αυτές, που συνεχίζονται και μετά την εγκατάσταση στο Λευκό Οίκο του Μπαράκ Ομπάμα στις 21 Ιανουαρίου, προκαλούν έντονες αντιδράσεις στο Πακιστάν, γ' αυτό και το Πεντάγωνο ακολουθεί την τακτική να μην τις επιβεβαιώνει για να μην τροφοδοτεί το αντιαμερικανικό μένος στη χώρα και να μην φέρνει σε δύνακολη θέση την πακιστανική κυβέρνηση, η οποία πειριορίζεται σε ανέξιδες φραστικές διαμαρτυρίες. Κι αυτές όμως έχουν περιοριστεί το τελευταίο διάστημα μετά τις περιφερειακής κυβέρνησης στην επαρχία Πουν-

λύφεις ότι όχι μόνο είναι ενήμερη για τις επιθέσεις αυτές, αλλά ότι τα αμερικανικά αεροσκάφη που τις προγιατοποιούνται απογειώνονται από αεροπορική βάση σε πακιστανική λαϊκή δυσαρέσκεια με σκληρά μέτρα.

Στο μεταξύ, η πακιστανική κυβέρνηση επιχειρεί να αντιμετωπίσει

Ενοπλη πάλη στη Βόρεια Ιρλανδία

Από το προηγούμενο Σάββατο δύο ένοπλα χτυπήματα ιρλανδικών ομάδων επανέφεραν δυναμικά στην παγκόσμια επικαιρότητα την πορεία της σύγκρουσης και της ειρήνευσης στη Βόρεια Ιρλανδία. Η πρώτη πράξη αφορά την εκτέλεση δύο στρατιωτών του Βρετανικού Στρατού το βράδυ της Κυριακής σε στρατόπεδο του κατοχικού στρατού. Μέλη του «Προγραμματικού Ιρλανδικού Δημοκρατικού Στρατού» (RIRA) είχαν στήσει ενέδρα σε βρετανούς φαντάρους που περιμένονταν στην είσοδο του στρατοπέδου τις πίτσες που είχαν παραγγείλει από κοντινό κατάστημα. Μάλις έφτασε η παραγγελία, οι ένοπλοι άνοιξαν πυρ, σκοτώνοντας δύο στρατιώτες και τραυματίζοντας δύο ντελιβεράδες. Τα βρετανικά ΜΜΕ κατακλύστηκαν από άρθρα καταδίκης της «δολοφονικής δράσης σκαιών, εγκληματικών μυαλών» και άρθρα εξύμνησης της «γενναιότητας» και του «υψηλού φρονήματος» των δυο νεαρών νεκρών φαντάρων που ετοιμάζονταν το ίδιο βράδυ, αφού κατανάλων την πίτσα τους, να μεταφερθούν με αεροπλάνο στο Αφριγανιστάν για να ενισχύσουν τον κατοχικό στρατό της ιμπεριαλιστικής Βρετανίας ενάντια στους «κακούς και σκοτεινούς» Ταλιμπάν!

Με άλλα λόγια, τα μέλη του προγραμματικού IRA στόχευσαν δίναν και τροπτάνων διεθνιστικά. Κατά την ανάληψη ευθύνης της ενέργειας, με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, μέλος του προγραμματικού IRA δήλωσε, ότι δεν πρόκειται να αποδογθεί για την εκτέλεση των βρετανών στρατιωτών, όσο ο τελευταίοι διατηρούν την κατοχή στα εδάφη της Ιρλανδίας, ούτε για τον τραυματισμό των ντελιβεράδων, που συνεργάζονταν με τους κατακτητές εξυπηρετώντας τους. Το τελευταίο ίσως αικούγεται

ακραίο, αλλά το συγκεκριμένο στρατόπεδο -όπως όλα τα στρατόπεδα πλέον- προμηθευόταν τρόφιμα από ιρλανδικά καταστήματα. Υπήρχαν καθημερινά δεκάδες παραγγελίες στο συγκεκριμένο κατάστημα για το γεύμα των βρετανών φαντάρων.

Δεν πρόλαβε να καταλαμψίσει ο κουρνιαχτός από το χτύπημα και μια άλλη ένοπλη ομάδα -κι αυτή διάσπαση του IRA- η «Συνέχεια του Ιρλανδικού Δημοκρατικού Στρατού» (CIRA), εκτέλεσε αστυνομικό στο Craggan τη Δευτέρα το βράδυ. Η αστυνομία απέκλεισε την περιοχή και εισέβαλε με καταδρομικές επιχειρήσεις σε σπίτια Ιρλανδών. Οι νεολαίοι της περιοχής αντιστάθηκαν στην επιδρομή στήνοντας οδοφράγματα.

Η ομόθυμη καταδίκη των χτυπημάτων από την κοινότητα των προτεσταντών και των υπέρμοχων της ένωσης με την Βρετανία ήταν αναμενόμενη. Το ίδιο, όμως, συνέβη και με τη συντριπτική πλειονότητα των κομμάτων της ιρλανδικής κοινότητας, που εδώ και χρόνια έχουν αποδεχτεί τον αφοπλισμό του IRA, την εποπτεία της διαδικασίας αφοπλισμού του από «ανεξάρτητες» ιμπεριαλιστικές αρχές και το δρόμο των ειρηνικών διαπραγματεύ-

σεων με τους κατακτητές και την κοινότητα των προτεσταντών. Ο Τζέρι Ανταμ, ιστορικός ηγέτης του Σιν Φέιν, δήλωσε ότι οι επιθέσεις αυτές βάλλουν ευθέως κατά της διαδικασίας «ειρήνευσης» και ότι πρόθεση των εμπνευστών τους είναι «να φέρουν τους βρετανούς στρατιώτες ξανά στους δρόμους, βυθίζοντας την Ιρλανδία στη σύγκρουση». Την Τετάρτη πραγματοποιήθηκαν μαζικές πορείες στη Βόρεια Ιρλανδία, στο Μπέλφαστ και σε πολλές άλλες πόλεις, που καταδίκαζαν τις συγκεκριμένες ενέργειες υποστηρίζοντας τη συνέχιση της ειρήνευσης.

Η ιστορία του αγώνα για την ιρλανδική ανεξαρτησία είναι μια ιστορία διαδοχικών, εναλλασσόμενων συμβιβασμών, ειρήνευσης και ένοπλης πάλης. Από την εξέγερση του Easter το 1916, την απελευθέρωση της Νότιας Ιρλανδίας το 1921 και τον εμφύλιο του 1922, μέχρι τη δημιουργία του «προσωρινού» IRA το 1969 και του Σιν Φέιν του Τζέρι Ανταμ μετά τα εξεγερτικά γεγονότα του 1968, που καταγράφηκαν στην ιστορική μνήμη ως «Troubles» (ταραχές), νέες δυνάμεις συνεχώς διαδέχονται τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις που συμβιβάστηκαν με τη βρετανική κατοχή και ενσωματώθηκαν στην

κυριαρχη αστική πολιτική σκηνή. Πάντα, όμως, η ρήξη με το «συμβιβασμένο» παρελθόν πραγματοποιούνταν σε συνθήκες πολιτικές και οικονομικές που ευνοούσαν την ένοπλη πάλη ενάντια στην κατοχή και τους συνεργάτες της, ειδικά στα συμβιβασμένα στρώματα των ιρλανδών μεσοαστών. Οι σημερινές διασπάσεις του «προσωρινού» IRA (που και αυτός από διάσπαση προήλθε, εξός και ο όρος «προσωρινός») φαίνεται προς το παρόν να έχουν μικρή επιρροή στην ιρλανδική κοινότητα και ειδικά στην ιρλανδική εργατική τάξη, που ένα καθόλου αμελητέο τμήμα της βγήκε μαζικά στους δρόμους του Μπέλφαστ για να καταδικάσει το ένοπλο.

Στο φόντο, όμως, της οικονομικής κρίσης που συνεχώς βαθαίνει και προκαλεί ραγδαίες αλλαγές στις πολιτικές και οικονομικές συνθήκες όλου του κόσμου, όπως η κατάρρευση του «ιρλανδικού οικονομικού θαύματος» στην ανεξάρτητη Ιρλανδία, οι επιθέσεις αυτές στον κατακτημένο ιρλανδικό Βορρά αποκτούν νέα σημασία. Μπορεί σήμερα η εργατική τάξη της Βόρειας Ιρλανδίας να ανέχεται τα ιστορικά στελέχη του IRA να συναγελάζονται με τους εκπροσώπους των ταγμάτων θανάτου των υπέρμαχων της ένωσης, για να τους καθησυχάσουν ότι δεν μοίρασαν ποτέ όπλα στις νέες ομάδες του ένοπλου (!), όμως στο μέλλον, όταν θα φανούν έντονα τα αδιέξοδα της ταξικής συνεργασίας, υπό το βάρος της βρετανικής εξάρτησης και κατοχής, η ανάμνηση αυτών των δηλώσεων νομιμοφρούσης, θα δώσει διαφορετικό περιεχόμενο στις έννοιες «προδότης» και «πατριώτης» στη συνειδηση των ιρλανδών εργατών.

Θησαυρίζοντας στις πλάτες των άλλων

Μπορεί η περσινή χρονιά να ήταν μία από τις χειρότερες για τη Wall Street και τα περισσότερα χρηματιστήρια του κόσμου, τα ζόρια όμως δεν ήταν για όλους τα δια. Κάποιοι είβγαλαν χοντρά λεφτά και δεν το κρύβουν.

Billions for banks

Nearly a quarter of the government's \$700B bailout has gone towards propping up top banks.

COMPANY	AMOUNT
Bank of America*	\$45 billion
Citigroup	\$45 billion
JPMorgan Chase	\$25 billion
Wells Fargo	\$25 billion
Goldman Sachs	\$10 billion
Morgan Stanley	\$10 billion
Bank of New York Mellon	\$3 billion
State Street	\$2 billion
TOTAL	\$165 billion

SOURCE: TREASURY DEPARTMENT
*INCLUDES \$10 BILLION IN CAPITAL INVESTED IN MERRILL LYNCH, BEFORE IT WAS ACQUIRED BY BOFA

Ο λόγος για τη μεγαλύτερη (σε αγοραστική αξία) αμερικανική τράπεζα, τη JP Morgan Chase, η οποία με κερδοφορία 5.6 δισ δολαρίων για το 2008 και σύμφωνα με το πρακτορείο Bloomberg (3/3/09) είναι η πιο κερδοφόρα εταιρία της Νέας Υόρκης! Ξέρετε ποιο είναι το πιο αστείο; Οτι η JP Morgan Chase είναι μία από τις οχτώ αμερικανικές τράπεζες που κονόμησαν το ένα τέταρτο περίπου της κρατικής ενίσχυσης των 700 δισ. δολαρίων (δηλαδή 165 δισ. δολάρια), που δόθηκε τον περασμένο χρόνο, σύμφωνα με το σχέδιο του υπουργού Οικονομικών της κυβέρνησης Μπους, Χένρι Πόλσον! Μάλιστα, η εν λόγω τράπεζα είναι τρίτη στη λίστα της κρατικής ενίσχυσης μαζί με την Wells Fargo, τοπεώνοντας η κάθε μία από 25 δισ. δολάρια. Αυτό θα πει... «ελεύθερη οικονομία!»

Κρίση και στο Ισραήλ

Να αποκλειστούν από παντού

Την προηγούμενη βδομάδα έγινε στο Μάλμοε, τρίτη σε μέργεθος πόλη της Σουηδίας, με μεγάλο πληθυσμό μεταναστών, αγώνας τένις για το Κύπελλο Ντέβιβις ανάμεσα στις εθνικές Σουηδίας και Ισραήλ. Η διοίκηση της πόλης, μπροστά στο φόρο επεισοδίων από εξοργισμένους διαδηλωτές που από το Δεκέμβρη βγήκαν δυναμικά στους δρόμους της Σουηδίας ενάντια στην γενοκτονία της Γάζας, ανακοίνωσε ότι για λόγους προστασίας του προσωπικού και των παιχτών της αγώνας θα διεξαγόταν ο αγώνας συγκεντρώθηκαν περί τους 10.000 διαδηλωτές που κινήθηκαν προς το στάδιο, σταματώντας στη Ζώνη αποκλεισμού όπου είχαν παραταχθεί οι μπάτσοι. Τμήμα της πορείας, κυρίως νέοι και μετανάστες, αποφάσισαν προχωρήσουν και να συγκρουούσουν με την αστυνομία. Οι συγκρουούσεις κράτησαν για ώρες.

Η προσπάθεια ματαίωσης αγώνων σε αντίστοιχα τουρνουά τένις έχει ιστορία στο κίνημα της Σουηδίας. Το 1975, δύο χρόνια μετά το πραξικόπεμπτη του Πινοσέτ στη Χίλη, αντίστοιχος αγώνας ανάμεσα στις εθνικές Χίλις και Σουηδίας έγινε κεκλεισμένων των θυρών με μια μαζική πορεία διαδηλωτών να πολιορκεί το στάδιο. Το 1968 ήταν να πραγματοποιηθεί αγώνας ανάμεσα στις εθνικές Ροδεσίας (στήριζε τότε το Απαρτχάιντ) και Σουηδίας. Διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από το στάδιο με άγριες διαθέσεις, συγκρούστηκαν σκληρά με την αστυνομία και ματαίωσαν τον αγώνα. Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους.

Εγινε και αυτό. Ισραηλινό σούπε

Πριν φτάσουμε στα τετελεσμένα

Αν μας ρωτούσατε να σας πούμε ένα βασικό πολιτικό χαρακτηριστικό της περιόδου που διανύουμε, θα λέγαμε ότι περνάει ο χρόνος ανεκμετάλλευτος από τους εργαζόμενους. Και επειδή η κοινωνία, όπως και η φύση, απεχθάνεται τα κενά, αυτό που αφίνουν ανεκμετάλλευτο οι εργαζόμενοι το εκμεταλλεύονται οι καπιταλιστές.

Οι τυφλές δυνάμεις της καπιταλιστικής κρίσης κάνουν τη δουλειά τους. Εκατοντάδες εργαζόμενοι χάνουν καθημερινά τη δουλειά τους. Οι στρατιές των ανέργων πυκνώνουν, όσο κι αν η αναξιόπιστη στατιστική υπηρεσία βγάζει την ανεργία σταθερή! Η φτώχεια και η εξαθλίωση απλώνονται όλο και πιο πλατιά.

Και τίποτα να μη νομιθετήσει η κυβέρνηση, τα τετελεσμένα διαμορφώνονται και το δεύτερο εξάμπνο του χρόνου θα τα βρούμε μπροστά μας. Οταν έχεις μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ανέργους παραπάνω, όταν η αγορά εργασίας θα έχει παγώσει και κανένα νέο παιδί δε θα μπορεί να βρει ούτε μια δουλειά του ποδαριού, τι κάνεις; Εχεις ήδη χάσει. Βρίσκεσαι με την πλάτη στον τοίχο. Τότε, σε πολλούς εργαζόμενους μπορεί να φαίνεται θετική ακόμα και... η πρόταση Μίχαλου. Από τ' ολότελα, ας είναι και τρία μεροκάματα τη βδομάδα. Μάλιστα, θα φαίνεται θετική σε όσους θα έχουν ακόμα δουλειά και θα βλέπουν γύρω τους συναδέλφους, φίλους, συγγενείς, γείτονες να λιώνουν στην ανεργία.

Το άλλο που κυριαρχεί αυτή την περίοδο είναι η εκλογολογία. Οι ευρωεκλογές είναι σίγουρες, στο υποθετικό «παιζουν» ακόμα και εθνικές εκλογές, οπότε οι κομματικοί στρατοί παρατάσσονται σε διάταξη μάχης. Ο καθένας κοιτάζει να μαζέψει όσο γίνεται περισσότερα «κουκιά». Η κρίση και οι καταστροφικές συνέπειές της στους εργαζόμενους μετατρέπονται σε προεκλογικό φόντο. Τάζει ο ένας, τάζει ο άλλος, προτείνει ο ένας, προτείνει ο άλλος, αλλά η κρίση εξακολουθεί να κάνει τον κύκλο της, σκορπώντας καταστροφή στην εργαζόμενη κοινωνία.

Αυτοί, οι αστικές πολιτικές δυνάμεις, δεν έχουν κανένα λόγο ν' αλλάξουν την ατζέντα. Στόχος τους η διαχείριση της κρίσης, μέσω του ελέγχου των εργαζόμενων και νεολαίστικων μαζών. Οσο πιο πολλούς κλείσουν στο εκλογικό μαντρί τόσο το καλύτερο για τους ίδιους και για το σύστημα.

Εμείς, οι εργαζόμενοι, τι περιμένουμε; Περιμένουμε ν' αλλάξουν τα πράγματα «από τα πάνω»; Αν υπάρχουν τέτοιες αυταπάτες, τότε το σύστημα θα βγάλει την κρίση χωρίς ιδιαίτερους κραδασμούς. Αν δεν υπάρχουν αυταπάτες, πρέπει να υπάρξει δράση. Γιατί αδράνεια... χωρίς αυταπάτες δεν νοείται, ισοδυναμεί με ταξική αυτοκτονία. Προς το παρόν, δεν έχουμε καταφέρει καν ν' αλλάξουμε την ατζέντα. Να βάλλουμε τις δικές μας ανάγκες στο κέντρο. Προς το παρόν κυριαρχούν οι αναφορές στην οικονομία γενικά, στις συνέπειες από την κρίση γενικά. Λες κι είμαστε όλοι το ίδιο. Κι αυτή η κατάσταση προκαλεί μεγαλύτερη παράλυση.

■ «Καρφιά» από μετανάστες

Από τα δεκάδες κοινότυπα, υποκριτικά και τετριμένα μηνύματα για την ημέρα της Γυναικάς, ξεχωρίσαμε αυτό του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, με ευδιάκριτες «μηπ-χτές» για όλους όσοι δυμούνται τη γυναι-κα μια φορά το χρόνο και την εργαζόμενη γυναίκα καμία. Το παραδέουμε:

«8 Μάρτη, ημέρα της γυναικάς. Ολοι αυτή τη χρονιά έχουν αποφασίσει να είναι αφιερωμένη αυτή η μέρα στην Κωνσταντίνα Κούνεβα. Στη γυναίκα, μετανάστρια, συνδικαλίστρια, μάνα. Η Κωνσταντίνα μια γυναίκα δική μας, εργαζόμενη στην ΟΙΚΟΜΕΤ, δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριόλι στις 22 του Δεκέμβρη, επειδή αγωνιζόταν ενάντια στις μεσαιωνικές συνθήκες εργασίας. Αλήθεια πώσα έχουν αλλάξει από τις αρχές του περασμένου αιώνα, που ξεσηκώθηκαν οι γυναικές εργαζόμενες στις ΗΠΑ;

Αγωνιζόμαστε για να μη δυμόριαστε την κάθε Κωνσταντίνα, μόνο κάθε 8 Μάρτη. Γιατί οι επέτειοι δυμίζουν νεκρούς, και εμάς μας αρέσει η ζωή. Γι' αυτό φύγαμε από τον τόπο μας. Για μια καλύτερη ζωή, για καλύτερες συνδήκες ζωής και δουλειάς.

Υποσχόμαστε στην Κωνσταντίνα, που τώρα **πια** πράγματι δεν είναι μόνη της, **έπρεπε** όμως πρώτα να δεχτεί την επίθεση με το βιτρίολι, ότι στους καθημερινούς μας αγώνες δα είναι παράδειγμα, όπως και τόσες ανώνυμες και επώνυμες γυναίκες, που αντιστέκονται στην εκμετάλλευση, στη βία [στη δουλειά και στο σπίτι], στο ρατσισμό [και από την κοινωνία και από την οικογένεια]. Γιατί τίποτα από τα παραπάνω δε θα εξαφανιστεί μόνο του και όποιος παρακολουθεί απαθής την αγριότητα να μεγαλώνει γύρω του, στην πραγματικότητα γίνεται συνένοχος. Ο μόνος σίγουρος δρόμος είναι η αλληλεγγύη και οι από κοινού αγώνες για βελτίωση των συνθηκών της δουλειάς και της ζωής για όληντες και μετανάστες».

■ Εσπασαν το κουτελό τους

Ιερό μένος κατέλαβε τον σχολιογράφο της φυλλάδας του Περισσού. Ακούς εκεί να γράφουν οι άλλες φυλλάδες ότι στην ΠΟΣΔΕΠ συγκυβερνά η ΔΗΠΑΚ του Περισσού με τη Συσπείρωση και να της χρεώνουν «υπόγεια σπήριξη των φοιτητικών καταλήψεων» και ανοχή στα «έκτροπα που καθημερινά συμβαίνουν στα ιδρύματα», όπως έγραψαν τα «Νέα! Ακολουθεί το κήρυγμα νομιμοφρούσης: «Δεν ξέρουν τάχα μου, εκεί στο συγκόρτινα Λαυριόπαρκ όπως η ΔΗ-

■ Από τ' ολότελα καθό^ν ειναι και το ΛΑΟΣ

Πόσος καιρός πέρασε από την εποχή που ο Καραμανλής απέκλειε με κατηγορηματικότητα και αλαζονία κάθε περίπτωση συνεργασίας με το ΛΑΟΣ, χαρακτηρίζοντάς το κόμμα «των άκρων» με τα οποία δεν μπορεί να συνεργαστεί η ΝΔ; Πλέον, η ουρά έχει μπει για τα καλά στα σκέλια και τα κυβερνητικά στελέχη κάνουν τα γλυκά μάτια στον Καρατζαφέρη, ο οποίος χτύπησε την κατάλληλη στιγμή, προσφέροντας τη συναίνεση που ζήτησε ο Καραμανλής.

Ο Πανίκας τώρα δικαιώνεται. Διότι είναι ο πρώτος που είχε μιλήσει για συνεργασία με το ΛΑΟΣ και επάνοδο του Καρατζαφέρη στη ΝΔ (τότε όλοι το απέδωσαν στον πόδι του Πανίκα να γίνει στις επόμενες εκλογές δήμαρχος Θεσσαλονίκης). Τώρα, ο Αντώναρος αρνείται να κά-

κανει οποιοδήποτε σχόλιο σε σχετική ερώτηση [κάνει δηλαδή γαργάρα την παλιά δήλωση Καραμανλή], ο Αρούλης αποφαίνεται με το γλυκερό του ύφος ότι το ΛΑΟΣ δεν είναι ακραίο κόμμα και ο Δένδιας δηλώνει ότι «η κάδε συμφωνία είναι θετική, αφού αυτή είναι το ζητούμενο», αλλά η κυβέρνηση «δέλει ευρύτερη» [συμφωνία]. Γιατί, όμως, αυτός ο όψιμος νταλκάς ΝΔ-ΛΑΟΣ; Γιατί απλούστατα στο κυβερνητικό στρατόπεδο επικρατεί ο πανικός και η ανησυχία μη υχόν και η κυβέρνηση πέσει χωρίς να το καταάσουν, οπότε η κοινοβουλευτική στήριξη του ΛΑΟΣ δια ήταν ευπρόσδεκτη. Για να υπάρχει, όμως, αυτή η καβάτζα, το κλίμα δια πρέπει να σταγνεύει από τύχα.

Και ποιος ανέλαβε να φτιάξει το προφίλ του ιαραπτζαφέρη και του ΛΑΟΣ, ώστε να μη δεω-
ούνται κόμμα «των άκρων»; Καλά το μαντέ-
ατε, ο Πρετεντεράκος. Ο ίδιος που σκίζεται κα-
ημερινά να αποδείξει πόσο ανεύθυνος είναι
Γιωργάκης που ζητάει πρώωρες εκλογές. Για-
το κάνει αυτό; Ή απάντηση αναλυτικά σε άλ-
ο σχόλιο της σπήλης. Εδώ σημειώνουμε απλώς
ι αυτό δέλει ο «κύριος Γιώργος» [ένας είναι ο
ύριος Γιώργος!]

κουρελού, υπό τον τίτλο «Τροποποιήσεις επενδυτικών νόμων», που δημοσιεύτηκε την περασμένη βδομάδα στο ΦΕΚ, την εξής διάταξη: «Στο άρθρο 34 του ν. 3577/2007 προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής: Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για το κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία "Ιδρυμα Κωνσταντίνου Σημίτη", το οποίο επιχορηγείται από το έτος 2009 και εφεξής». Καλοφάγωτα, κύριε Κώστα και κυρία Δάφνη.

■ Δεκανίκι

Βγαίνοντας η Παπαρήγα από το Μαξίμου, την Πέμπτη 5 Μάρτη, κάποιοι παπαγαλάκι της έκανε την «κρίσιμη» ερώτηση: «Κάποια σημεία, με τα οποία ο πρωδηπούργος σας ζήτησε να συμφωνήσετε και να συναντήσετε, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κρίση?». Η απάντηση δόθηκε απονευστική: «Ναι. Ανέφερε ορισμένα συγκεκριμένα σημεία, τα οποία, από τη σκοπιά του, τα υποστηρίζει, από τη δική μας τη σκοπιά και από την όχθη που βρισκόμαστε δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε».

Η Παπαρήγα είναι η μόνη από τους πολιτικούς αρχηγούς που «άκουσε» τον Καραμανλή να αναφέρει συγκεκριμένα σημεία. Όλοι οι υποδοιποι τον άκουσαν να λέει τις γνωστές αερολογίες περί αντοχών της οικονομίας και υποχρεώσεων προς την ΕΕ, στις οποίες δεν έδωσε κανένα συγκεκριμένο περιεχόμενο. Άλλωστε, τ' ακούσαμε και όλοι οι υπόλοιποι, από τον Αντώναρο το μεσημέρι και από τον Καραμανλή το βράδυ της ίδιας μέρας, στο τηλεοπτικό του διάγγελμα. Πού είδε, λοιπόν, τα συγκεκριμένα σημεία η Παπαρήγα; Και γιατί δεν μας τα είπε, να τα μάθουμε κι εμείς;

Αυτό έπειτα να πει, αυτό είπε. Ο Καραμανλής δεν περίμενε από το ΚΚΕ να συμφωνήσει μαζί του. Άλλη βοήθεια ήδελε. Να «αδειάσει» το ΠΑΣΟΚ που λέει ότι η κυβέρνηση δεν έχει πρόγραμμα, δεν έχει συγκεκριμένες προτάσεις. Κι αυτή τη βοήθεια την πήρε. Για μια ακόμη φορά.

■ Κάνουν και κόντες

Ο Γιώργος είναι πονηρός, έλεγε ένα σαχλοτράγουδο της περιόδου της χούντας και ο Καρατζαφέρης, φαν του πολιτισμού (και όχι μόνο) εκείνης της εποχής, φροντίζει να το αποδεικνύει. Πρώτα προσέφερε τη συναίνεσή του στον Καραμανλή, ο οποίος την άρπαξε σαν μάνα εξ ουρανού. Στη συνέχεια, όταν είδε ότι τα κυβερνητικά στελέχη άλλαζαν ρότα και άρχισαν να τον γλείφουν, ενώ τα μίντια των «νταβατζήδων» άρχισαν να τον προβάλλουν και να του φτιάχνουν το προφίλ ενός υπεύθυνου δημοκρατικού πολιτικού, άρχισε τις κόντες. «Έγώ δε συστρατεύτηκα με τον κ. Καραμανλή, συστρατεύτηκα εναντίον της κρίσης που υπάρχει», δήλωσε ο ίδιος, ενώ ο εκπρόσωπος Τύπου του ΛΑΟΣ μας κάλεσε «να καταλάβουμε ότι άλλο συναίνεση σε όλα και άλλο σύνεση για το καλό του τόπου». Ο δε βουλευτής (και τέως εκπρόσωπος του Λεπέν στην Ελλάδα) Μ. Βορίδης κατέστησε σαφές ότι φιλοδοξούν να αναβαθμίσουν το επίπεδο «συζήτησης» με τη ΝΔ, δηλώνοντας: «Βεβαίως και αν τυχόν μας παρουσιαστεί ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, μπορούμε να το συζητήσουμε. Άλλα τα δημόσια –όπως αντιλαμβάνεστε– που παρουσιάσεις ο πρωδηπούργος είναι σημεία –ας το πω– τελείως προεισαγωγικά. Θέλουμε να ακούσουμε συγκεκριμένες προγραμματικές δέσμεις, έχουμε συγκεκριμένες προγραμματικές απώλειες και καταρχήν το συζητάμε. Είμαστε σε ένα στάδιο που εκφράζουμε μια πρόδηση και δεωρώ ότι εκεί σταματάμε. Το πιο ενδιαφέρον μέρος της συζήτησης δα γίνει από τη στιγμή που δα συζητήσουμε ειδικότερα και πιο συγκεκριμένα πράγματα».

■ Ποντικία και ποντικάκια

Οτι εκτελούσε εντολές υπουργού και υφυπουργών (Μπασιάκος, Κοντός, Κιλτίδης) υποστηρίζει η πρώτη προσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης Στ. Μαντέλη, στο «υπόμνημα παροχής εξηγήσεων», το οποίο κατέθεσε στην εισαγγελέα εφετών Ε. Συροπούλου. Η κ. Μαντέλη είναι χωμένη ως το λαιμό στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου, όπως

Αλιευμένο από το Indymedia

Μπασιάκου προς την ομογάλακτη του προϊσταμένη ήταν σαφές και ευανάγνωστο: Προχώρω την υπόθεση, γιατί είναι συμφωνημένη από το μέγαρο Μαξίμου.

Μπορεί, βέβαια, εύλογα, να ρωτήσει κάποιος: Μα καλά, ντυπ μαλάκας ήταν ο Μπασιάκος και έστειλε την επιστολή του Αρσένιου στην υφυπουργό του; Μην ξεχνάμε, όμως, ότι τότε η κυβέρνηση ήταν πολύ φρέσκια, όλοι δεωρούσαν τον εαυτό τους πανίσχυρο (με το χάλι που είχε το ΠΑΣΟΚ) και η Μαντέλη ήταν στέλεχος της ΔΑΚΕ, άρα της απόλυτης εμπιστοσύνης της πολιτικής γενεσίας. Τώρα, στην παρακμή τους, βγάζουν ο ένας τα άπλυτα του άλλου στη φόρα.

■ Μεγάλα ζόρια

Πολύ μεγάλα ζόρια περνάει η αμερικανονατοϊκή εκστρατεία στο Αφγανιστάν και ο Ομπάμα, κανοντας στροφή 180 μοιρών, άρχισε να αναζητά «μετριοπαθείς Ταλιμπάν» για να συνομιλήσει μαζί τους, προς μεγάλη χαρά του δωσίλογου Χαμίντ Καρζάι, που πρώτος είχε ρίξει αυτή την ιδέα για να αποδοκιμαστεί από τη διοίκηση Μπους. Ανδρώπους που δα τους βαφτίσουν «μετριοπαθείς Ταλιμπάν» μπορεί να βρουν, τι δα πετύχουν όμως είναι άλλης τάξης δέμα. Αντί για τα σχέδια επί χάρτου του Μπαράκ Ομπάμα και του στρατηγού Ντέιβιντ Πετρέους, καλύτερα είναι να προσέξουμε τις επισημάνσεις ενός μάχιμου στρατιωτικού, που πολέμησε στο Αφγανιστάν και σίγουρα ζέρει από πρώτο χέρι την κατάσταση.

Ο ταγματάρχης Σεμπάστιαν Μόρλεϊ, πρώην διοκτήτης της περιβόητης SAS (Special Air Service), των ειδικών δυνάμεων της Βρετανίας στο Αφγανιστάν, σε συνέντευξη που δημοσιεύτηκε το περασμένο Σάββατο στην «Telegraph», δήλωσε ότι οι στρατιωτικές επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν έχουν αποδειχτεί «άχρηστες» και ότι οι βρετανικές δυνάμεις δεν είναι σε δέση να κρατήσουν τις δέσεις τους έναντι των Ταλιμπάν. «Νομίζω ότι δεν έχουμε καν ξύσει την επιφάνεια. Το επίπεδο των απωλειών μπορεί μόνο να ανέβει. Πρόκειται για έναν πόλεμο ανάλογο με τις αρχές του πολέμου του Βιετνάμ. Θα ακολουθήσουν πολλά περισσότερα» δήλωσε ο Μόρλεϊ, αναγκάζοντας το βρετανικό υπουργείο Πολέμου να εκδώσει επίσημη ανακοίνωση για να του απαντήσει με τις καθιερωμένες σε τέτοιες περιπτώσεις μπουρδολογίες: «Η πρόκληση της ασφάλειας είναι διαχειρίσιμη από τις υπάρχουσες δυνάμεις και τα κυρίαρχα αισθήματα του τοπικού πληθυσμού είναι η αισιοδοξία και η επιτίδα!»

■ Για τα θεφτά τα κάνεις όλα

Και βέβαια «το χρήμα δεν έχει χρώμα», όπως έλεγε προ δεκαετήρου ο τραπεζίτης I. Κωστόπουλος. Τρανή απόδειξη οι επιχειρηματικές μπίζνες της Περισσός ΑΕ, που δεν σταματούν ούτε στην κομματική φυλλάδα. «Ριζοσπάστης», Τρίτη 10 Μάρτη 2009. Στη σελίδα 29 διαβάζουμε ρεπορτάζ-ανάλυση για την Ολυμπιακή υπό το βαρύδυο πότι «Με δικομπατική σφραγίδα το έγκλημα». Μεταξύ άλλων σημειώνουμε τα εξής: «Σύμφωνα μάλιστα με πληροφορίες, από σήμερα κιόλας η MIG αναμένεται να δημοσιεύσει αγγελίες για την προκήρυξη προσλήψεων στις νέες εταιρείες». Ξεφυλίζουμε το επίσημο όργανο και τι ανακαλύπτουμε στη σελίδα 35: Μισή σελίδα διαφήμιση της MIG, ολόκληρη στα αγγλικά, με την οποία η εταιρία που διευδύνει ο Βγενόπουλος ζητά προσωπικό για όλα τα πόστα της Ολυμπιακής. Από διευθυντικά στελέχη μέχρι πιλότους, αεροσυνοδούς και προσωπικό εδάφους.

Ο Βγενόπουλος έχει αποδείξει ότι είναι έξινος επιχειρηματίας. Εστειλε και στο «Ριζοσπάστη» την ανακοίνωση. Για να δειξει ότι είναι large, ότι επιτελεί εθνικό έργο, ότι δεν διαπνέεται από εμπάθεια, ότι είναι υπερκομματικός κ.λπ. κ.λπ. Αυτό γιατί τη δημοσίευσαν και κατέστησαν ακόμα και τον αρμόδιο συντάκτη τους καταγέλαστο; Είμαστε σίγουροι πως όταν είδε την εφημερίδα δα ήδελε να καταπιεί το πληκτρολόγιο μαζί με το ποντίκι.

■ Τρέμουν τις εξεγέρσεις

Μετά τις ΗΠΑ, που από τον περασμένο Οκτώβρη έχουν δέσει την ετοιμοπόλεμη «ταξιαρχία της Φαλούτζα» στη διάθεση του προέδρου για την αντιμετώπιση εσωτερικών ταραχών, ανάλογα μέτρα παίρνει και η Βρετανία του «σωτήρα» (και προπαντός σοσιαλιστή) Γκόρντον Μπράουν. Αντιγράφουμε από τη στήλη του Ρούσου Βρανά στα «Νέα»:

«Μία αναρχική ιστοσελίδα στην Αγγλία δίνει συμβουλές στους αναγνώστες της: "Πώς να ζεσταθείτε σε καιρό κρίσης; Κάψτε έναν τραπεζίτη!". Οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες MI5 και Σκότλαντ Γιαρντ, που εκτιμούν ότι ίσως η κατάσταση ξεφύγει από κάθε έλεγχο όταν πια βαδίνει ακόμη περισσότερο η κρίση, έχουν ήδη ετοιμάσει τα σχέδιά τους για την αντιμετώπιση γενικευμένων κοινωνικών ταραχών μέσα στο καλοκαίρι. Σύμφωνα με την εφημερίδα "Ντελί Εξέρες", σε αυτά τα σχέδια περιλαμβάνεται και η κινητοποίηση στρατιωτικών μονάδων που δα κατεβούν στους δρόμους των βρετανικών μεγαλουπόλεων».

■ Τον πιστεύετε;

Αφού το έφερε από εδώ, το έφερε από εκεί, αφού επί δύο

Η ταξική συνεργασία καλά κρατεί

Στην κυβέρνηση κάνουν το μάγκα αλλά στους καπιταλιστές στέκονται σούζα. Ισχύει για την πράσινη πλειοψηφία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ, που αποφάσισε να οργανώσει μια 24ωρη απεργία στις 2 Απρίλη, χωρίς κανένα σχέδιο για κλιμάκωση και χωρίς αιτήματα, πέρα από κάποιες γενικότητες που παρουσιάζονται εδώ και χρόνια. Στόχος τους να φθείρουν πολιτικά την κυβέρνηση Καραμανλή και ταυτόχρονα να ελέγξουν τους εργαζόμενους, λειτουργώντας ως κοινωνικό αμφιστιέρ του καπιταλιστικού συστήματος.

Αλλά και ο αντικυβερνητικός προσανατολισμός των πράσινων εργατοπατέρων δεν τους εκτρέπει από το θεσμικό τους ρόλο. Μόλις η Φάνη τους έστειλε επιστολή και τους κάλεσε σε συνάντηση, έσπευσαν να ανταποκριθούν θετικά, ακριβώντας στην υπουργό την επιλογή της ημερομηνίας. Τι θέλει η Πετραλία να συναντηθεί με τη ΓΣΕΕ; Για να μοιράσει κι αυτή ανέξιδες υποσχέσεις και να δώσει έναν αέρα συναίνεσης, ώστε να μην παίρνει άλη τη

δόξα ο Δασκαλόπουλος του ΣΕΒ.

«Ολοι μας πρέπει να συμφωνήσουμε στην ανάγκη να επιμεριστούν ισομερώς οι συνέπειες και οι επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης», έγραψε η Πετραλία στην προς ΓΣΕΕ επιστολή της. «Όφελώ να σας εκφράσω την πλήρη διαφωνία μου με την άποψη που εκφράζετε στην από 6/3/09 επιστολή που μου στείλατε, ότι δηλ. δολο μας πρέπει να συμφωνήσουμε στην ανάγκη να επιμεριστούν ισομερώς οι συνέπειες και οι επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης», της απάντησε ο Τζάμιτα μάγκας Παναγόπουλος, ο οποίος εισαγωγικά είχε φροντίσει να τονίσει: «Ασφαλώς και ανταποκρινόμαστε στην πρόσκλησή σας για συνάντηση, προκειμένου να συζητήσουμε τα φλέγοντα θέματα της απασχόλησης. Την πρωτοβουλία για το χρόνο και το χώρο της συνάντησης παρακαλούμε να την αναλάβετε εσείς».

Στην ίδια επιστολή, ο Παναγόπουλος έκανε λόγο για απολύσεις και «άλλες παράνομες και καταχρηστικές συ-

μπεριφορές και πρακτικές των εργοδοτών» και σημειώνει: «Αν μάλιστα οι πληροφορίες που αναφέρονται στα ΜΜΕ ότι ο Πρόεδρος του ΣΕΒ άφησε ανοικτό παράθυρο στην εκ περιτροπής εργασία, αντιλαμβάνεστε ότι η ανησυχία μας μετατρέπεται σε υποψία ότι οι προσπάθειες συνεννόησης σε κάποια μέτρα βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα, στο μέτρο που χρησιμοποιούνται επικοινωνιακά».

Μα καλά, από τα ΜΜΕ περιμένει ο Παναγόπουλος να πληροφορηθεί αν ο ΣΕΒ είναι υπέρ ή κατά της εκ περιτροπής εργασίας; Γιατί δεν ωράτα τον ίδιο, αφού δεν πέρασαν ούτε 15 μέρες από τότε που συναντήθηκαν και ανακοίνωσαν ότι συμφώνησαν από κοινού σε μέτρα ενάντια στην ανεργία και τις επιπτώσεις

της κρίσης; Γιατί δεν λέει τίποτα για τη σχετική διάταξη που έχει θεσπίσει από το 1998 το ΠΑΣΟΚ και που ο Μίχαλος απλά θέλει να γενικεύσει; Γιατί την έπεφτε από τη λεοράσεως κατά του Μίχαλου, κατηγορώντας τον ότι δημιουργεί «αντιευρωπαϊκά» αισθήματα στους εργαζόμενους μ' αυτά που λέει, όταν το ίδιο το Ecofin έχει απευθύνει στις χώρες-μέλη της ΕΕ ζητώντας τους να προωθήσουν την εκ περιτροπής εργασία;

Είπαμε, όμως, ο Παναγόπουλος αντιπολίτευση στην κυβέρνηση κάνει, όχι στους καπιταλιστές. Γ' αυτό και στις 7 Απρίλη θα φορέσει το καλό του κοστούμι και την πιο φανταχτερή γραβάτα και θα πάει στο «Ανοικτό Φόρουμ 09», που οργανώνει ο ΣΕΒ, για να συζητήσει με τον Δασκα-

λόπουλο και τους εκπροσώπους των άλλων καπιταλιστικών οργανώσεων το θέμα «Οι Κοινωνικοί Έταιροι απέναντι στην κρίση: θεατές ή πρωταγωνιστές»;

Ο Δασκαλόπουλος έδωσε ήδη το στήμα του, δηλώνοντας: «Τα προβλήματα της χώρας απαιτούν πλέον τολμηρές και, ίσως, επαδυνεσλύσεις - όχι υπεκρυψές. Η κρίση μας απειλεί αλλά και μας προκαλεί: Προσφέρει μια μοναδική - ίσως μια ύστοτη - ευκαιρία να θέσουμε την ανάπτυξη και την κοινωνική πρόοδο σε νέες, πιο υγιεινές και μακροχρονες βάσεις. Η κρίση θέτει όλους μας ενώπιον ευθυνών που δεν μπορούμε να αποφύγουμε».

Για τους καπιταλιστές η κρίση είναι και ευκαιρία. Ξέρουν ότι δε μπορούν να την αποφύγουν. Ξέρουν πως να

την αντιμετωπίσουν, με τη βοήθεια του κράτους τους. Γιατί να μην πετύχουν και στρατηγικής σημασίας ανατροπές σε βάρος της εργατικής τάξης; Ανατροπές που θα τους διευκολύνουν και την κρίση να αντιμετωπίσουν καλύτερα και όταν αρχίζει η αναζωγόνηση να μπορούν με μεγαλύτερη ευκολία να εξασφαλίζουν το μέγιστο κέρδος.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία βάζει πλάτη για να πετύχει το σύστημα αυτό το στόχο. Κρατά εγκλωβισμένους τους εργαζόμενους σε μια τακτική εντελώς αναποτελεσματική, που ούτε με μάχη οπισθοφυλακών δεν μπορεί να παρομοιαστεί. Φωνούλες κάπου-κάπου, καμία 24ωρη κάπου-κάπου και οι καπιταλιστές να κάνουν άνετα τη δουλειά τους.

Διόδια και έξω από το σπίτι μας

Δεν θ' αργήσει ο καιρός που θα μας βάλλουν διόδια και έξω από την πόρτα μας, για να πληρώνουμε κάθε φορά που βγαίνουμε ή μπαίνουμε. Προς το παρόν, οι εργολάβοι, στους οποίους η κυβέρνηση παρέδωσε για εκμετάλλευση ακόμα και τους υπάρχοντες αυτοκινητόδρομους, άρχισαν να χτίζουν δυο νέους σταθμούς διοδίων μέσα στο ευρύτερο πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας, στη Βαρυμπόμπη και τον Αγιο Στέφανο, ξεσκώνοντας τους κατοίκους, που θα κληθούν να πληρώνουν διόδια για να πηγαίνουν στα σπίτια τους, και τους εργαζόμενους, που θα πρέπει να πληρώνουν νταβατζίλικι για να πηγαίνουν και να φεύγουν από τις δουλειές

τους.

«Άς μην επανερχόμαστε σε θέματα για τα οποία έχει γίνει μεγάλη αναφορά και τα οποία έχουν εξηγηθεί επαρκώς», ήταν το σύντομο σχόλιο του Αντώναρου, σε ερώτηση που του τέθηκε. Τελειώμενη υπόθεση. Οι εργολάβοι πρέπει να τα κονομήσουν χοντρά, πριν κατασκευάσουν έστω και ένα χιλιόμετρο νέου αυτοκινητόδρομου. Με τα λεφτά που μαζέψουν από τα πιο απίθανα χαράτσια και τα δάνεια υπό την εγγύηση του ελληνικού δημόσιου, θα φτιάξουν τους νέους αυτοκινητόδρομους, τους οποίους θα εκμεταλλεύονται για δεκαετίες.

Είναι τέτοιο το ξεσάλωμα κυβέρνησης

και εργολάβων που γίνεται λόγος για επιβολή διοδίων ακόμα και στον Κηφισό. Στον Αγιο Στέφανο έγινε μια πρώτη συνάντηση των κατοίκων, τους οποίους δεν έπεισε ο υφυπουργός Θ. Ξανθόπουλος, που τον έστειλε εκεί στο Σουφλίας επειδή δεν τολμούσε να πάει ο ίδιος. Ομως, οι συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας δεν φτάνουν. Εδώ χρειάζονται αποφασιστικές δράσεις που θ' αναγκάσουν την κυβέρνηση να εγκαταλείψει το σχέδιο για νέα διόδια μέσα στην Αττική. Οχι δράσεις προεκλογικού-ψηφοθηρικού χαρακτήρα πότε του Περισσού και πότε του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί θέλουν «σόου», όμως εμείς θα πληρώνουμε τα λεφτά και ιδιαίτερα οι κάτοικοι της περιοχής.

Το κράτος συγκάλυψε το έγκλημα κατά της Κ. Κούνεβα

Παραλείψει στην αστυνομική έρευνα, έλειψη ανακριτικού προσανατολισμού, περιφρόνηση καταθέσεων που αναφέρονται στη συνδικαλιστική δράση της Κ. Κούνεβα και στις απειλές που δεχόταν. Αυτή είναι η εικόνα των ερευνών των κρατικών διωκτικών αρχών, που έχουν ως αποτέλεσμα να μην έχει γίνει κανένα βήμα για την ανεύρεση των φυσικών και ηθικών αυτούργων της δολοφονικής επίθεσης ενάντια στη συνδικαλιστική Κούνεβα.

Ολα αυτά καταγγέλθηκαν από την πρόεδρο και την αντιπρόεδρο της ΠΕΚΟΠ, Βλασσία Παπαθανάση και Βάσω Τσούνη, και από τους δικηγόρους της πλευράς Κούνεβα, Δάφνη Βαγιανού και Κ. Παπαδάκη, σε συνέντευξη Τύπου την περασμένη Τετάρτη.

Ενας άνθρωπος βγήκε από παρακέμπεντο Ιντερνετ καφέ, όταν άκουσε τα ουρλιαχτά της Κ. Κούνεβα και δεν κλή-

προσωπικό, φιλικό και συγγενικό περιβάλλον της Κούνεβα. Αφήνε να διαφρεύσει ότι η επίθεση πιθανώς να οφείλονται σε λόγους τιμής, ενώ τα στοιχεία δείχνουν ότι μετά τη δεκαετία του '50 οι επιθέσεις με βίτριολι στην Ελλάδα καταγράφονται ως εκτέλεση μαφιόζικων συμβολαίων και όχι ως εγκλήματα τιμής. Η ιδέα ότι η Κούνεβα χτυπήθηκε εξαιτίας της συνδικαλιστικής δράσης «δεν πέρασε από το μυαλό τους». Με τα χιλιαζόρια όργιαν να παίρνουν καταθέσεις από ανθρώπους που είχαν να καταθέσουν για τη συνδικαλιστική δράση της Κούνεβα και τις απειλές που αυτή δεχόταν. Και τι τις έκαναν; Τις έβαλαν σε ένα φάκελο και τις άφησαν να αρχανιάζουν, περιμένοντας να περάσει ο καιρός, να ξεχαστεί το έγκλημα και να βάλουν το φάκελο στο αρχείο με το χαρακτηρισμό «άγνωστοι δράστες».

Σε ένα ωραιότατο πάρκο μετατρέπεται μέρα με τη μέρα το πρώην πάρκινγκ στη συμβολή των οδών Ζ. Πληγής, Ναυαρίνου και Χ. Τρικούπη στα Εξάρχεια. Ο χώρος είναι ιδιοκτησ

60ή Σύνοδος Πρυτάνεων

Για μια ακόμη φορά ο Σπηλιωτόπουλος, διεμήνυσε, με αφορμή την παρουσία του στην 60ή Σύνοδο των Πρυτάνεων, πως οι οποιεςδήποτε «τροποποιήσεις σε προβληματικές διατάξεις του νόμου-πλαισίου», που διαπιστώνονται ομόφωνα από τους πρυτάνεις, έχουν πιθανότητα να γίνουν δεκτές από τον ίδιο, εφόσον «δεν σηματοδοτούν αλλαγή φιλοσοφίας του νόμου, αλλά προσαρμογή», δηλαδή καλύτερη εφαρμογή του.

Βέβαια, ο νόμος δεν κινδυνεύει απ' τους Πρυτάνεις, καθώς οι ενστάσεις τους αφορούν διαδικαστικά ζητήματα, που έχουν να κάνουν κυρίως με την εδραίωση θέσεων και συμφερόντων στην διοικητική ιεραρχία των Ιδρυμάτων. Οι Πρυτάνεις ζήτησαν να υπάρξει απλοποίηση της γραφειοκρατικής διαδικασίας διανομής των συγγραμμάτων, χωρίς να αμφισβητούν αυτή καθαυτή τη διάταξη, που ανοίγει διάπλατα το δρόμο στην κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, αλλαγή στη διάταξη που αφορά στο ποσοστό συμμετοχής των φοιτητών στα εκλεκτορικά σώματα, ώστε κάθε κατηγορία εκλεκτόρων να συμπετέχει στο αποτελέσμα ανάλογα με το ποσοστό προσελευσης και μείωση του αριθμού των εκλεκτορικών σωμάτων των μελών ΔΕΠ με περιορισμό του ποσοστού που αναλογεί στους εξωτερικούς κριτές. Πρόταση για τον τρόπο εισαγωγής στα ΑΕΙ, οι Πρυτάνεις δεν μπόρεσαν να διαστυπώσουν σ' αυτή τη φάση, γιατί υπήρξαν διαφωνίες ως προς το προπαρασκευαστικό έτος, τη διατήρηση της βάσης του 10, ακόμη και τον όρο της «ελεύθερης πρόσβασης». Γ' αυτό και αποφάσισαν να διευρύνουν την επιτροπή, που επεξεργάζεται το σχετικό θέμα και επιφυλάχθηκαν για διαμόρφωση πρότασης στην ερχόμενη Σύνοδο του Ιουνίου.

Συμπεριφερόμενοι ως μπακάληδες και όχι ως πανεπιστημιακού δάσκαλοι, ζήτησαν από τον Σπηλιωτόπουλο να μην αυξήσει τον αριθμό των φετινών εισακτέων και να υπάρξει επανεξέταση των μετεγγραφών προς τα κεντρικά Πανεπιστήμια (το αν η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων με παιδιά που σπουδάζουν ζουν στα μεγάλα αστικά κέντρα, ενώ είναι ανύπαρκτη σχέδον η φοιτητική μέριμνα και δυσβάσταχτα τα έξιδα των σπουδών και εξευτελιστικά τα ποσά χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων, δεν απασχολεί τους Πρυτάνεις).

Κατά τα άλλα περίσσεψαν τα γλειψίματα από τους πρυτάνεις μεγάλων Πανεπιστημίων προς τον υπουργό Παιδείας. Ικανοποιήθηκαν, λέει, που τους «άκουσε με μεγάλη προσοχή» και επέδειξε «σοβαρότητα και ενδιαφέρον».

Την προηγούμενη εβδομάδα έγιναν οι φιέστες έναρξης του «διαλόγου» για την ονομόρφωση του Λυκείου και την αλλαγή του εξεταστικού συστήματος πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με τις συνεδριάσεις της Πολιτικής Επιτροπής (τη Δευτέρα) και του Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (την Τετάρτη), του οποίου προϊσταται ο Μπαμπινιώτης. Οι φιέστες δεν ήταν τόσο λαμπτερές, όσο θα ήθελε ο Αρης και ο Καραμονιάς, αφού σημειώθηκαν αποσύνεσ-όπως άλλωστε έχει προαναγγελθεί-εκπροσώπων των Περισσού, ΣΥΡΙΖΑ και μέρους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΟΛΜΕ, ενώ και ο Παπασύρος της ΑΔΕΔΥ ως την Τρίτη το βράδυ έχει δώσει μια απάντηση Πυθίας).

Ολη την εβδομάδα, ο Σπηλιωτόπουλος, έσπασε ρεκόρ συνεντύξεων και ανακοινώσεων, επαναλαμβάνοντας σαν χαλασμένο γραμμόφωνο τα περί διαλόγου-tabula rasa. Μας είπε, μάλιστα, ότι ο Καραμονιάς (και η κυβέρνηση της ΝΔ), που έχει ξεσκίσει τον ελληνικό λαό, σαρώνοντας δικαιώματα και κατακτήσεις, που τον έχει τσακίσει με άγρια καταστολή και το βγάζει κοροϊδευτικά τη γλώσσα, κουκουλώντας καραμπινάτα σκάνδαλα, ότι του έδωσε εντολή «να προχωρήσουμε και όσο το δυνατόν να αφογκραστούμε και να κωδικοποιήσουμε θέσεις και απόψεις».

Δίπλα του έχει για αγκανάρι το ΠΑΣΟΚ, που μυρίστηκε εξουσία και προβάλλει με ιδιαίτερα έντονο τρόπο τα χαρακτηριστικά της νομοταγούς, σοβαρής αστικής δύναμης,

Φιέστες

αποφεύγοντας συστηματικά να καλλιεργήσει προσδοκίες στα λαϊκά στρώματα, εν μέσω μάλιστα σκληρής οικονομικής κρίσης. Σε μια αικανία αντιδραστική θέση, που θεωρεί βίαια εκδήλωση ακόμα και το δικαίωμα κάποιου στην αστική δημοκρατία να μην συμμετέχει σ' ένα παιχνίδι που έχει στήσει μια κυβέρνηση, η Διαμαντοπούλου δήλωσε: «εμείς δεν καθόμαστε απέξω να πετάμε πέτρες προς τα μέσα» (και έφτυσε για πολλούς φορά με τον τρόπο της τη νεολαϊστική εξέγερση του Δεκέμβρη).

Η κυβέρνηση, σ' αυτή τη φάση, που θελεί να «σπρώξει τον καιρό»

και να φτιαστιδώσει το άσχημα στρατιωτασφαρισμένο πρόσωπο της (με τον απόχοι των γεγονότων του Δεκέμβρη να ταράζει τον ύπνο της), κρύβει συστηματικά τα χαρτιά της. Γ' αυτό και ο Σπηλιωτόπουλος μας φρόμωσε στις γενικολογίες και τις ρεβεράντζες. Βέβαια, κάποιες στιγμές έδωσε και το στήγμα των προθέσεων, δηλώνοντας πως η Πολιτική Επιτροπή (ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΠΑΣΟΚ, δηλαδή οι εξής δύο: ΝΔ, ΛΑΟΣ, γιατί το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και γιατί μπορεί σε κάποια φάση, για λόγους κομματικού συμφέροντος να αποχωρήσει το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή ο εξής ένας: η κυβέρνηση της ΝΔ) θα καθορίζει το πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα γίνεται ο «διάλογος» στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και θα παρεμβαίνει όταν κρίνει ανα-

γκαίο. Είπε ακόμη πως ό, τι έγινε ως τώρα, ειδικά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι καλώς καμαρένο και πως «εμείς δεν πάμε ν' αρχίσουμε πάλι τη συζήτηση ουτή» και «δεν ερχόμαστε εδώ για να γκρεμίσουμε οπιδήποτε ο προκάτοχοί μας δημιούργησαν». Εδωσε και περίγραμμα του νέου τρόπου εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, που θα είναι στην ουσία πιο σκληρό και απορριπτικό για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στραμάτων, αφού υποστήριξε πως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η επιδόση του μαθητή σ' όλο το λύκειο και όχι μόνο στις εξετάσεις εισαγωγής.

Τα παραπάνω είναι απλώς ενισχυτικά μιας γκρίζας προγματικότητας, που βεβαιώνει πως διάλογος-tabula rasa δεν πρόκειται να υπάρξει. Γιατί πρωτίστως σχολείο έξω απ' την πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει. Γιατί κομιά αστική κυβέρνηση δε μπορεί να επιτρέψει αλλαγές που θα θέτουν έστω και ελάχιστα εν αμφιβόλω την κυρίαρχη πολιτική, την κυριαρχία του καπιταλισμού και τις επιπλέοντες στη συγκεκριμένη φάση. Σήμερα, οι οποιεςδήποτε παρεμβάσεις θα πρωθείνουν την υποταγή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, θα πρωθείνουν την ανάπτυξη χαρακτηριστικών στη νεολαία, σε ό, τι αφορά τη μετάδοση γνώσεων και δεξιοτήτων, που συγκροτούν προσωπικότητες ανθρώπων-εργαζόμενων μερικών

εργαλείων, φθηνών και ευέλικτων που ενισχύουν την κερδοφορία του κεφαλοιδίου. Γιατί απαιτείται η ιδωτικοποίηση της εκπαίδευσης και η λειτουργία της με όρους αγοράς (πρόσφατο παράδειγμα η προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 16, ο νόμος για τα «κολέγια», η ρύθμιση για τα Νηπιαγωγεία, που με πρόφαση την υποχρεωτικότητα τα έριξε στην ογκολία των Δήμων και των ιδιωτών κ.λπ.). Γιατί απαιτείται η απαλλαγή του αστικού κράτους από τα «περιττά» έξοδα ενός κοινωνικού αγαθού, όπως είναι αυτό της Παιδείας. Δεν υπογραμμίζεται τυχαία, κάθε τρεις και λίγο, η αυστηρή προσήλωση και της ελληνικής κυβέρνησης (και της ΝΔ και της προηγούμενης του ΠΑΣΟΚ) στις κατευθύνσεις της Λισαβόνα και της Μπολόνια. Δεν είναι τυχαία η σταθερή μειούμενη χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης. Γιατί απαιτείται αποφασιστικό χτύπημα της τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστηματική μόρφωση με ένταση των ταξικών φραγμών. Εξ ου και οι συνεχείς εξετάσεις και το βαθμολογικό πλαφόν της βάσης του 10. Γιατί όλες οι πολιτικές επιλογές έχουν ρίξει την εργαζόμενη κοινωνία σ' ένα βαθύ πηγάδι δίχως πάτο, ανέχεις και εργασιακής ανασφάλειας. Και γιατί υπάρχει και η καταραμένη εμπειρία που θυμίζει πως όλοι οι στημένοι «διάλογοι» ένα και μόνο σκοπό είχαν: να βάλουν τους εργαζόμενους, τη νεολαία στο βρακί του συστήματος και των κυβερνήσεων, ώστε αυτές να πρωθούν ανενόχλητες τις προειλημμένες αντιδραστικές αποφάσεις τους.

Γιούλα Γκεσούλη

Μεγάλη επιτυχία της πανελλαδικής συνάντησης των Νηπιαγωγών

Σε μια κατάμεστη αίθουσα (με γεμάτο ακόμη και τον εξώστη και όρθιους), στο αφιθέατρο του Μαρασλείου, την περασμένη Κυριακή, 8 του Μάρτη, οι Νηπιαγωγοί συζήτησαν για τις αγωνίες τους, τις έγνοιες τους για το μελλοντικό Νηπιαγωγείου και των ιδιωτικών ιδρυσηών της εργαζόμενης και εκπαιδευτικών και αναζήτησαν τρόπους για την επιλύση των μεγάλων προβλημάτων που έχουν ανακύψει, ιδιαίτερα μετά την εκχώρηση του δικαιώματος ιδρυσης νηπιαγών την περιοχή της Αττικής, αφού αισθάνεται ότι αμφισβητείται η κυριαρχία της και επομένως οι επιλογές, η πολιτική και ταχική της. Παραλαυτά κάποιοι σύλλογοι στήριξαν τη συνάντηση και κάλεσαν τα μέλη τους να πάρουν μέρος σ' αυτήν. Λόγω των δυσκολιών, σ' αυτή τη συνάντηση τη συντριπτική πλειοψηφία αποτελούνταν από Νηπιαγωγούς των σχολείων της Αττικής και κυρίως της Αθ

«Μεγάλη ανατροπή» στο συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ, «αλλάζει σελίδων» η ΠΟΣΔΕΠ, «ελπιδοφόρα αλλαγή», «καλοί οιωνοί», είναι οι τίτλοι και τα σχόλια των αστικών εφημερίδων για τις εκλογές Διοικούσας Επιτροπής στην Ομοσπονδία των διδασκόντων και του ερευνητικού προσωπικού των ΑΕΙ.

Ποτέ τα τελευταία χρόνια αστικές φυλλάδες σαν το «Βήμα» και ειδικά η «Καθημερινή» δεν αφέρωσαν τόσο χώρο, με καθημερινή αρθρογραφία επί ένα μήνα, για τις προσυνεδριακές διαδικασίες μιας Ομοσπονδίας. Ούτε το τελευταίο συνέδριο της ΓΣΕΕ δεν είχε τέτοια τιμητική παρουσία στις στήλες της. Σταχυλογόμενο ισχές των φεταρυθμιστών που βρήκαν φιλοξενία στις στήλες των αστικών εφημερίδων. «Μας έφεραν σε αυτοποληψία», «απομακρυνθήκαμε από τους φοιτητές υιοθετώντας τις μορφές πάλης μιας θλιβερής μειοψηφίας φοιτητών», «το συνέδριο αυτό είναι έντονα ιδεολογικό», «βάζει το διλήμμα βία ή όχι», «η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ χρίζει εχθρούς όσους δεν συμφωνούν με τις ακραίες μειοψηφικές δυνάμεις του πεζοδρομίου», «όχι στη στείρα άρνηση», «ναι στην πολιτική του διαλόγου, όχι στο πεζοδρόμιο και στις καταλήψεις». Ο λόγος προφανής: η μείωση των εδρών της «Συστείρωσης» που τα τελευταία χρόνια των συγκρούσεων ηγείται της ΠΟΣΔΕΠ, δίνοντας ένα περιεχόμενο στήριξης των φοιτητικών ογκώνων και διαφύλαξης των τελευταίων ψηφιμάτων «δημόσιας δωρεάν παιδείας» στους ελάχιστους πανεπιστημιακούς που δραστηριοποιούνται συνδικαλιστικά και κινηματικά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι αντιδραστικές δυνάμεις, στηρίζομενες από τα συντημικά ΜΜΕ, σήμαναν συναργερμό, κάλεσαν σε παντοπρατιά, για να πάρουν τη ρεβάνς. Η συμμετοχή στις εκλογές για εκπροσώπους στο συνέδριο αυξήθηκε αισθητά. Από τους 205 εκπρόσωπους (σύμφωνα με το καταστατικό της ΠΟΣΔΕΠ, 1 εκπρόσωπος αντιστοιχεί σε περίπου 20 ψήφισαντες) του προηγούμενου συνέδριου, ψήφισαν αυτή τη φορά 287 (αύξηση 40%). Το εκλογικό μέτρο ανέβηκε, με αποτέλεσμα και η Συστείρωση του διατήρησε τις δυνάμεις της σε ψήφους να χάσει σημαντικά σε έδρες. Η ΚΙΠΑΝ (Κίνηση Πανεπιστημιακής Αναβάθμισης), τα μελη της οποίας πρόσκεινται στο ΠΑΣΟΚ αναδείχτηκε πρώτη δύναμη με σημαντική άνοδο (49 ψήφους) και η ΑΡΜΕ (οι «ανανεωτικοί» του ΣΥΝ, που είναι πιο λυσσασμένοι από Πασόκους και Δεξιούς) διπλασίασε τις ψήφους της. Η ΔΗΠΑΚ, που πρόσκειται στον Περισσό έχασε 8 ψήφους αλλά και

5 έδρες. Οι πρώην πρόεδρος και αντιπρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, Λάζαρος Απέκης και Γιάννης Μαϊστρος, δεν έθεσαν υποψηφιότητα. Ενας κύκλος ογώνων στους πανεπιστημιακούς έλεισε. Η εκλογική ήττα στο συνέδριο απλώς επιβεβιώνει το κλείσιμο του κύκλου. Η αύξηση της προσέλευσης θυμίζει τα τραίνα «αγανακτισμένων» φοιτητών που κατεβαίνουν στις συνέλευσις κάθε φορά που κλείνει ένας αγωνιστικός κύκλος του κινήματος.

Από την κάθοδο του φοιτητικού κίνηματος ενάντια στην ψευδεπίγραφη «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ το 2001, μέχρι το μαζικό φοιτητικό ξέπασμα του Μάιου του 2008, μέλη της Συστείρωσης, ειδικά στο ΕΜΠ, κρατούσαν ουσιαστικά μόνα όμων στα διαδοκικά αντιδραστικά μέτρα που εξαπέλευτο το αστικό κράτος -είτε με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, είτε με κυβέρνηση ΝΔ- για την υπονόμευση του δημόσιου χαρακτήρα του πανεπιστημίου και την υλοποίηση της συνθήκης της Μπολόνια. Όλα αυτά τα χρόνια, η συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών έχει εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια αντίστασης τόσο στη λειτουργία των ΚΕΣ και των ψευτο-κολεγίων, που διαμόρφωσαν ανενόχλητα ήδη επί εποχής ΠΑΣΟΚ μια τεράστια πελάτεια, όσο και ενάντια στην υποχρηματοδότηση των ΑΕΙ. Τα πρωτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα των πανεπιστημιακών παρέπειαν μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, ενώ την ίδια στιγμή τα όργανα συνδιοίκησης, οι Συνελεύσεις Τμήματος, συναντούσαν μαζικά στην άλωση των σχολών από τις επιχειρήσεις και στην επιβολή διδάκτων ως «αναγκαίου κακού» στα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Μέσα σε ελάχιστα χρόνια, από το νόμο Σουφλιά του '91 που καθόριζε το πλαίσιο λειτουργίας των μεταπτυχιακών, ο «δεύτερος κύλος σπουδών» απασχολούσε μια κρίσιμη μάζα αποφοίτων ΑΕΙ, πολλοί από τους οποίους συμμετέχουν με επαρχεστατούς όρους διαπραγμάτευσης της εργασίας τους στα προγράμματα και την έρευνα των πανεπιστημίων.

Η ποσοτική συσσώρευση όλων αυτών των αντιδραστικών αλλαγών στα πανεπιστήμια αναβαθμίζόταν ποιοτικά σε ένα εκτεταμένο σάρωμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με το νόμο-πλαίσιο της Γιαν-

■ Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ

Ένας κύκλος έκλεισε

5 έδρες. Οι πρώην πρόεδρος και αντιπρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, Λάζαρος Απέκης και Γιάννης Μαϊστρος, δεν έθεσαν υποψηφιότητα.

Ενας κύκλος ογώνων στους πανεπιστημιακούς έλεισε. Η εκλογική ήττα στο συνέδριο απλώς επιβεβιώνει το κλείσιμο του κύκλου. Η αύξηση της προσέλευσης θυμίζει τα τραίνα «αγανακτισμένων» φοιτητών που κατεβαίνουν στις συνέλευσις κάθε φορά που κλείνει ένας αγωνιστικός κύκλος του κινήματος.

Από την κάθοδο του φοιτητικού κίνηματος ενάντια στην ψευδεπίγραφη «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ το 2001, μέχρι το μαζικό φοιτητικό ξέπασμα του Μάιου του 2008, μέλη της Συστείρωσης, ειδικά στο ΕΜΠ, κρατούσαν ουσιαστικά μόνα όμων στα διαδοκικά αντιδραστικά μέτρα που εξαπέλευτο το αστικό κράτος -είτε με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, είτε με κυβέρνηση ΝΔ- για την υπονόμευση του δημόσιου χαρακτήρα του πανεπιστημίου και την υποθάλπει και στηρίζει τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, που εκδηλώνονται με καταλήψεις.

Ο ενταφιασμός της απόπειρας προκλητικής αναθεώρησης του άρθρου 16 από το φοιτητικό κίνημα, μια σημαντική νίκη εκείνης της περιόδου, οδηγεί τη ΔΗΠΑΚ, που καταδίκαζε αρχικά τις φοιτητικές καταλήψεις του Μάιου του 2006, σε συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών έχει εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια αντίστασης τόσο στη λειτουργία των ΚΕΣ και των ψευτο-κολεγίων, που διαμόρφωσαν ανενόχλητα ήδη επί εποχής ΠΑΣΟΚ μια τεράστια πελάτεια, όσο και ενάντια στην υποχρηματοδότηση των ΑΕΙ. Τα πρωτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα των πανεπιστημιακών παρέπειαν μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, ενώ την ίδια στιγμή τα όργανα συνδιοίκησης, οι Συνελεύσεις Τμήματος, συναντούσαν μαζικά στην άλωση των σχολών από τις επιχειρήσεις και στην επιβολή διδάκτων ως «αναγκαίου κακού» στα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Μέσα σε ελάχιστα χρόνια, από το νόμο Σουφλιά του '91 που καθόριζε το πλαίσιο λειτουργίας των μεταπτυχιακών, ο «δεύτερος κύλος σπουδών» απασχολούσε μια κρίσιμη μάζα αποφοίτων ΑΕΙ, πολλοί από τους οποίους συμμετέχουν με επαρχεστατούς όρους διαπραγμάτευσης της εργασίας τους στα προγράμματα και την έρευνα των πανεπιστημίων.

Η νίκη αυτή, όμως, ήταν Πύρειος. Τα καύσιμα του συντριπτικού στρώματος των πανεπιστημιακών σώματος. Στην επόμενη δυναμική αναμέτρηση της κυβέρνησης με τους φοιτητές, που είχε σαν διακυβεύμενο την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο, με τις προεδρικές εκλογές στα ΑΕΙ το Μάιο του 2008, ένας πολύ μικρός πυρήνας μέσα στην ίδια στηρίζει τη ΔΗΠΑΚ βγήκαν πρώτες σε ψήφους και εξασφάλισαν την απόλυτη πλειοψηφία σε έδρες.

Η νίκη αυτή, όμως, ήταν Πύρειος. Τα καύσιμα του συντριπτικού στρώματος των πανεπιστημιακών σώματος. Στην επόμενη δυναμική αναμέτρηση της κυβέρνησης με τους φοιτητές, που είχε σαν διακυβεύμενο την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο, με τις προεδρικές εκλογές στα ΑΕΙ το Μάιο του 2008, ένας πολύ μικρός πυρήνας μέσα στην ίδια στηρίζει τη ΔΗΠΑΚ βγήκαν πρώτες σε ψήφους και εξασφάλισαν την απόλυτη πλειοψηφία σε έδρες.

Η ποσοτική συσσώρευση όλων αυτών των αντιδραστικών αλλαγών στα πανεπιστήμια αναβαθμίζόταν ποιοτικά σε ένα εκτεταμένο σάρωμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με το νόμο-πλαίσιο της Γιαν-

νάκου και την επανεπιστημονική αναθεώρηση του άρθρου 16. Ήταν η σταγόνα που έχειλισε το ποτήρι για τους μαζικούς και δυναμικούς φοιτητικούς αγώνες του 2006 και του 2007. Τραγική ειρωνία: οι αγώνες αυτοί ήταν και η έναρξη της παρείας καθόδου της Συστείρωσης στις εκλογικές αναμετρήσεις των συνεδρίων της ΠΟΣΔΕΠ. Στο ΕΜΠ, στο ΣΕΜΦΕ, αρκετά «ηχηρά» ονόματα της Συστείρωσης όπως ο Βένιος Αγγελόπουλος, ο Αριστείδης Μπατάτας, ο Γιάννης Μηλιός, υπέγραψαν τα εξής, αναφερόμενοι στην έμπρακτη παρεμπόδιση εφαρμογής του νόμου-πλαίσιο: «Εκτιμούμε ότι τέτοιες μεθοδεύσεις εκθέτουν το πανεπιστημιακό κίνημα, υπονομεύουν την κοινή δράση και εξυπηρετούν τον αντιδραστικό κίνημα, υπονομεύουν την κοινή δράση και εξυπηρετούν τον αντιδραστικό κίνημα, υπονομεύουν την κοινή δράση και εξυπηρετούν τον αντιδραστικό κίνημα».

Η ήττα των πιο προοδευτικών δυνάμεων στους πανεπιστημιακούς έχει τη σημασία της για το φοιτητικό κίνημα. Δεν είναι, βέβαια, καθοριστική και αποφασιστική για τις μετέπειτα εξελίξεις, αντανακλά, όμως, τη σημαντική ύφεση του φοιτητικού κινήματος. Στις περιόδους τω

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 37η συνέδριαση Δευτέρα, 9.3.09

Σημεία και τέρατα, για μια ακόμη φορά, οδήγησαν σε νέα εμπλοκή στη δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Ακολουθεί το αναλυτικό ρεπορτάζ.

Με την έναρξη της συνεδρίασης, ο Α. Κανάς έκανε μια δήλωση στην οποία μιλούσε για συστηματική παραβίαση του συντάγματος και των νόμων. Αναφέρθηκε στην κατά πλειοψηφία απόφραση για την ανάγνωση των καταθέσεων των Ντε Μαρσέλους, ενάντια στη θέληση του Αγαπίου, που ζήτησε την αυτοπρόσωπη παρουσία αυτών των μαρτύρων, για να μπορέσει να αποκρούσει σάσια ισχυρίζονται. Αναφέρθηκε ακόμη στην άρνηση του δικαστηρίου να αναβάλει την υπόθεση, λόγω της ασθένειας του Αγαπίου, που δεν μπορεί να είναι παρών. Τον έχετε ήδη τελειώσει, είπε χαρακτηριστικά. Βιάζεστε να τον καταδικάσετε μη τυχόν και πεθάνει. Κατά την άποψή του, η υπόθεση Ντε Μαρσέλους αποτελεί πρόκριμα για την επαναφορά από το παράθυρο και της υπόθεσης κατά του σαουδάραβα πρέσβη, ώστε να επιτευχθεί και η δίκη του καταδίκη. Το δικαστήριο κινείται -είπε- στην κατεύθυνση μιας προειλημμένης καταδίκης, όπως έκανε και το πρώτο δικαστήριο. Ζήτησε από το δικαστήριο να του απαντήσει γραπτώς για ποιες ακριβώς εγκληματικές πράξεις κατηγορείται.

Η πρόεδρος, σε απολογητικό ύφος, απάντησε στον Κανά ότι η ανάγνωση των καταθέσεων Ντε Μαρσέλους είναι ένα νομικό ζήτημα. Δεν είναι ότι το δικαστήριο ψάχνει στοιχεία για να καταδικάσει, αλλά νομικά έκρινε, στηρίζομενο σε δύο αποφάσεις του Αρείου Πάγου, όπως έπρεπε να διαβάσει τις καταθέσεις. Άλλωστε, εσάς δεν σας αφορούν αυτές οι καταθέσεις, είπε απευθυνόμενη στον κατηγορούμενο.

Ο διορισμένος συνήγορος του Κ. Αγαπίου, Μπαλάσκας, δήλωσε ότι θεωρεί υποχρέωσή του να τοποθετηθεί, έστω και μετά τη λήψη της απόφρασης, για τις καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους. Οι καταθέσεις αυτές -είπε- προϋπήρχαν της σύλληψης Αγαπίου, ερευνήθηκαν από τον Διώτη και θεωρήθηκαν άνευ σημασίας, γι' αυτό και δεν υπήρξε σύλληψη του Αγαπίου. Η πρόεδρος δεν τον άφησε καν να τελειώσει την τοποθέτησή του: Θα τις σχολιάσετε μετά, είπε! Αυτός δέχτηκε τη διακοπή και σημείωσε απλά, με ένα θλιβερό ύφος, ότι δεν είναι υποχρεωτικό το δικαστήριο να πάρει υπόμνημα των αυτές τις καταθέσεις, εφόσον δεν υπάρχουν άλλα στοιχεία! Επανέλαβε, δηλαδή, αυτό που ήδη είχε πει δύο φορές η πρόεδρος!

Στη συνέχεια, ζήτηθηκε να καταθέσουν ως μάρτυρες εκ μέρους του Κ. Αγαπίου, ο παραιτηθείς συνήγορος του Ν. Δαμασκόπουλος και η Δ. Μπουρδάκου.

Ο Ν. Δαμασκόπουλος κατέθεσε ότι ο Αγαπίου βρίσκεται σε μια σοβαρή κατάσταση, αλλά δεν έχει αποβιώσει, ούτε μπορεί αυτή τη στιγμή να αποκλειστεί η δυνατότητα μελλοντικής παρουσίας του στο δικαστήριο. Μόλις αναφέρθηκε στο αίτημα που υπέβαλαν οι διορισμένοι συνήγοροι, κακώς εκ μέρους του Αγαπίου, αφού ο ίδιος δεν τους αποδέχτηκε, ο διορισμένος πετάχτηκε και άρχισε να ουρλιάζει, δημιουργώντας ένα επεισόδιο που ανάγκασε την πρόεδρο να διακόψει τη διαδικασία προκειμένου να αποκατασταθεί η ηρεμία. Ήταν πραγματικά εκπληκτικό το φαινόμενο,

ένας διορισμένος να επιπλέονται σκαιά και υβριστικά κατά εκείνου που επί σειρά ετών είναι ο συνήγορος που ο ίδιος ο κατηγορούμενος έχει ορίσει να τον εκπροσωπεί. Οταν ξανάρχισε η διαδικασία, ο Ν. Δαμασκόπουλος ανέφερε, ότι κάνει ρητή δήλωση εκ μέρους του Κ. Αγαπίου, ότι επιθυμεί να παραστεί στη διαδικασία, πράγμα που θα βεβαιώσει και η σύζυγός του.

Η πρόεδρος προσπάθησε να κάνει έναν ελιγμό, ρωτώντας αν θα μπορούσε το δικαστήριο να αναβάλει την ανάγνωση των καταθέσεων των Ντε Μαρσέλους για χρόνο που θα μπορούσε να είναι παρών ο Κ. Αγαπίου! Δηλαδή, να γίνει μια δική-κουρελού. Ο Ν. Δαμασκόπουλος απάντησε πως το παρόπανο του Κ. Αγαπίου είναι ότι εμποδίζεται να είναι παρών στη διαδικασία, σε οποιαδήποτε φάση της.

Η Δ. Μπουρδάκου, σύζυγος του Κ. Αγαπίου (παντρεύτηκαν πρόσφατα, όπως είπε αποντώντας σε σχετική ερώτηση της προέδρου), κατέθεσε ότι η κατάσταση της υγείας του είναι τέτοια που δεν επιπρέπει για τους περίπου έξι επόμενους μήνες να είναι παρών στο δικαστήριο. Ο Κ. Αγαπίου, είπε, θελεί να είναι παρών στη διαδικασία και το έχει αποδείξει με τη συνεχή και ενεργό του παρουσία στα δυο προηγούμενα δικαστήρια, ακόμα και τότε που είχε διορισμένους συνηγόρους. Οταν ρωτήθηκε αν ο Κ. Αγαπίου την έστειλε να υποβάλει αίτημα, απάντησε ότι δι' αυτής ο Κ. Αγαπίου υποβάλλει αίτημα να του δοθεί η δυνατότητα να είναι παρών στο δικαστήριο, όταν το επιπρέψει η κατάσταση της υγείας του. Δεν αποδέχεται τους διορισμένους συνηγόρους και θέλει να ασκήσει το δικονομικό του δικαίωμα να εξαρέσει τουλάχιστον τον ένα, με αιτιολογία την οποία έχει.

Ο εισαγγελέας χαρακτήρισε αόριστες τις αναφορές στην κατάσταση της υγείας του Κ. Αγαπίου από τους μάρτυρες. Το μόνο σίγουρο, είπε, είναι το ιατρικό έγγραφο που λέει ότι επί εξάμηνο δεν μπορεί να παραστεί. Αν και ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να παρίσταται, εντούτοις μετά τετράμηνο από την έναρξη της δίκης το δικαστήριο δεν μπορεί να αναβάλλει τη δίκη, διότι η κατάσταση της υγείας του κατηγορούμενου διαρκεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Γ' αυτό πρέπει το αίτημα να απορριφθεί.

Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής είπε πως υπάρχει ένα θέμα που αφορά την ευπρόσωπη παρουσία της υπεράσπισης του Κ. Αγαπίου και ζήτησε από το δικαστήριο να επανεξετάσει το θέμα να συνεχιστεί με δικαίωμα παραστασής της γνώμης του κατηγορούμενου. Πολλές φορές παραβιάζονται και δικαιώματα, είπε, αλλά πρέπει να σεβόμαστε τις αποφάσεις του δικαστηρίου που θεωρούν είναι μακρύς.

Ο Α. Κωνσταντάκης θύμισε ότι όταν το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα αναβολής, είχε πει ότι δεν υπάρχει η ρητή έκφραση της γνώμης του ίδιου του Κ. Αγαπίου. Τώρα έρχονται δυο όπομα και μεταφέρουν τη γνώμη του Κ. Αγαπίου. Αν και πάλι απορριφθεί το αίτημα, αυτό θα υποδηλώσει απόφραση για πάση θυσία διεξαγωγή της δίκης τώρα, αφού η σύνθεση δεν θ' αλλάξει και σε περίπτωση αναβολής. Σ' ένα οποιαδήποτε δικαστήριο που θα επιθετούσε αυτό το αίτημα θα έχαμε αναβολή, γιατί ο κατηγορούμενος είναι το κεντρικό πρόσωπο της δίκης. Γιατί όχι ουτή τη δίκη;

Στο παρόν στάδιο το δικαστήριο δεν έχει άλλη δυνατότητα από το να αναβάλει τη δίκη, αν δεν θελεί να στερήσει από έναν κατηγορούμενο το πιο στοχευώδες δικαίωμα του, το δικαίωμα της ακρόασης, σημείωσε η Μ. Δαλιάνη. Το δικαστήριο μπορεί να αναβάλει ακόμα και μετά το στάδιο των αγορεύσεων, σημείωσε. Αυτή τη στιγμή έχετε ένα ιατρικό έγγραφο και δυο μαρτυρικές, καταθέσεις, που σας λένε ότι πρέπει να αναβάλλετε για ένα εξάμηνο. Άλλωστε, δυο φορές αναβάλλετε με ιατρικά έγγραφα που σας είπαν ότι για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα ένας συνήγορος και ένας δικαιωμάτης δεν θα μπορούσαν να είναι παρόντες, χωρίς να σας διαβεβαιώνουν τι θα γίνει μετά απ' αυτό το χρονικό διάστημα, αν δηλαδή οντως θα είναι παρόντες. Άρα, δεν έχετε άλλη επιλογή από το να αναβάλλετε για ένα έξαμηνο.

Το αίτημα της αναβολής στήριξε και ο Μ. Καλογήρου, σημειώνοντας ότι πλέον είναι δηλωμένη η βούληση του Κ. Αγαπίου να είναι παρών. Είναι ζήτημα δικονομικής ευπρέπειας να γίνει σεβαστό το αίτημά του. Η Ε. Κουβέλη σημείωσε πως η πάροδος τετραμήνου από την έναρξη της δίκης δεν αποτελεί δικονομικό λόγο συνέχισης της δίκης με αδυναμία παρουσίας του κατηγορούμενου.

Ολες οι αρχές της δικαιοσύνης αρθρώνονται γύρω από τα δικαίωματα του κατηγορούμενου, σημείωσε η Τ. Χριστοδούλοπουλού, η οποία κατέθεσε πρόσθετη επιχειρηματολογία υπέρ της αναβολής της δίκης, αφού εκείνο που πάνω απ' όλα πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι η βούληση του κατηγορούμενου να είναι παρών.

Η Α. Ζορμπαλά μίλησε για νέα δεδομένα που έχουν διαμορφωθεί και ζήτησε διακοπή, προκειμένου να καθορίσουν οι υπόλοιποι συνήγοροι τη στάση τους ενόψει αυτών των νέων δεδομένων.

Η πρόεδρος έδειξε να ενδιαφέρεται μόνο για το αν σκοπεύουν να παραμείνουν ή να παραιτηθούν και οι υπόλοιποι συνήγοροι, για να αποκλειστεί η πιθανότητα να διοριστούν πρώτα συνήγοροι στην Αθανασάκη και να τους δοθεί προθεσμία για να μελετήσουν τη δικογραφία και μετά να παραιτηθούν και οι υπόλοιποι και να χρειαστεί νέα προθεσμία στους νέους διορισμένους. Προσπάθησε να κάνει διακοπή μιας ώρας, για να συνεννοηθούν οι κατηγορούμενοι με τους συνηγόρους τους, μετά διέκοψε για την επομένη και όταν ο εναπομείνας διορισμός της υπενθύμισε ότι έχει παραιτηθεί ο άλλος, αιτίας της αποτυπωθείσας στην οποία ο Κ. Αγαπίου πάρα πάντα ήταν παρών.

Η Ε. Αθανασάκη είπε πως οι κατηγορούμενοι είναι σε ομηρία εφτά χρόνια και θελεί να συνε

X. Μαρκογιανάκης: Δεχθήκατε παρέμβαση, παραίνεση, οποιασδήποτε μορφής υπόδειξη, έστω και μικρή ή μεγάλη, από κάποιον πολιτικό;

Σ. Μαντέλη: Η μόνη τότε, εκείνη τη χρονική περίοδο, ήταν ένα τηλεφώνημα του κ. Δρυ, ήταν τότε υπουργός του υπουργείου, ο οποίος μου είπα: «Να δεχθείς τον πατέρα Αροενίο για ένα θέμα του». Τίποτα άλλο.

X. Μαρκογιανάκης: Καμία άλλη; Ποτέ από κανέναν;

Σ. Μαντέλη: Οχι.

X. Μαρκογιανάκης: Τη δουλειά σας κάνατε ως υπηρεσιακός παράγων στα πλαίσια των καθηκόντων σας, όπως αυτά προσδιορίζονται από το νόμο.

Σ. Μαντέλη: Ναι. Αφήστε με να το πω εγώ. Στα πλαίσια των υπηρεσιακών μου καθηκόντων.

...

N. Τσούκαλης: Ακούστε με. Δεν ελέγχουμε τι έχετε κάνει εσείς. Αυτό είναι άλλοι αρμόδιοι να το ελέγχουν. Αυτή τη στιγμή ελέγχουμε αν όλα αυτά που κάνατε, τα κάνατε μόνη σας ή είχατε εντολή από πάνω «βοηθήστε τον Εφραίμ, βοηθήστε τη Μονή».

Σ. Μαντέλη: Οχι, δεν είχα εντολή.

Aυτοί είναι δυο χαρακτηριστικοί διάλογοι από τα πρακτικά της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, κατά τη συνεδρίαση της 20.11.2008, όταν κατέθετε η τότε προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του υπουργείου Γεωργίας Σταματίνα Μαντέλη, κεντρικός υπηρεσιακός μοχλός διεκπεραίωσης του σκανδάλου. Η Μαντέλη κάλυψε πλήρως τους πολιτικούς της προϊσταμένους (είναι χαρακτηριστικός ο διάλογος με τον πρόεδρο της Εξεταστικής Μαρκογιανάκη, που δείχνει προετοιμασμένος, αφού αφήνει μόνο έναν αδιόρθοτο υπαντιγμό για τον υπουργό του ΠΑΣΟΚ Γ. Δρυ).

Την Πέμπτη 5.3.09, η Μαντέλη εμφανίστηκε στην εισαγγελέα Σπυροπούλου για να κατα-

■ Σκάνδαλο Βατοπεδίου

Εσπασε η ομερτά, συνεχίζονται τα ψέματα

Θέσει ανωμοτί ως ύποπτη απλής συνέργειας σε κακουργήματα και στο γραπτό υπόμνημα που κατέθεσε, με το συνήγορό της I. Μαντζουράνη, «δίνει στεγνά» τους πολιτικούς προϊσταμένους της, Μπασιάκο, Κοντό, Κλιτίδη και Σκιαδά (ο τελευταίος είναι ο γενικός γραμματέας του υπουργείου και έχει επίσης ικληθεί ως ύποπτος). Στο πολιορκίδιο υπόμνημά της η Μαντέλη αναφέρει ότι οι ρυθμίσεις υπέρ των Βατοπεδίνων «αναντηρήτως αποτελούν προϊόντα σημαντικής κυβερνητικής απόφασης, υπερβαίνει τα όρια των αρμοδιοτήτων ενός ή δύο Υπουργών, καθόσον συνάπτεται με κρίσιμες πολιτικές επιλογές, που αποφασίζονται στο επιτελικό κέντρο της Κυβέρνησης». Οσο για τον εαυτό της, «υποχρεώθηκα να εφαρμόσω τις πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης και συγκεκριμένως του υπουργού και των δύο υφυπουργών του υπουργείου».

Στροφή 180 μοιρών. Σπάσιμο της ομερτά από ένα διεκπεραιωτή του σκανδάλου, που αισθάνεται ότι οι προϊστάμενοί της την πετάνε βορά στους δικαστικούς, για να καθαρίσουν οι ίδιοι και να υλοποιηθεί η «προφρετεία» Σανιδά περί επιόρκων υπηρεσιακών παραγόντων και παραπλανηθέντων υπουργών. Γιατί δεν τα είπε και στην Εξεταστική Επιτροπή; Γιατί τότε τη διαβεβαίωσαν ότι δεν αντιμετωπίζει κανένα κίνδυνο και πως χρέος της ήταν να καλύψει τους υπουργούς, για να την καλύψουν κι αυτό με τη σειρά τους. Οταν πήρε την κλήση για ανωμοτί κατάθεση ως ύποπτη, κατάλαβε ότι δεν έχει κάλυψη και αποράσισε να οπάσει την ομερτά. Είναι κι αυτή μια υπερασπι-

στική τακτική: ή με «καθαρίζετε» ή θα πω κι άλλα. Κι έχει σίγουρα να πει πολλά, γιατί ήταν ένα από τα πιο πιστά δεξιά στελέχη του υπουργείου και ο πιο καταρτισμένος στα επίμαχα θέματα υπηρεσιακός παράγοντας που διέθετε η κυβέρνηση (ήταν διοικητική υπαλλήλος με εμπειρία και πτυχίο Νομικής).

Οταν η Μαντέλη λέει ότι εκτελούσε εντολές, δεν λέει ψέματα.

Αλλωστε, αρκεί και μόνο το έγγραφο που της έστειλε ο Μπασιάκος, στο οποίο είχε επισυνάψει την επιστολή Αρσένιου, στην οποία αναφέρεται ότι η απόφαση πάραμηκης «εσε υψηλό κυβερνητικό επίπεδο». Οχι, όμως, να υποστηρίζει ότι εξαναγκάστηκε. Η συγκεκριμένη κυρία ό, τι έκανε το έκανε όχι απλά με ενθουσιασμό αλλά με φραντισμό. Είχε πάρει τόσον αέρα που δεν διστάζει να φέρεται με σκαιότητα και αλαζονεία προς συναδέλφους της και δημοσιογράφους. Είχε πλήρη συνειδηση του τι έκανε και γιατί το έκανε. Δούλευε με φραντισμό, γιατί ήθελε να ανέβει, να κάνει καριέρα.

Ας μας απαντήσει η Σ. Μαντέλη: είναι όχι αυτή ο υπηρεσιακός παράγοντας που συνέταξε τη σκανδαλώδη τροπολογία Γεροντόπουλου; Ο άσχετος γαλάζιος βουλευτής, όταν έγινε ρόμπτα και αναγκάστηκε να κάνει γαργάρα την τροπολογία του, δήλωσε ότι του τη συνέταξε υπαλλήλος του υπουργείου με γνώση κι αυτός ήταν η Μαντέλη. Την ίδια περίοδο και ενώ οι αποκαλύψεις για το σκανδάλο φουντώνουν, η Σ. Μαντέλη ανταμείβεται από τον υπουργό Γεωργίας Α. Κοντό με προσαγωγή της ως προϊσταμένη της Ειδικής Υπηρεσίας Συ-

ντονισμού και Παρακολούθησης Δράσεων. Πόστο με εξουσία, προβολή και τα διπλάσια λεφτά απ' αυτά που πάφρινε ένας διευθυντής του υπουργείου. Την 1η Σεπτεμβρίου του 2008 βγήκε η απόφαση διορισμού της στο νέο πόστο, στις 17 του ίδιου μήνα ο Κοντός αναγκάστηκε να την ανακαλέσει, ύστερα από το σάλο που έσπασε.

Η τελευταία χάρη που έκανε η κυβέρνηση στη Μαντέλη, την περίοδο που ακόμη κρατούσε η ομερτά, ήταν να κάνει δεκτή την αίτηση αποχώρησής της από την υπηρεσία, προκειμένου να μην υποστεί κι διοικητικό έλεγχο, που θα την έβαζε σε κινδύνους. Το Σεπτέμβριο το Κοντός τη διόριζε προϊσταμένη μιας ανώτερης υπηρεσίας για τέσσερα χρόνια κι αυτή πήγαινε με χαρά και το Φλεβάρη αποχώρησε εισπράττοντας την «ευαρέσκεια της υπηρεσίας μετά την τριακονταετή ευδόκιμη παραμονή της». Λίγες μέρες αργότερα η ομερτά έσπασε και πλέον έχουμε το «ο σώζων εαυτόν σωθήτω».

Και κάτι τελευταίο. Αναφέρει η Μαντέλη στο υπόμνημά της, πολλές φορές μάλιστα, ότι ως υπαλλήλος δεν μπορούσε να αρνηθεί να εκτελέσει τις εντολές της πολιτικής γηγεσίας. Ας τα πουλήσει αλλού αυτά. Στο σχετικό με τις υποχρεώσεις των υπαλλήλων τμήμα του Δημοσιούπολληληκού Κώδικα (άρθρο 25), αναφέρεται ότι ο υπαλλήλος έχει δικαίωμα να αναφέρει εγγράφως τη διαφωνία του σε εντολή προϊσταμένου και υποχρέωση να μην εκτελέσει διατογή «προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη». Δεν το έκανε, γιατί απλούστατα ήταν μουτζοχεντίν του σκανδάλου.

τοί που προσπαθούν να διατηρήσουν την ονειραρχησία της Δικαιοσύνης αλλά συναντούν πολλά εμπόδια. Γ' αυτό και οι ίδιοι θα παραμείνουν στη δίκη διεκδικώντας την ελευθερία του.

Στη συνέχεια, πήρε το λόγο ο Δ. Τσοβόλας, που δήλωσε πως θα παραμείνει στη δίκη και πως αν ήταν να παραμείνει θα είναι στο Εφετείο στην Αθήνα. Τέλος, κατέστησε σαφές, ότι ο ίδιος θα υποβάλει αίτημα ανάκλησης της παρεμπίπτουσας απόφασης περί ανάγνωσης των καταθέσεων των Ντε Μαρσέλους και ανάλογα με την τύχη του αιτήματος θα επανακαθορίσει τη στάση του ως προς την παραμονή του στη δίκη.

Ο εισαγγελέας ρώτησε τον Δ. Τσοβόλα αν

μπορεί να δεσμευτεί στο δικαστήριο πως θα παρίσταται καθημερινά και, αν όχι, αν συμφωνεί το δικαστήριο να διορίσει δεύτερο συνηγόρο ή να εκπροσωπεύται η Αθανασάκη από κάποιον από τους συνηγόρους των

καταδίκης των κατηγορούμενων, γιατί για τα πάντα οι δικαστές θα παραμείνουν στη δίκη.

Ο εισαγγελέας ρώτησε τον Δ. Τσοβόλα αν

μπορεί να δεσμευτεί στο δικαστήριο πως θα παρίσταται καθημερινά και, αν όχι, αν συμφωνεί το δικαστήριο να διορίσει δεύτερο συνηγόρο ή να εκπροσωπεύται η Αθανασάκη από κάποιον από τους συνηγόρους των

καταδίκης των κατηγορούμενων, γιατί για τα πάντα οι δικαστές θα παραμείνουν στη δίκη.

Ο εισαγγελέας ρώτησε τον Δ. Τσοβόλα αν

μπορεί να δεσμευτεί στο δικαστήριο πως θα παρίσταται καθημερινά και, αν όχι, αν συμφωνεί το δικαστήριο να διορίσει δεύτερο συνηγόρο ή να εκπροσωπεύται η Αθανασάκη από κάποιον από τους συνηγόρους των

καταδίκης των κατηγορούμενων, γιατί για τα πάντα οι δικαστές θα παραμείνουν στη δίκη.

Ο εισαγγελέας ρώτησε τον Δ. Τσοβόλα αν

μπορεί να δεσμευτεί στο δικαστήριο πως θα παρίσταται καθημερινά και, αν όχι, αν συμφωνεί το δικαστήριο να διορίσει δεύτερο συνηγόρο ή να εκπροσωπεύται η Αθανασάκη από κάποι

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Η στήλη τιμά την ιστορική μνήμη, κρατώντας μία αράδα σιγή:

Κι αυτό γιατί σαν σήμερα πριν από 109 χρόνια, αποστρατευόταν ο φρούραρχος της Αθήνας Δημήτρης Μπαιρακτάρης, ο άνδρων που εν αγνοία του συνέδεσε το όνομά του με τον χώρο όπου ακούστηκαν οι μεγαλύτερες παπαριές έναν αιώνα μετά, στην αυγή του 21ου αιώνα!... Το σκηνικό δα μπορούσε να μεταφερθεί σε αρχαιοελληνική αγορά του κλεινού όστεως, όπου ο Αγαθαρχίδης (σα. κουράζομαι να επαναλαμβάνω τα ίδια, πρέπει να πάμε μπροστά: είπαμε και στο παρελθόν ότι πρόκειται για αγαπημένο ήρωα της στήλης, γιο του Αγάθαρχου) παπαρολογεί και ο Αγαθαρχίδης (σα. νέος αγαπημένος ήρωας της στήλης, που τον αναφέρει ο Παυσανίας) του απονέμει τα δέοντα, ως παρακινητικά προκύπτουν εκ του ονόματός του.

Μπορεί το αντίθετο του Παλαιού που να είναι -ενδεχομένως- το Νεοάκης και της Μπενάκη το Βγενόπουλος, αλλά το ιστορικό ερώτημα που σεμνά και ταπεινά τίθεται είναι άλλο: τι μπορεί να περιμένει κανείς από μια κυβέρνηση γεμάτη δυσφορία; Είναι αποτυπωμένη ακόμα και στα ονόματα των μελών της: Καραμαν-λής, Σουφλιάς, Σιούφας κ.α. Ομως, οφείλουμε να ομολογήσουμε -αιδεροβατώντας- ότι επί των ημερών της έγινε το πλειοδοτικό δαύμα της μειοδοτικής Νέας Δημοπρασίας: *Mirage!* Λέω για τη συμφωνία με την MIG που ίσως αργότερα γίνει *phantom* και μην την είδατε μην την ανταμώσατε, η σαν *stooas* στουκάρει και κάνει *boeing!* Πού καταλήγουμε οι αιδεροβάμονες; Στο ωραίο των τοίχων: *F16* να 'ναι οι μέρες σας...

Μέτρα μόνιμου χαρακτήρα ζητάει το Ecofin από την Ψωροκώστανα. Κατ' αρχήν δια πρέπει να διευκρινιστεί ότι eco fin είναι η ηχώ του τέλους, οπότε καδίσταται σαφές ότι αναφερόμαστε στο χρονικό ενός προαναγγελέντος δανάτου. Κατόπιν τούτου, προτίνουμε και δεχόμαστε αγόγυστα και με οποιοδήποτε κόστος να παρδούν τα μέτρα των κουφαλαιοκρατών ώστε να ραφτούν σένια μαύρα Armani. Και διασκεδάζοντας περίλυποι, να τους συνοδεψουμε στην τελευταία κατοικία τους, εκεί όπου «ουκ εστί πόνος» όπως άλλωστε λέγει και ο κύριος των (δυτικών) δυνάμεων. Είπα δυτικών και δυμήδηκα ότι επιτέλους καταγράφηκε ιστορικά η εξαιρετική ευφυΐα της απατημένης (ονce απατημένος, άπαξ απατημένος) που δεν καταλαβαίνει την πολυκομματική δημοκρατία, όπως είπε ενώπιον του υπατού Σολάνο και της Μπενίτο (ποιος Μουσούλιν ρε).

Η σήλη οφείλει να υπερθεματίσει (και ν' αναδεματίσει, δεν έχει πρόβλημα) την πρόταση Σιούφα να γίνουν πρώτοι οι βουλευτές δωρητές οργάνων. Ο Αλογοσκούφης δα μπορούσε ν' αποτελέσει το άριστο παράδειγμα, δωρίζοντας το όργανό του (εννοώ την κιδάρα του) στο συγκρότημα και συγκεκριμένα στον pretender. Κι εκείνος με τη σειρά του, να δωρίσει το δικό του όργανο (εννοώ την χολδρόχο πένα του) στις ΥΠΑ (Υπεραπλαντικές Πτήσεις Αλυσοδεμένων), οι οποίες δα δωρίσουν το δικό τους όργανο (ποιον Αμπάς Κιαροστάμι ρε); δημιουργώντας έτσι μια παγκόσμια αλυσίδα. Η οποία, ακόμα κι αν δεν θωδήσει στο ξεπέρασμα της κρίσης, δα επιφέρει κρίση του ξεπεράσματος, αναπτύσσοντας ευγενή άμιλλα στον κόσμο του διεθνούς κουκλοδεάτρου.

Και μία ανακύνωση (δεχόμεδα και κρατική δυσφήμιση με το χιλιόστο): Η ένωση Α.Ρ.Δ.Η.Ν. (Αλήτες Ρουφιάνοι Δημοσιογράφοι Νενέκοι), με αφορμή τη συμπλήρωση πενταετίας από το πάρτι της 7ης Μάρτη, διοργανώνει πάρτι για πάρτη της (κάποιες galas) στο γαλάζιο περιστύλιο-αίθριο του ξενοδοχείου «Scandal-Koukouliota».

«Οι μέρες είναι μαγικές όταν μπορούμε και γελάμε δίχως φόβο / όταν δεν έχει δάνατο του πρωινού καφέ η κουβεντούλα. Οι μέρες είναι φυλακές όταν η νύχτα πλημμυρίζει βαθμοφόρους / οι μέρες είναι φυλακές όταν χτυπάνε κάρτα οι βασανιστές. Ο χρόνος είναι μαγικός όταν δεν κρύβονται χαφιέδες στα ρολόγια / όταν γερνάμε σίγουροι με το κεφάλι στο λαιμό μας. Ο χρόνος είναι πανικός όταν ανοίγουν τα ντοσιέ οι στρατοδίκες / ο χρόνος είναι πανικός όταν μας ζώνει μια τεράστια διαταγή. Η πόλη είναι μαγική όταν φιλιόμαστε στο πάρκο δίχως φόβο / όταν δεν γίνονται έφοδοι στα καφενεία και στους σινεμάδες. Η πόλη είναι ασφυκτική όταν την πνίγουν τα εδνικά ιδεώδη / η πόλη είναι ασφυκτική όταν ξυπνάμε με εμβατήρια χακί (η βίσια αντίσταση είναι η μόνη ελπίδα σε μια χώρα δίχως ελπίδα και φωνή). Ωχρά Σπειροχάιτη - «Μπαλάντα για μια λυπημένη χώρα».

Οσο για τα γενέδλια της Πέμπτης, είναι και η καινούργια γέννηνα που όλο την περιμένουμε κι όλο κινάει για να 'ρθει κι όλο συντρίμμι χάνεται στο γύρισμα των κύκλων. Χρόνια πολλά...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Κυνική δήλωση του υπουργού Γεωργίας**Η προστασία καταστρέφει τα δάση!**

Kάθε κάτοικος αυτής της χώρας που δεν είναι καταπατητής ή λαμπόγιο ξέρει πως εδώ και δεκαετίες ακολουθείται μια εγκληματική πολιτική απέναντι στο δασικό πλούτο της χώρας, που είναι έτσι κι αλλιώς ανεπαρκέστατος. Καταπατήσεις, πυρκαγιές, αποχαρακτηρισμοί, τουμεντοποίηση, νόμιμες και παράνομες παρεμβάσεις έχουν μειώσει δραματικά την έκταση των δασών. Οχι μόνο γύρω από τις πόλεις αλλά και στην ύπαιθρο. Ακόμα και στους ορεινούς όγκους, όπου έχει εισβάλει η «ανάπτυξη» με όχημα μικρούς και μεγάλους καπιταλιστές και τις πλάτες του κράτους.

Μια χούφτα όνθρωποι δίνουν εδώ και χρόνια αγώνα για την προστασία του δάσους και συχνά αισθάνονται σταν Δον Κιχώτες, ακρού βλέπουν τις προσπάθειές τους να συνθίβονται από αδιστάκτους καταπατητές και εξωνημένους πολιτικούς. Δασολόγοι, περιβαλλοντικές ομάδες, συνειδητοί πολίτες που αντιλαμβάνονται τη σημασία του δάσους για το παρόν και το μέλλον του τόπου μας και των ανθρώπων που τον κατοικούν, ξοδεύουν ενέργεια, χρόνο και χρήμα για να προστατεύσουν μικρά ή μεγάλα κομμάτια δάσους από τη μανία των καταπατητών και των προστατών τους.

Ο σημερινός υπουργός Γεωργίας, όμως, έχει διαφορετική άποψη. Ξεπερνώντας σε κυνικότητα όλους τους προκατόχους του, λανσάρισε στη Βουλή την εξής άποψη:

«Κάποια σπηλιή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πούμε ορισμένες αλήθειες σε αυτή την ευαισθησία και την τιμώ. Αυτό όμως που θέλω να πω είναι ότι μια νομοθεσία η οποία εφαρμόζεται στη χώρα μας τα τελευταία 50-60 χρόνια, μια αυστηρή νομοθεσία οδήγησε σχεδόν στην καταπάτηση μεγάλων δασικών εκτάσεων και μιας οδήγησε να έχουμε αντίστροφα αποτελέσματα. Νομίζω λοιπόν ότι είναι καιρός και με την ευαισθησία των ΜΜΕ και ημών των πολιτικών να προστατεύσουμε να κάνουμε μια αναδιάταξη ορισμένων προϋποθέσεων έτσι ώστε να έχουμε

επίκαιρη ερώτηση της βουλευτίνας του Περισσού Σ. Καλοντίδου για το σκάνδαλο του «Ανθιμοπέδιου», που συζητήθηκε την Παρασκευή 6 Μάρτη. Αποκαλυπτική ήταν και η τοποθέτηση του υπουργού σε ότι αφορά τη συγκεκριμένη έκταση: «Θεωρώ ότι η πράξη είναι νόμιμη και ότι δεν βλάπτει το φυσικό περιβάλλον, δεν βλάπτει το δασικό πλούτο, διότι δεν ήταν τεράστιος αισθητής προβλήματος». Κάποιος που μιλάει με τόσο περιεργαστικό πρόσωπο σαν ο Χατζηγάκης θα έπρεπε να έχει στο μαλλιό του τη δασική πολιτική που έχει στην κράτηση του.

Δυο μέρες αργότερα, ικανοποιημένος προφανώς από το γεγονός ότι η τοποθέτηση του δεν ξεσήκωσε σάλο (είναι χαρακτηριστικό ότι η βουλευτίνα του Περισσού άφησε ασχολίαστη τη σχετική αναφορά), ο Χατζηγάκης εξέδωσε δελτίο Τύπου στο οποίο περιέλαβε ακόμα πιο αποκαλυπτική δήλωσή του:

«Συμμερίζομαι απολύτως αυτή την ευαισθησία και την τιμώ. Αυτό όμως που θέλω να πω είναι ότι μια νομοθεσία η οποία εφαρμόζεται στη χώρα μας τα τελευταία 50-60 χρόνια, μια αυστηρή νομοθεσία οδήγησε σχεδόν στην καταπάτηση μεγάλων δασικών εκτάσεων και μιας οδήγησε να έχουμε αντίστροφα αποτελέσματα. Νομίζω λοιπόν ότι είναι καιρός και με την ευαισθησία των ΜΜΕ και ημών των πολιτικών να προστατεύσουμε να κάνουμε μια αναδιάταξη ορισμένων προϋποθέσεων έτσι ώστε να έχουμε

ένα καλό αποτέλεσμα και για το περιβάλλον, για το οποίο όλοι μας ενδιαφέρομαστε και για τις δασικές εκτάσεις. Αυτές εξάλλου είναι βασικές επιλογές για μένα προσωπικά και την κυβέρνηση».

Η τοποθέτηση αυτή αποκαλύπτει έναν αδιστάκτο πολιτικό. Και για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, πίσω από τον Χατζηγάκη κρύβεται ο Σουφλιάς και οι μεγαλοεργολάβοι-μεγαλοκαπιταλιστές φίλοι και προστάτες του. Γ' αυτό και με την ανάληψη των καθηκόντων του ο Χατζηγάκης «άδειασε» τον εκλεκτό του Μητσοτακίου Κιλτίδη και πήρε ο ίδιος την ευθύνη για τη δασική πολιτική που έως τότε είχε ο Κιλτίδης.

Η άποψη ότι η αυστηρή νομοθεσία οδήγησε σε μαζικές καταπατήσεις είναι προγματικά εκπληκ

Na τσακιστεί το αυγό του φιδιού σε κάθε γειτονιά

Aλλεπάλληλες επιθέσεις σημειώθηκαν πάλι από τις 3 μέχρι τις 6 Μάρτη ενάντια σε μετανάστες στο Αιγαλεω και τον Κολωνό. Μετά τις εφόδους σε σπίτια Πακιστανών με ρόπαλα, μολότοφ και όπλα και τον άγριο ξυλοδαρμό τους από φασιστοειδή το Δεκέμβρη του 2007 και τον Ιανουάριο του 2008 στο Αιγαλεω, οι ομάδες αυτές έκαναν την επανεμφάνισή τους

με νέες επιθέσεις. Πρώτα πριν ένα μήνα στη Νίκαια και λίγες μέρες μετά και πάλι σε βάρος Πακιστανών σε γειτονιές του Αιγαλεω. Χτύπησαν κόσμο πολύ σοβαρά, με αποτέλεσμα ένας να έχει τραύματα στο κεφάλι και ένας άλλος να κινδυνεύει να χάσει το μάτι του.

Μια μέρα αργότερα στον Κολωνό, μαθητές από το 3ο ΕΠΑΛ της περιοχής έφυγαν

την ώρα του μαθήματος από το σχολείο και επιτέθηκαν άγρια σε σπίτι μεταναστών, ενώ την άλλη μέρα παρουσιάστηκαν στο σχολείο περιήφραν για την δολοφονική τους ενέργεια. Είχε προηγηθεί επίθεση στους ίδιους μετανάστες από 4-5 άτομα με σκοπό να τους ληστέψουν και όταν εκείνοι αντιστάθηκαν και τους ξυλοφόρτωσαν, πήγαν να πάρουν τη ρεβάνς.

Οπως αναφέρουν κάτοικοι της περιοχής, το αυγό του φιδιού επωάζεται σε καφετερία της περιοχής με χαρακτηριστικό όνομα, όπου μαζεύονται μπάτσοι, φασίστες και άλλα καθάρματα.

Οι επιθέσεις αυτές είναι άμεσα συνδεόμενες μεταξύ τους. Οι φασίστες προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τα ζόρια που φέρνει η οικονομική κρίση και προσπαθούν να

τρυπώσουν στις γειτονιές βάζοντας στο δολοφονικό στόχαστρό τους κυρίως μετανάστες από το Πακιστάν και φτιάχνοντας συμμορίτικες ομάδες που πραγματοποιούν τρομοκρατικές επιθέσεις. Το επιχείρησαν αρκετές φορές στον Αγιο Παντελεήμονα με τη συνδρομή «αγανακτισμένων νοικοκυραίων», στο Αιγαλεω, στο Ρέντη, στη Νίκαια, στην Πάτρα και σε άλλες περιοχές. Οι τρεις δολοφονίες μεταναστών που κυνηγήθηκαν από μπάτσους στη Διεύθυνση Αλλοδαπών και έπεσαν στο χαντάκι-τά-

φο της Πέτρου Ράλλη δείχνουν ότι το επίσημο κράτος δίνει πρώτο το έναυσμα για ενίσχυση των επιθέσεων και τροφοδοτεί το κυνηγητό εναντίον των μεταναστών με στόχο την τρομοκράτησή τους, αλλά και τη διοχέτευση της οργής για τα κοινωνικά και οικονομικά αδίεξοδα, που πυκνώνουν στις φτωχές συνοικίες, σε αδύναμους και κατατρεγμένους. Οι φασιστικές επιθέσεις αυτές πηγαίνουν χέρι-χέρι με την επίσημη κρατική πολιτική που είναι εξίσου δολοφονική απέναντι σε μετανάστες και πρόσφυγες.

■ Να επιβάλουμε την αθώωση του Δ. Πουλόπουλου

Όχι στην ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης

Στις 27 Μάρτη θα γίνει στο Εφετείο η δεύτερη βαθμό δίκη του Δημήτρη Πουλόπουλου, συνδικαλιστή από το Σύλλογο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής και πρόεδρο του επιχειρησιακού Σωματείου Εργαζομένων στις εκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ο οποίος καταδικάστηκε πρωτόδικα σε 10μηνη φυλάκιση για συκοφαντική δυσφρήμιση του Κέντρου Ξένων Γλωσσών «Ευρωπαϊκή Πορεία».

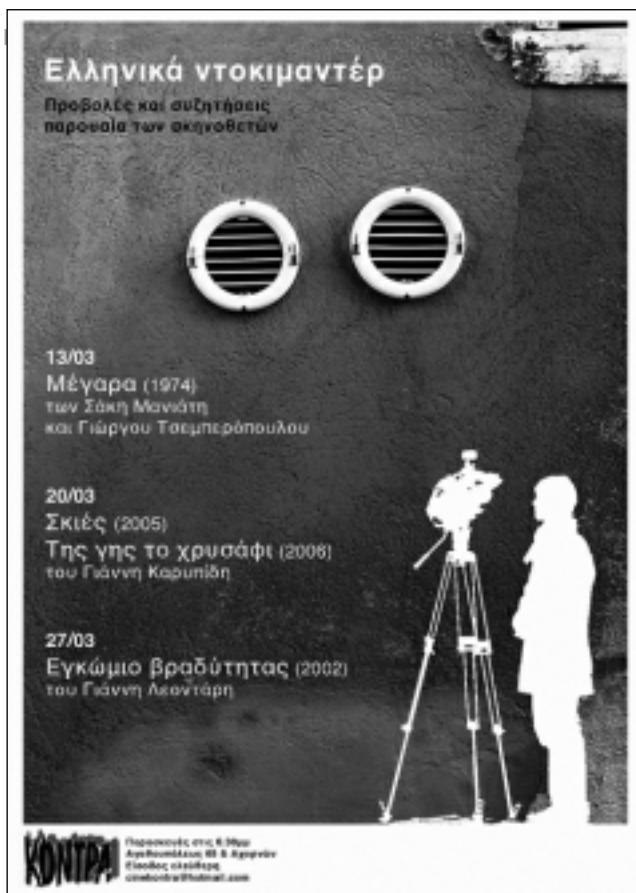
Οπως είχαμε γράψει και όταν έγινε η δίκη στον πρώτο βαθμό, το «γέγλιλμα» του Δ. Πουλόπουλου είναι ότι διένειμε προκήρυξη της συνδικαλιστικής ομάδας Αυτόνομη Εργατική Πρωτοβουλία, που κατήγγειλε την αυθαίρετη απόλυτη καθηγητή από το εν λόγω φροντιστήριο. Είναι τέτοιο το θράσος των ιδιοκτητών του φροντιστήριου που στήριξαν τη μήνυση τους στον τίτλο της προκήρυξης («Όχι στην αυθαίρετη απόλυτη») και σε αποστάσματα όπως: «Τα παραπάνω αφήνουν να διαφανούν –έστω και αποσπασματικά– τις άθλιες συνθήκες εργασίας των εργαζομένων στα Κέντρα

Ξένων Γλωσσών, το κλίμα ανασφάλειας και αβεβαιότητας που αντιμετωπίζουν, την ανεξέλεγκτη εργοδοτική ασυδοσία και αυθαιρεσία, στο πιο βάναυσο και αποκρουστικό της πρόσωπο. Ο καθηγητής έξινων γλωσσών βρίσκεται, κυριολεκτικά, στο θέλος εργοδοτών που αρνούνται να σεβαστούν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας».

Έχουμε δηλαδή μια καταδίκη για συνδικαλιστική-πολιτική δράση, που πλήττει ευθέως ένα δικαίωμα που έχει κατακτηθεί με πολύχρονους αγώνες. Οι καπιταλιστές θέλουν να επιβάλουν σιγή νεκροταφείου και η αστική Δικαιούνη τους κάνει πλάτες με τέτοιες προκλητικές καταδίκες. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη δίκη του Δ. Πουλόπουλου πάρθηκαν υπόψη μόνο οι καταθέσεις των ιδιοκτηριών του φροντιστήριου και μιας εργαζόμενης που δήλωσε ότι «έναι πολύ ευχαριστημένη» από τ' αφεντικά της (σας θυμίζει ΟΙΚΟΜΕΤ;), ενώ αγνοήθηκαν όχι μόνο οι καταθέσεις του απόλυμένου καθηγητή και συνδικαλιστών από πολλούς χώρους (και από το Σω-

ματείο Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών) καθώς και τα δεκάδες ψηφίσματα σωματείων απ' όλη την Ελλάδα, αλλά αικόμη και η αθωωτική πρόταση του εισαγγελέα με το σκεπτικό ότι «ο Δ. Πουλόπουλος έδρασε μέσα στα όρια που του επιτρέπει ο συνδικαλισμός που είναι κατοχυρωμένος από το Σύνταγμα και τους νόμους».

Έχουμε συνηθίσει την αστική Δικαιούνη να βγάζει παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες, έχουμε συνηθίσει τους Σανδιάδες να βγάζουν φιρμάνια χαρακτηρίζοντας «εγκλήματα» τους εργαστικούς αγώνες, τώρα προσπαθούν να ποινικοποιήσουν ακόμα και το δικαίωμα του λόγου. Ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής καλεί σε συγκέντρωση έξω από το Εφετείο (Λουκάριας και Αλεξάνδρας) την Παρασκευή 27 Μάρτη στις 9 το πρωί και μας ζητά να «βομβαρδίσουμε» με καταγγελίες και ψηφίσματα διαμαρτυρίας το υπουργείο Δικαιοσύνης (e-mail: grammatia@justice.gov.gr, FAX: 210-7755835).

Κάποια ελληνικά ντοκιμαντέρ

Οι ταινίες που προβάλλουμε τις Παρασκευές αυτού του μήνα αποτελούν μια μικρή επιλογή που στόχο δεν έχει να αντιπροσωπεύσει την εγχώρια παραγωγή ντοκιμαντέρ, αλλά να επαναφέρει στην προσοχή μας ένα αστείρευτα πλούσιο κινηματογραφικό είδος που γνωρίζει σήμερα και στην Ελλάδα ανανέωση τόσο από την πλευρά των δημιουργών όσο και από την πλευρά του κοινού, παραμένοντας όμως παραγωρισμένο, αν όχι παρεξηγημένο. Αν κάποιο νήμα συνδέει τις ταινίες αυτές, πέρα από την αισθητική τους αξία ή το ιδιαίτερο βλέμμα των δημιουργών τους, αυτό είναι μια ουσιωδώς πολιτική προσέγγιση, η οποία χαρακτηρίζει γενικά τις πλέον αξιόλογες δημιουργίες στο χώρο του μεταπολιτευτικού ελληνικού κινηματογράφου. Πορτράιτα ανθρώπων, τόπων, αγώνων και αγωνιών, οι ταινίες αυτές απέφυγαν τον ιδεολογικό Προκρούστη των στερεότυπων και τεκμηρίωσαν με τρόπο ποιητικό και γνήσιο στιγμές από την πάλη των ανθρώπων με την καθημερινή πραγματικότητα.

Οι σκηνοθέτες θα μας τιμήσουν με την παρουσία τους και θα έχουμε έτσι την ευκαιρία να συζητήσουμε μαζί τους μετά την προβολή.

Εναρξη στις 8.30μμ
Εισόδος –όπως πάντα– ελεύθερη

Ευλογημένο το Ανθιμοπέδιο

Οντια την παραχώρηση δασικής έκτασης στο Πανόραμα Θεσσαλονίκης για να κάνει μπίζνες ο Ανθιμός, όταν το ΠΑΣΟΚ σιωπά για να μη χάσει κάνα ψηφολάκι από το παπαδαριό, γιατί να μην πάρει θάρρος η επίσημη έκφραση του δεσποταριάτου, η Διαφράγματα Σύνοδος και να μην ευλογήσει το σκάνδαλο;

Δεν πρωτοτύπασαν οι δεσποτάδες. Επανελαβον αυτά που υποστηρίζει δημόσια η κυβέρνηση, διά στόματος του ανεκδιήγητου Χατζηγάκη: ότι η δασική έκταση δίνεται στην Εκδηλούσα για να αναπτύξει το φιλανθρωπικό της έργο. Βέβαια, τα στοιχεία όλα δείχνουν ότι πίσω από το συγκεκριμένο «φιλανθρωπικό» έργο κρύβονται ιδιώτες καπιταλιστές με τους οποίους θα συνεργαστεί ο Ανθιμός, όμως αυτό είναι το τελευταίο που μας ενδιαφέρει εδώ. Το κύριο είναι η εκχώρηση δημόσιας έκτασης που θα έπρεπε να αναδασθεί. Αμα θέλουν να κάνουν φιλανθρωπίες, ας πάνε να αγοράσουν οικόπεδα ή να βάλουν απ' αυτά που έχουν.

Νοσταλγοί της κόλασης της Λέρου

Δεκτή έγινε από το υπουργείο Υγείας η εισήγηση της Λοιμελείας του ΚΕΣΥ για δημιουργία «κλινικών δυστίστων περιστατικών» και «κλινικών μακράς νοσηλείας» εντός των ψυχιατρείων.

Οι κατά τα άλλα... μεταρρυθμιστές και υποστηρικτές της κοινωνικής φροντίδας και της αποασυλοποίησης κάνουν δεκτές εισηγήσεις που αντί να υπερβαίνουν ενισχύουν ακόμα περισσότερο το θεσμό του ψυχιατρείου στην κατεύθυνση του εγκλεισμού, της τιμωρίας και της απομόνωσης. Σχεδιάζουν στην ουσία να εγκαθιδρύσουν μια φυλακή μέσα στο ψυχιατρείο,

Ο Μητσοτάκης του ευρωπαϊκού ποδοσφαιρού...

Τον αγώνα του Παναθηναϊκού κόντρα στη Βιγιαρέαλ τον έδειχνε το συνδρομητικό κανάλι, οπότε εκμεταλλευτήκαμε το γεγονός, είδαμε τον αγώνα Λιβερπουλ-Ρεάλ Μαδρίτης 4-0 και επιβεβαιώσαμε ότι στην Ελλάδα παίζεται ένα άθλημα που μοιάζει με το ποδόσφαιρο.

Για να σχολιάσουμε τον αγώνα του Παναθηναϊκού τον είδαμε σε μαγνητοσκόπηση. Μετά από τη ματσάρα, είδα έναν αγώνα-οσούπα, ξέροντας ότι έχει αποκλειστεί η ομάδα μου, και όπως καταλαβαίνετε ήταν ένα από τα χειρότερα δίωρα της ζωής μου. Ο αγώνας δεν διεκδικεί δάφνες ποιότητας και οι πράσινοι έδειξαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν την υπέρβαση. Στο πρώτο παιχνίδι άντεξαν την πίεση των Ισπανών, όμως στον επαναληπτικό η Βιγιαρέαλ έδειξε ότι είναι καλύτερη ομάδα, παίρνοντας από την αρχή τα ηνία του αγώνα. Οι Ισπανοί διαχειρίστηκαν το παιχνίδι καλύτερα από τους πράσινους και αξιοποιώντας την εμπειρία που διαθέτουν από τη συμμετοχή τους σε ένα απ' τα καλύτερα πρωταθλήματα της Ευρώπης έφτασαν σε μια εύκολη πρόκριση. Από την πλευρά τους οι πράσινοι είχαν επικεντρωθεί σε ένα μόνο στόχο: να διαφυλάξουν το 1-1 του πρώτου αγώνα. Με σαφείς αμυντικούς προσανατολισμούς, έδειξαν ότι τους ενδιαφέρει το μηδέν στην άμυνα. Οταν το παιχνίδι στράβωσε, δεν υπήρχε εναλλακτικό σχέδιο, με αποτέλεσμα η ομάδα να βολοδέρνει και απλά να περιμένει το μοιραίο. Στο συγκεκριμένο παιχνίδι έγινε για μια ακόμη φορά καθαρό, ότι οι πράσινοι δεν διαθέτουν παίχτη που να μπορεί να κάνει παιχνίδι και να πάρει την ομάδα στην πλάτη του. Γι' αυτό και 2,5 μήνες πριν τη λήξη της αγωνιστικής περιόδου βρίσκονται εκτός στόχων και απλά περιμένουν να περάσει μια χρονιά που ξεκίνησε με πολλά όνειρα...

Σε προηγούμενο φύλο είχαμε γράψει ότι αργά ή γρήγορα ο Ζαγοράκης και η διοίκηση του ΠΑΟΚ θα βρεθούν αντιμέτωποι με τους οργανωμένους οπαδούς. Μια ομάδα με την ιστορία του ΠΑΟΚ δεν μπορεί να «αντέξει» πολλά χρόνια χωρίς τίτλους και αν σε αυτό προσθέσουμε και το αίσθημα «αδικίας», που διακατέχει γενιές και γενιές τους οπαδούς της, καταλαβαίνουμε ότι εκρήξεις όπως

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αυτή στον

αγώνα κόντρα στον Ολυμπιακό είναι αναμενόμενες. Το ζητούμενο είναι πλέον η διαχείριση της κρίσης από το Ζαγοράκη. Ας πιάσουμε όμως το νήμα των εξελίξεων από την αρχή.

Τη φετινή χρονιά ο ΠΑΟΚ, έχει δημιουργήσει μια ανταγωνιστική ομάδα και κάνει πορεία πρωταθλητισμού. Οι οπαδοί του πίστεψαν ότι ήρθε η ώρα να βγουν από την ακράνεια των προηγούμενων χρόνων και συστειρώθηκαν γύρω από την ομάδα. Ο Ζαγοράκης κατάφερε να κρατήσει τις ισορροπίες και να τα έχει καλά τόσο με τους οπαδούς, που αποτελούν το βασικό χρηματοδότη της ΠΑΕ, όσο και με τη Λίγκα και τις αρχές του πρωταθλήματος. Η Τούμπα μετά από πολλά χρόνια θύμιζε (μέχρι το παιχνίδι με τον Ολυμπιακό) εκκλησία και τις μαγκιές τους οι οπαδοί του ΠΑΟΚ τις έκαναν στα εκτός έδρας παιχνίδια (στα περισσότερα μπήκαν στο γήπεδο με ντου). Η διαιτησία ήταν φιλική προς την

ομάδα τους και όλα πήγαιναν κατ' ευχή. Οταν όμως έφτασε ο καιρός για τα δύσκολα, άρχισαν τα όργανα. Στους δύο αγώνες για το κύπελλο με τους ερυθρόλευκους οι οπαδοί του ΠΑΟΚ ένιωσαν ότι αδικούνται. Ιδιαίτερα μετά τον επαναληπτικό στο Καραϊσκάκη, που ο ΠΑΟΚ έπαιζε με 9 παίχτες και αποκλείστηκε, η απιμόσφαιρα είχε αρχίσει να μυρίζει μπαρούτι. Συνέπεσε και ο αγώνας του πρωταθλήματος (με νίκη ο ΠΑΟΚ διατηρούσε ελάχιστες ελπίδες για τίτλο) και έδεσε το γλυκό. Οι ΜΠΑΟΚάρες δεν άντεξαν να κάνουν τα καλά παιδιά και μας θύμισαν τις παιλίες καλές εποχές, που η άνοδος του Ολυμπιακού στη Θεσσαλονίκη θύμιζε προετοιμασία για πόλεμο. Ευτυ-

στη η αγωνιστική περίοδος τελειώνει), γιατί ζέρει πολύ καλά ότι θα τον αναγκάσουν να έρθει σε ρήξη με τους οργανωμένους οπαδούς και τότε θα έχει την τύχη που είχε ο Νικολαΐδης στην ΑΕΚ. Μέχρι σημέρα δείχνει μια αξιοθαύμιστη ικανότητα να ισορροπεί σε δυο βάρκες και έχει διασχιστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις συγκυρίες. Κράτησε χαμηλά τον πήχη των προσδοκιών, κάνοντας σημαία την οικονομική εξυγίανση, όμως από εδώ και μπρος τα πράγματα άλλαξαν και αναμένουμε να δούμε τον τρόπο που θα αντιδράσει.

Κος Πάπιας
papias@eksegeris.gr

ΥΓ1: Εχουμε τα πρώτα αποτελέσματα από την αλ-

KONTRA

■ ΚΟΡΤΝΕΤ ΧΑΝΤ Παγωμένο ποτάμι

Δυο γυναίκες που έχουν φτάσει στα όρια της οικονομικής δαντοχής τους αναλαμβάνουν να μεταφέρουν λαθρομετανάστες μέσω του παγωμένου ποταμού Σεντ Λόρενς από τον Καναδά στην Αμερική. Η παράνομη αυτή δραστηριότητα συνοδεύεται από υψηλά ρίσκα και αστάθμητους παράγοντες...

Δυνατή, ρεαλιστική ταινία, μια άλλη εικόνα της σύγχρονης Αμερικής, που η δύναμη της βρίσκεται στην αλήθεια της ιστορίας που διηγείται. Μια ιστορία μακριά από τα ωραιοποιημένα πρότυπα αφήγησης, ενδεικτική του πως οι «ταπεινοί και καταφρονεμένοι» οδηγούνται ευκολότερα στην παρανομία, αποκαλυπτική της Οδύσσειας των λαθρομεταναστών για ένα καλύτερο αύριο. Μια ιστορία που σε μπάζει στα σπίτια και τις ζωές των ανθρώπων του περιθώριου, στον τρόπο που ενεργούν και σκέπτονται, στο πώς μέσα από τα σκοτεινά τουνέλ της σκληρής πραγματικότητας και της ανυπαρξίας διλημάτων οδηγούνται στην επιβεβαίωση της ανθρώπινης οντότητάς τους.

Σπάνια μια αμερικανική ταινία αποδίδει με τόση ωμότητα τη φτώχεια, τη μελαχολία της δεχασμένης αμερικάνικης επαρχίας, τη μονοδιάστατη ζωή των ανθρώπων που τους είναι οδύνατο να διανοθούν ότι υπάρχει κάτι παραπέρα (π.χ. η πολιτική, η κουλτούρα) από το αέναιο, αγωνιώδες κυνήγι της επιβίωσης.

Παράλληλα, το χρήμα μεσιτεύει, καταδυναστεύει και αλλοτριώνει τόσο πολύ τις ζωές τους, ώστε καταστρέφονται και αναποδογυρίζονται όλες οι ανθρώπινες ιδιότητες τους. Το μόνο που απομένει είναι το ζωτικό μητρικό ένστιχτο, ο πανάρχαιος αγώνας κάθε γυναίκας για την επιβίωση της οικογένειάς της, οι σχέσεις που ξαναγίνονται ανθρώπινες όταν πιάνει την προβλέπονται κηδείες...

ΥΓ2: Απόσβεση χρημάτων έχει αρχίσει να κάνει ο Γκαγκάτος στον Ολυμπιακό. Ο πρώην πρόεδρος της ΕΠΟ έχει ήδη πάρει πόστο στην ερυθρόλευκη ΠΑΕ και θεωρείται από τους πιο στενούς συνεργάτες του Κόκκαλη. Φρόντισε λοιπόν να έρθει στην Αθήνα ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί και να παρακολουθήσει τον αγώνα Παναθηναϊκός-Βιγαρέαλ. Σε όσους δεν παρακαλουθούν συστηματικά την πορεία των ελληνικών ομάδων στην Ευρώπη θα θυμίσουμε ότι δύσες φορές έχει παρακαλουθήσει αγώνα τους ο Πλατινί έχουν χάσει. Οπως πολύ σωστά είπε φίλος του Παναθηναϊκού, είναι μεγαλύτερος γκαντέμης και από το Μητσοτάκη...

Σ' αυτή την ιστορία δεν έχει νόημα ν' αναζητήσει κανείς βαθύτερα νοήματα και όλες προοπτικές. Τα πράγματα είναι τραγικά απλά. Η απανθρωποποίηση αυτών των υπάρξεων συμβαδίζει με την άγνοια, τη διαστρεβλωμένη πληροφορία, την πνευματική φτώχεια, έτσι που μοναδικό όνειρο γίνεται η διεκδίκηση των μέσων διαβίωσης και η ελπίδα που ξεπηδά στο τέλος δυστυχώς φτάνει ίσα μέχρι να ζεστάνει τις ανθρώπινες σχέσεις.

Αξίζει να γίνει μνεία, πέρα από την εξαιρετική μίνιμαλ δομή της ταινίας, που αποτελεί σκηνοθετικό ντεμπούτο της Κόρτνετ Χαντ, στης μοναδικές ερμηνείες των δυο πρωταγωνιστριών, για τις οποίες έχει κανείς την εντύπωση ότι είναι τα ολητηνά δρώντα υποκείμενα και όχι ηθοποιοί. Ασφαλώς το «Παγωμένο ποτάμι» συγκαταλέγεται στις πιο αξιόλογες ταινίες αυτής της χρονιάς.

■ ΜΠΑΡΙ ΛΕΒΙΝΣΟΝ

Κι άλλα νέα μέτρα (μας παίρνουν): όχι μόνο πέτρα, πλέον

Ο Χρυσοχοΐδης έπιασε τη 17Ν χωρίς να πέσει χαστούκι, η Αλέκα είναι σήγουρη ότι δεν θα σπάσει τζάμι (who's next?)

Σέξτος Εμπειρικός. Σέξτα;

«Σημάδεψε και πάτα τη σκανδάλη. Σημάδεψε και ρίξε στο κεφάλι» (από γνωστό τραγούδι)

Bang! Bang! Boom! Boom!

◆ Ο κόσμος της 7ης Ζέχνης.
 ◆ Συμμαχία Συνεχίστε τον πόλεμο (κατά του Ισραήλ).
 ◆ Ενα ωραίο τεμάχιο έθεσε ο Μπαγάσας στον Βάζελο.
 ◆ Για κάποια κορίτσια (και μια ασφίσα): άλλο το κούνημα κι άλλο το κίνημα.
 ◆ «Η ταξική βία στην Αμερική, 1830-1930» – εκδόσεις ΔΙΑΔΟΣΗ.
 ◆ «Χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους να διαμπτυρθούν για την ένοπλη ενέργεια του IRA» ακούσαμε σε ποικιλά δελτία ειδήσεων. Εικόνα γιοκ, όμως...
 ◆ «Στον "Γεγκόρ Μπουλιτσόφ", με ιδιάτερη ωριμότητα και ενάργεια εκφράζονται οι ιδιομορφίες της δραματουργικής νοοτροπίας του Γκόρκι, που εκδηλώνονται από το πρώτο του έργο, τους "Μίκροαστούς" (1901). Και οι ιδιομορφίες αυτές συνδέονται αναμφισβήτητα με το καινούριο στάδιο που επέρχεται στην ανάπτυξη της ρωσικής κοινωνίας και που χαρακτηρίζεται από την επαναστατική αφύπνιση των μαζών και την δύνηση των κοινωνικών και πολιτικών συγκρού-

σεων. Ετσι, χωρίς να εγκαταλείπει τη ρεαλιστική παράδοση στην ψυχογραφία των προσώπων του, ο Γκόρκι τα αντιμετωπίζει όχι σαν ψυχολογικές περιπτώσεις αλλά σαν εκπροσώπους κοινωνικών δυνάμεων, νοοτροπιών φιλοσοφιών που συγκρούονται άμεσα μέσα στο έργο. Αυτό το στοιχείο της σύγκρουσης σε κοινωνικό επίπεδο είναι καθοριστικό για τη δραματουργία του Γκόρκι». (Από τον πρόλογο του Αντώνη Βογιάζου στον «Γεγκόρ Μπουλιτσόφ» του Γκόρκι – Θεμέλιο 1980).

◆ «Κι όταν η πολιτική υπηρετεί συμφέροντα, τότε απαξιώνεται». Μια όμορφη (παπιά)-άρια από συνέντευξη του Χρυσοχοΐδη στο περιοδικό «Κουρδιστό Πορτοκάλι».

◆ Στο ίδιο περιοδικό ο «πλούσιος και επαναστάτης αλλά όχι φρωτώχος και μολάκαις» Γρηγόρης Ψαριανός (βουλευτής, παρακαλώ) εκμυστηρεύεται ότι ποτέ δεν πέταξε πέτρα στη ζωή του (δηλαδή ΚΑΙ έτσι γίνεται κανές βουλευτής;...).

◆ Πήγε, λοιπόν, ο μπάτσος να

«το παίξει» μπάτσος και εκτός υπηρεσίας και βρέθηκε «εκτός του κόσμου επότου»...

◆ Συνεργασία ΝΑΤΟ-Ρωσίας για Αργανιστάν;

◆ Βγενόπουλος, τώρα μπενόπουλος στην Ολυμπιακή.

◆ «Οι εργάτες πρέπει να προετοιμάζονται –να προετοιμάζονται ιδεολογικά, πολιτικά, τεχνικά– για τον ογώνα των Σοβιέτ ενάντια στο κοινοβούλιο, για τη διάλυση του κοινοβουλίου από τα Σοβιέτ». Β.Ι.Λ. (Εντάξει, λέει κι άλλα παρακάτω, αλλά μιλάμε για τότε...)

◆ Ανδρα-σαλαμάνδρα, ένεπε μοι μούσα (χωρίς μούσι) πολύτροπον όστις ήλθε, μας πληροφόρησε ότι μαζεύει χρήμα για το παιδί της Κωνσταντίνας και προτείνε να μπει η Κωνσταντίνα σε ψηφοδέλτιο για το συνέδριο του ΕΚΑ. Ετσι, ξετσίπωτα. Τί κι αν οι συνδικαλίστριες της ΠΕΚΟΠ «ωρούνταν» προηγουμένως για το βραωμάρικο ρόλο των γραφειοκρατών της ΓΣΕΕ (και εργόδωτων εδώ και χρόνια), του ΕΚΑ και άλλων αλητήριων. Καν σαν σουπιά, άφησε το μελάνι του κι έφυγε...

(δίχως να χρησιμοποιήσει ούτε μια φορά τη λέξη γραφειοκράτης).

◆ Στην περίπτωση της Κωνσταντίνας το ΠΑΜΕ «έλαψε διά της απουσίας του» την Κυριακή 8-3-09.

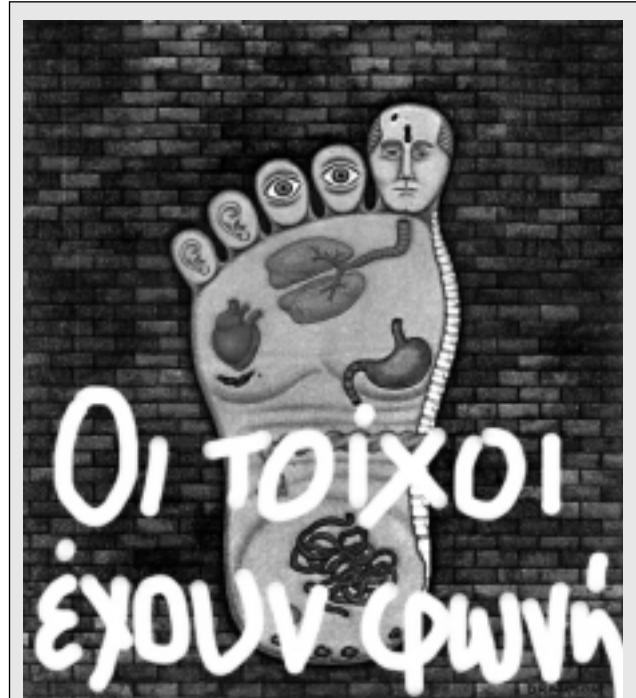
◆ «Όμως, ως γνωστόν, στη Δημοκρατία δεν υπάρχουν οιδιέξοδα. Η προσφυγή στην ευημορφία του ελληνικού λαού ήταν και παραφένει η ασφαλέστερη επιλογή σε περιόδους κρίσης και πολιτικού αδιεξόδου, όπως η σημερινή». (ΤΟ ΒΗΜΑ, 6-3-09). Γ' αυτό και οι προσαντολισμένοι στις εκλογές φέρουν ΤΕΡΑΣΤΙΑ ευθύνη...

◆ Νάτες, ξεφύρωσαν πάλι οι «αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις» (να προλάβουν τις ευρωεκλογές, τουλάχιστον...).

◆ Η εξέγερση μέσα σε εισαγωγικά («εξέγερση») στον ΟΔΗΓΗΤΗ (Μάρτης '09, σ.5). Σταθερή η γραμμή από το '73...

◆ «Έχω πιστεύω» είπε σε δηλωση στο FLASH (12-3-09) ο Βελόπουλος (πόσους τόμους είναι το «πιστεύω» του);.

Βασιλης

◆ 8 Μάρτη. Ημέρα της γυναικας. Θέλουμε Δουλειά και Τριάνταφυλλα. Οχι Ανεργία και Βία (ΓΣΕΕ)

Υπάρχει μια προκαταλήψη απέναντι σε ό,τι κάνει η ΓΣΕΕ από ένα τημήμα των εξωκοινοβουλευτικών. Λογικό, διότι, όπως είναι γνωστό, εξωκοινοβουλευτικός σημαίνει αριστεριστής, όπως λέει και ο Περισσός. Και όμως, η ΓΣΕΕ δεν είναι τόσο κακή. Χρησιμοποιώ την πολιτικότατη επιχειρηματολογία ορισμένων οργανώσεων του ΣΥΡΙΖΑ για τον Συναπισμό. Δεν είναι... τόσο κακός. Αμα δεν είσαι αριστεριστής, αλλά είσαι εξωκοινοβουλευτικός –προς πείσμα του Περισσού ότι εξωκοινοβουλευτικός = αριστεριστής – έχεις μια σοβαρή και ενδιαφέρουσα πολιτική επιχειρηματολογία. Απόδειξη του ότι δεν είναι τόσο κακή η ΓΣΕΕ είναι ότι βγάζει αφίσα για την ημέρα της γυναικας. Επίσης, ότι στο πρώτο σύνθημα παραφράζει θετικά τον Μαρξ. Και στο δεύτερο σύνθημα στρέφεται ενάντια στην ανεργία και τη βία κατά των γυναικών. Μόνο που δεν λέει ενάντια στη βία κατά των γυναικών, αλλά γενικώς κατά της βίας. Διότι η όχι και τόσο κακή ΓΣΕΕ είναι γενικώς κατά της βίας. Και έτσι, με αφορμή την ημέρα των γυναικών, την καταγγελία της βίας κατά των γυναικών, βρίσκει την ευκαιρία να καταγγελεί τη βία. Συνοψίζουμε: Στο πρώτο σύνθημα της αφίσας η ΓΣΕΕ παραφράζει με θετικό τρόπο τον Μαρξ. Στο δεύτερο, με εφαλτήριο την καταγγελία της βίας κατά των γυναικών, καταγγέλλει τη βία γενικώς. Δηλαδή καταγγέλλει τον Μαρξ, που τον έχει ήδη χρησιμοποιήσει. Οχι, δεν είναι τόσο κακοί οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ. Αλήτες και πουλημένοι είναι.

◆ Συνεχίζουμε για να φέρουμε τα πάνω κάτω στην πόλη! Αντιστεκόμαστε μαζί με τους πολίτες στις γειτονίες. Διεκδικούμε μια άλλη προσποτική για το Δήμο Αθήνας (Ανοιχτή Πόλη)

Οταν ο ανατρεπτικός πολίτης Τσίπρας, μαζί με τους υπόλοιπους συντρόφους του, θα φέρουν τα πάνω-κάτω στην πόλη, πώς θα είναι η Αθήνα; Δεν είναι φιλολογικό το ερώτημα. Αυτή η αριστερά, η θεσμική, δεν είναι μόνο για να διαμαρτύρεται. Οχι ότι εμείς οι υπόλοιποι είμαστε μόνο με τις διαμαρτυρίες. Απλά, έτσι τους βολεύει να νομίζουν οι Συναπισμένοι. Χαλάλι τους. Επειδή λοιπόν αυτοί κάποια μέρα θα κυβερνήσουν τη χώρα και την Αθήνα, έχουν ένα χειροπιαστό και ρεαλιστικό –προπτεύτος– όραμα. Ενα τημήμα αυτού του οράματος είναι να γίνει το γήπεδο του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό. Τώρα που το Συμβούλιο της Επικρατείας υπάρχει σοβαρή περίπτωση να βγάλει την κατασκευή του γηπέδου αντισυνταγματική, τι θα κάνει άρογε ο πολίτης Τσίπρας και οι σύντροφοί του; Θα οργανώσουν αντιστάσεις στις γειτονίες ενάντια στην απόφαση αυτή; Μαζί με τον Τζύκερ και τον Πατέρα; Εννοείται. Ετσι χτίζονται τα σύγχρονα μέτωπα, για να έρθουν κάποτε –δεν έχει σημασία πότε– τα πάνω κάτω.

◆ Οχι στις απολύτες. Οχι στην αποβιομηχάνιση της Θεσσαλονίκης (Σωματείο Εργαζομένων Φιλκεράμ-Τζόνσον)

◆ Φτάνει πια!!! Σεβαστείτε αυτά που κατακτήσαμε με αγώνες και αίμα (Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης)

Στην πορεία των εργατών της Φιλκεράμ, που χάνουν το μεροκάμπτο τους, δύο πανό. Το πρώτο, των εργατών, που διαδηλώνουν γιατί χάνουν το μεροκάμπτο, και το άλλο, του Εργατικού Κέντρου, που συμπαραστέται και «βοηθά» τον ογώνα τους. Το πανό του Εργατικού Κέντρου μια απότιτη. Διότι οι συγκεκριμένοι γραφειοκράτες τίποτε δεν κατατάχουν με σημασίας και πολύ περισσότερο με αίμα. Από τα έτοιμα φράγανε. Και όχι μόνο δεν κατατάχουν, αλλά και πάρα πολλά χάθηκαν για την εργατική τάξη, από τότε που αυτοί στρογγυλοκάθησαν με τη βοήθεια του κράτους στο σβέρκο της. Το πανό των εργατών μια τεράστια αυτοπάτη. Δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, αφού οι γραφειοκράτες «βοηθούν» τον ογώνα τους

κι αν όλα λειτουργούν στη βάση μιας πολύ αυστηρής επιχείρησης, κάποιοι συντελεστές καλούνται να επινοήσουν ιδέες, θέματα, εικόνες κ.λπ., με αποτελεσμα αξειδείς διαπροσωπικές συγκρούσεις και ανταγωνισμός.

Ο Ρόμπερτ Αλτμαν περιέγραψε με δηκτικότητα αυτές τις ανέλετες διαμάχες στην ταινία του «Ο παίχτης». Ομως δεν είναι τυχαίο ότι ο Αλτμαν, σε αντίθεση με τον Λέβινσον, δουλεύει έξω από τα πανίσχυρα χοληγούντια στούντιο. Οπως λοιπόν μέσα στην ταινία οι καλλιτεχνικοί συντελεστές της φιμώνουν και λογοκρίνουν τα οράματά τους, έτσι και ο Λέβινσον στρογγυλεύει τις γωνίες και την κριτική του. Τι απομένει; Μια μεγάλη, μετά από καιρό, ερμηνεία του Ρόμπερτ ντε Νίρο και η παντοχόυ παρουσία των Εβραίων στο Χόλιγουντ (αλλά το ξέραμε κι αυτό!)

■ ΓΙΟΤΖΙΡΟ ΤΑΚΙΤΑ

Αναχωρήσεις

Κινηματογραφικό δοκίμιο, κατά κάποιο τρόπο, της

Ενας θλιβερός και φανερά αμίχανος Παπαθανασίου στήθηκε μπροστά στις κάμερες στις Βρυξέλλες και ξεκίνησε να λέει αυτό που τον είχαν συμβουλέψει οι επικοινωνιολόγοι της κυβέρνησης πριν φύγει από την Αθήνα: «Θέλω κατ' αρχήν να ξεκινήσω με το εξής: Για την Κυβέρνηση δεν υπάρχει θέμα ΦΠΑ. Δεν μπορεί σε μια εποχή κρίσης να αυξάνεις τον ΦΠΑ, να στριμώχνεις την αγορά, να ρίχνεις σε ύφεση την οικονομία και να φέρνεις σε ακόμη πιο δύσκολη θέση τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλούς συνταξιού-

■ Ecofin – Επιτήρηση – Κυβέρνηση

Σάρωμα από τον Ιούλιο

χους. Η Κυβέρνηση δεν πρότιθεται να λάβει τέτοιο μέτρο».

Προσπάθησε να δώσει τίτλους, όπως λέμε στη δημοσιογραφική γλώσσα: «Δεν θα αυξήσει ο ΦΠΑ», άρα χαράς ευαγγελία για το λαούτζικο. Αμ δε, ούτε οι πιστότερες στην κυβέρνηση φυλλάδες δεν έβαλαν τίτλο το επικοινωνιακό τρίκ του Παπαθανασίου. Ο τίτλος της ημέρας ήταν μια λέξη σε διάφορες παραλλαγές: Επιτήρηση. Αυτή ήταν η είδηση που βγήκε από τη συνεδρίαση του Ecofin την περασμένη Τρίτη.

Αν προσέξει κανείς τη δήλωση του Παπαθανασίου, θα διαπιστώσει ότι η καθαυτό διαδικασία της επιτήρησης για την Ελλάδα θα ξεκινήσει μετά το πρώτο εξάμηνο της χρονιάς. Αυτό ήταν το μόνο που παζάρεψε η κυβέρνηση. Να μπορέσει να περάσει το σκόπελο των ευρωεκλογών (με ανοιχτό το ενδεχόμενο ακόμα και εθνικών εκλογών) χωρίς ν' αναγκαστεί να πάρει τα μέτρα που θα απαιτήσει η Κομισιόν στο πλαίσιο της επιτήρησης. Οπως έχει γίνει και άλλες φορές, το Ecofin αποφάσισε και πολιτικά. Οι υπουργοί έκαναν τη χάρη στο συνάδελφό τους, η κυβέρνηση του οποίου αντιμετωπίζει οξύ πολιτικό πρόβλημα. Είναι χαρακτηριστικό ότι για τις άλλες χώρες η διαδικασία της επιτήρησης ξεκινά αμέσως, ενώ πρέπει να σημειώσουμε ότι δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για επιτήρηση στην περίπτωση της Γαλλίας. Οι ισχυ-

Αυτό έχει γίνει παλιότερα με τη Γερμανία και προ τριετίας πάλι με τη Γαλλία.

Το τι θα γίνει στην Ελλάδα φαίνεται καθαρά στις συστάσεις του Ecofin, οι οποίες αρθρώνονται σε τέσσερις άξονες.

◆ **Ενίσχυση της δημοσιονομικής σταθεροποίησης με μέτρα που πρέπει να ληφθούν μέσα στο 2009, ώστε το ελλειμμα να κατέβει κάτω από το 3% το 2010 και όχι το 2011 που ζητούσε η κυβέρνηση με το αναθεωρημένο ΠΣΑ.**

Το Ecofin έκρινε ως ανεπαρκές μέτρο την περιοπή των κρατικών δαπανών κατά 500 εκατ. ευρώ, που παρουσίασε η κυβέρνηση και ζητά πρόσθιτα μέτρα. Οι τεχνοκράτες δεν είναι άσχετοι για να μην καταλαβαίνουν ότι και το αναθεωρημένο ΠΣΑ είναι ένα κωλόχαρτο, που στηρίζεται στην εξωφρενική υπόθεση για αύξηση του ΑΕΠ κατά 1,1% το 2009 και στην εξίσου εξωφρενική υπόθεση ότι τα έσοδα, σε συνθήκες κρίσης, θα αυξηθούν σε ποσού σχεδόν διπλάσιο απ' αυτό που αυξήθηκαν το 2008.

◆ **Εξασφάλιση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας των δημόσιων οικονομικών με τη λήψη μονιμών και όχι περιστασιακών μέτρων.**

Το Ecofin δεν πείθεται με μέτρα όπως η νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων και η πώληση τίτλων στους καποτατήτες, που είναι μιας χρήσης. Θέλει σταθερή αύξηση των φορολογικών εσδόδων και μόνιμες περικοπές κοινωνικών

δαπανών, που θα προέρχονται από νομοθετικές παρεμβάσεις στους τομείς της κοινωνικής ασφάλισης και της υγείας. Σε ό,τι αφορά την κοινωνική ασφάλιση, κεντρική κατεύθυνση είναι η επιμήκυνση του εργασιακού βίου, σε ό,τι δε αφορά την υγεία κατεύθυνση είναι η παραπέρα αποσύνδεσή της από τα ασφαλιστικά ταμεία. Στην ίδια κατεύθυνση θελουν μείωση της απασχόλησης στο δημόσιο και καθήλωση των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων, ώστε η εξοικονόμηση δαπανών να μεταφερθεί και στα επόμενα χρόνια.

◆ **Βελτίωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού και του ελέγχου των κρατικών δαπανών.**

Εδώ αναφέρονται περισσότερο σε τεχνικά ζητήματα, όμως αυτόν τον άξονα πρέπει να τον δούμε σε συνδυασμό με τους δύο προηγούμενους.

◆ **Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.**

Τα μέτρα που θα δογήσουν σ' αυτό το σύγχρονο κατάργηση της αποζημιώσης των μισθωτών για απόλυτη ή εξίσωση της με την αποζημιώση όσων εργάζονται με μεροκάματο. Ζητούν εξεθεμελίωμα των συλλογικών συμβάσεων, ώστε νέοι εργάζονται να μπορούν να απασχολούνται με μισθώσεις και μεροκάματα κάτω και από τα βασικά. Ζητούν κατάργηση της αποζημιώσης των μισθωτών για απόλυτη ή εξίσωση της με την αποζημιώση όσων εργάζονται με μεροκάματο. Ζητούν επίσης μείωση της ασφαλιστικής επιβάρυνσης των καπιταλιστών

εργοδοτών, αρχής γενομένης από τα βαρέα και ανθυγεινά. Και βέβαια, ζητούν καθήλωση των μισθών σε όλο το φάσμα των εργαζόμενων, στο όνομα της ενίσχυσης της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Οσο πιο κοντά φτάσουμε στα τριτοκοσμικά πρότυπα τόσο το καλύτερο. Άλλωστε, πώς άλλιώς θα ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας όπως η ελληνική, που δεν βρίσκεται στην τεχνική και παραγωγική πρωτοπορία; Μόνο μέσα από το χτύπημα της αξίας της εργατικής δύναμης.

τεχνική και παραγωγική πρωτοπορία; Μόνο μέσα από το χτύπημα της αξίας της εργατικής δύναμης.

Απλές σκέψεις

Χάριν της συζήτησης, ας παραβλέψουμε τις προφέντες πολιτικές σκοπιμότητες που κρύβει το *tabula rasa* της κυβέρνησης, που προσπαθεί να στήσει έναν ακόμα «διάλογο» για το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, και ας θεωρήσουμε ότι η κυβέρνηση και όλοι όσοι προσήλθαν στο «διάλογο» προβληματίζονται ειλικρινά για την εκπαίδευτική απαξίωση του Λυκείου και θέλουν να το καταστήσουν μια αυτόνομη βαθμίδα εκπαίδευσης, π οποία θα προσφέρει γνώσεις και δεν θα χρησιμοποιείται απλώς ως εφαλτήριο για το πόδημα στην ανώτερη βαθμίδα.

Ακούγονται πίδη διάφορες προτάσεις και θ' ακουστούν περισσότερες καθώς ο «διάλογος» θα προχωρά. Καμιά, όμως, δεν πιάνει την ουσία. Είναι δυνατόν να αποσυνδεθεί το Λύκειο από την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όταν αυτή η εισαγωγή φράζεται από τον *numerus clausus*, δηλαδή από έναν κλειστό αριθμό εισακτέων, που αποκλείει μεγάλο μέρος των νέων από τα AEI και TEI; Η απάντηση είναι ένα κατηγορηματικό όχι. Αυτό δείχνει και το παρελθόν. Οσες μεταρρυθμίσεις κι αν έγιναν, όσες τεχνικές εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κι αν εφαρμόστηκαν, ΟΛΕΣ οδήγησαν στην απαξίωση του Λυκείου ως αυτόνομης εκπαίδευτικής βαθμίδας.

Γιατί; Γιατί όλες αυτές οι τεχνικές εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σκοντάφτουν, έρχονται σε αντίθεση με μια ιστορικά διαμορφωμένη τάση της εργαζόμενης κοινωνίας μας, που σπρώχνει τα παιδιά της να περάσουν σε AEI και TEI. Ασφαλώς και αυτή η τάση δεν δημιουργήθηκε από την αγωνία για κατάκτηση της γνώσης. Ασφαλώς έχει στη βάση της την ελπίδα για κάποιο καλύτερο μέλλον για τα παιδιά. Όμως, δεν παύει να είναι αντικειμενικά μια προσδευτική τάση, αφού σπάει ή τείνει να σπάσει τον κλειστό και ελιτιστικό χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και τους ταξικούς φραγμούς που τον σπρίζουν.

Οσο λοιπόν η κοινωνική τάση θα δείχνει προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση και το κράτος θα βάζει εξεταστικούς φραγμούς (ανεξάρτητα από την τεχνική τους, από τη μορφή που θα έχουν), το Λύκειο θα απαξιώνεται και οι μαθητές θα ιδρώνουν στα φροντιστήρια για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις εξετάσεις εισαγωγής, αποστερημένοι από κάθε χαρά που προσφέρει η κατάκτηση της γνώσης. Μόνο αν η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση γίνει ελεύθερη για όλους, χωρίς κολπάκια τύπου «προπαρασκευαστικό έτος», θα μπορέσουν όλες οι βαθμίδες να λειτουργήσουν αυτόνομα, με όλους τους περιορισμούς που εξ ορισμού έχει η κατάκτηση της γνώσης και η διαμόρφωση της προσωπικότητας στο αστικό σχολείο.

Την περασμένη Τρίτη, ο Σπουλιωτόπουλος, σε μία από τις καθημερινές σχέδιον δημόσιες παρεμβάσεις του, μίλησε για ένα σχολείο που θα σπρίζεται (και στην «κινητροδότηση δεξιοτήτων». Παραβλέποντας τον βαρβαρισμό της «κινητροδότησης» μένουμε στην ουσία. Η ακατανόπτητη στους πολλούς φράση περιγράφει όχι ένα σχολείο, αλλά πολλά σχολεία. Σχολεία διαφοροπισμένα, με ζώνες μαθημάτων και προσανατολισμό στην εξειδίκευση. Οι εκπαιδευτικοί έρουν πολύ καλά τι σημαίνει σχολείο που δεν θα δίνει γνώσεις, αλλά θα προανατολίζει το μαθητή με βάση την αγορά εργασίας. Και βέβαια, η διαφοροποίηση δεν θα γίνει ανάλογα με τις δεξιότητες, αλλά ανάλογα με την ταξική θέση του μαθητή και την ταξική οριοθέτηση του σχολείου. (Αυτό είναι και το όραμα του σημερινού αρχηγού του ΠΑΣΟΚ).

Φιλοδοξούν πως μέσα από τη διαφοροποίηση των σχολείων θα καταφέρουν να αποφορτίσ